

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Tercer període

Sèrie P - Número 31

Dijous, 4 d'octubre de 2007

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 21, segona i darrera reunió

Í N D E X

Interpellació

al Govern sobre l'agricultura (tram. 300-00069/08) (p. 3)

Interpellació

al Govern sobre l'orientació del sistema sanitari català (tram. 300-00068/08) (p. 8)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la reforma del sector de la vinya que projecta la Unió Europea (tram. 302-00051/08) (p. 13)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model aeroportuari (tram. 302-00052/08) (p. 19)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'agricultura i ramaderia (tram. 302-00053/08) (p. 25)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a reduir els nivells de contaminació atmosfèrica a les principals ciutats (tram. 302-00054/08) (p. 31)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les telecomunicacions (tram. 302-00055/08) (p. 36)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 21.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i la lletrada Sra. Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de la Vicepresidència, d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, d'Economia i Finances, de Governació i Administracions Públiques, de Política Territorial i Obres Públiques, les conselleres de Justícia, de Salut, i el conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

El president

Es reprèn la sessió.

Interpellació al Govern sobre l'agricultura (tram. 300-00069/08)

Ho fem amb l'onzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre l'agricultura, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula, per a la seva exposició, l'illustre senyor Xavier Pallarès.

El Sr. Pallarès i Povill

Bé, molt bon dia. Senyores, senyors diputats, senyor president, honorable conseller, bé, la interpellació que avui tornem a fer el Grup de Convergència i Unió, nosaltres la qualificàrem com la interpellació número dos. Vostès recorden molt bé la interpellació que li vam fer a l'últim Ple ordinari al mes de juliol, i, per desgràcia, tots els temes que al seu moment nosaltres vam exposar com a temes que consideràvem de gran interès pràcticament estan al mateix lloc.

Després discutirem la moció, però ja m'han anunciat que el seu grup, el grup del tripartit se carrega la majoria dels punts als quals nosaltres fèiem referència. Per tant, nosaltres sentim molt dir que continuen, vostès, sense reacció, sense idees, res de nou... Bé, res de nou: canvis al Departament, incertesa en la conselleria, la ubicació total... Per tant, estem parlant d'un desgavell i d'un desconcert impropï d'un govern i un govern seriós com ha de ser el Govern del nostre país.

No tractaré de temes crònics, com li he dit abans, del contracte global, del congrés del món rural, del Pla de desenvolupament rural de Catalunya, l'oblit total i absolut del sector pesquer al nostre país...; em fixaré en los últims temes d'estos dies. Agafant lo fil de l'última Fira de Sant Miquel, el primer sindicat al nostre país ja parlava del que nosaltres venim dient: fets i prou paraules.

Vostès tenien uns acords de govern, allí realment parlaven d'una sèrie de temes estratègics: la competitivitat de les empreses agràries, parlaven de la modernització de les explotacions, posar valor afegit al que era l'agricultura ecològica i l'agricultura integrada... Vostès anaven parlant de tots aquests temes. Bé, los fets són que

vostès l'any 2007..., el Govern no ha atorgat ni un sol ajut a la modernització de les explotacions agràries, ni un sol ajut. La mitjana anual de plans de millora aprovats entre el 89 i el 2004 van ser de 1.165..., amb lo Govern tripartit 520; els governs de Convergència i Unió van concedir ajuts a una mitjana de 478 joves, i des del 2004, vostès, el tripartit, únicament a 186 joves. Això no ho diu Convergència i Unió; això, hi insistisc, ho diu un sindicat.

Per tant, no es creuen res del que vostès mateixos estan dient. Per posar exemples i temes concrets: la tempesta de pedra que es va produir el dilluns dia 17 de setembre, a comarques de la seua competència, com les comarques lleidatanes, que va afectar de ple el pla d'Urgell, que va afectar el pla d'Urgell, la Noguera i les Garrigues, una part d'estes comarques. Jo els pregunto: conseller, vostès han fet alguna gestió davant de les assegurances, davant de la gent, únicament per tranquil·litzar la gent d'estos territoris, d'aquestes comarques? Han impulsat vostès de manera urgent un pla de suport als afectats que inclogui, entre d'altres, l'ajut a la reposició i les indemnitzacions per pèrdua de collita? Vostès han fet alguna cosa? Vostès han fet alguna cosa per ajudar estos pagesos, per exemple, en lo tema dels interessos que puguen estar pagant? No han fet absolutament res! O sigui, no és que no hagin fet res, és que ni s'hi han presentat. Per tant, honorable conseller, nosaltres necessitem i volem que vostès impulsin realment i que estiguen al costat de la gent, sobretot de la gent que ho necessita en moments de desgràcies com la que van sofrir, la tempesta de pedra, unes comarques del nostre país.

I el mateix li podria dir..., i així ho posarem de manifest en la moció subsegüent: els danys en la sequera que ha sofert la comarca de la Terra Alta; poblacions que han arribat fins al 30 per cent en la pèrdua sobretot de l'ametlla; poblacions inclús, la Fatarella, que han arribat al 50 per cent de la pèrdua d'este cultiu. Vostès pensen fer alguna cosa? Realment vostès se pensen preocupar d'estes pageses i pagesos que..., per viure en nuclis rurals, allunyats dels grans centres... S'hi pensen preocupar?

I el mateix li diria, ara que estem acabant ja la collita del vi, del raïm. La Taula Interprofessional del Vi i del Cava, que des de fa temps no es convoca. Vostè sap que en esta Taula Interprofessional del Vi i del Cava hi són presents els productors, els elaboradors i la mateixa Administració a fi i efecte de poder fixar els preus. Esta proposta que va ser impulsada pel diputat de Convergència i Unió Joan Raventós i va ser aprovada per unanimitat d'esta cambra. Els pagesos a hores d'ara encara no saben a quin preu se'ls pagarà el raïm. I nosaltres considerem que això..., vostès tenen el mandat parlamentari; per tant, vostès tenen els instruments per poder-ho tirar endavant, vostès tenen tota mena d'instruments per poder-ho tirar endavant i vostès no ho estan fent. I per tant, nosaltres els preguntem per què vostès no ho estan fent, quan realment esta campanya pot ser una campanya bona. Els preus, diuen que es pagaran igual o millor que en la campanya anterior, però lo que en realitat ens estan dient els pagesos és que segurament al final els pagaran de tres

a quatre pessetes menys, si realment no ho concretem i no tirem endavant esta Taula Interprofessional del Vi i del Cava.

I el mateix li diria en la inspecció de vinyes que estan patint els nostres pagesos; un altre tema que preocupa molt en les comarques vitivinícoles: les inspeccions fetes pel Departament de Treball. I vostè em dirà: «Escolti, això no és competència meua.» Però vostè és membre del Govern i com a tal vostè hi ha d'incidir i ha de defensar els interessos dels pagesos. Els pagesos de les zones vitivinícoles no estan en desacord... O sigui, els pagesos de les comarques vitivinícoles lo que volen és continuar en lo que popularment s'anomena «el bon veïnatge», que això consisteix, com vostè molt bé sap, que familiars ajuden a la verema, ajuden en els moments més intensos. I els pagesos no és que estiguen en desacord, com no hi poden estar de cap de les maneres, a contractar gent que no estiga legalitzada; tot al contrari, conseller. Nosaltres, el que volem i en el que insistim és que el Govern estiga al costat de la pagesia. Els agricultors manifesten que se senten fortament intimidats, i per tant, nosaltres demanem una reacció per part de la conselleria.

Un altre tema. «Llena diu que si els productors de porcí i conill no apugen els preus, hauran de plegar.» És un titular de premsa. Bon titular! Quines solucions, senyor conseller?, plegar és la solució? Això és una manca de planificació total i absoluta, conseller. Se veuran obligats a tancar en cas que no s'incrementi el preu. Vostè, seguidament..., s'analitza el consumidor, s'analitza el productor i parla de les mesures immediates que està portant a terme la Unió Europea, com ara la posada en producció de les terres destinades a guaret obligatori o l'eliminació dels aranzels en la importació de cereals, per posar-ne dos exemples. Vostès fan un informe i surten a la premsa i d'acord, un informe que elabora el Departament d'Agricultura sobre el percentatge del cost del pinso sobre el total dels costos. El Departament estima que això està situat al 43,8 per cent. A nosaltres, després de parlar amb el sector, ens diuen que això està entre el 60 i el 70 per cent, amb crisi o sense crisi. Per tant, el ramader no perd un 11,4 per cent, tal com vostès diuen o el seu informe diu, sinó que el ramader arriba a pèrdues de fins el 30 per cent.

I esta és la realitat, conseller. Cal incrementar el cost de la carn? Nosaltres hi estaríem totalment d'acord, però abans s'ha de fer una sèrie de consideracions, perquè l'increment de la carn ha de repercutir directament en el ramader. Cal conscienciar realment les administracions perquè sigui el ramader el que realment tinga la repercussió d'este augment. No cal fer alarmisme, l'increment del cost de la carn ha estat per sota de l'IPC. I per tant, no s'ha de fer cap mena d'alarmisme.

Catalunya, una vegada més insistim des del Grup de Convergència i Unió, tenim la necessitat de negociar directament amb Brussel·les –tenim la necessitat de negociar directament amb Brussel·les–, i mentre això no puga ser el Govern de la Generalitat ha de ser prou hàbil per incidir davant del Govern de Madrid i realment defensar els interessos de la gent del nostre país. I esta és la nostra obligació, i això és lo que nosaltres hem de fer.

I per últim, i per anar finalitzant, conseller, l'última amb què vostè ens ha sorprès esta setmana: l'anunci fet per vostè del no-trasllat de la conselleria d'Agricultura a Lleida, fet a la Fira de Sant Miquel. Vostè, incompletion un acord de govern, concretament l'acord de govern del dia 3 de febrer del 2004; un acord fet amb tota la parafernàlia, un acord fet que parla de la voluntat de l'Administració d'apropar els operadors del sector. Han canviat els operadors? No. Ha canviat el color polític del Govern? No. Llavors nosaltres ens preguntem, conseller, què és lo que ha canviat.

En el moment de la decisió presa per l'exconseller Siurana, l'exconseller, quan va marxar de la conselleria: «Me'n vaig satisfet i amb la consciència tranquil·la» –deia Siurana–, «ja que la conselleria finalment estarà a Lleida.» Això ho deia l'exconseller Siurana, company de partit de vostè mateix. Vostès van fer fotos, campanyes, rodes de premsa amb l'exconseller Siurana i l'alcalde de Lleida, l'il·lustríssim senyor Àngel Ros. Declaracions: «La Paeria cedeix al Departament d'Agricultura un edifici a Gardeny per ubicar-hi la conselleria.»

L'expresident de la Generalitat, el molt honorable Maragall, va defensar públicament, en una visita també precisament a la Fira de Sant Miquel, el trasllat de la conselleria. Maragall, deia concretament: «Es tracta d'un desig de tot el Govern i no només d'un gest.» Parlava de tot el Govern; per tant, què diuen els seus companys de Govern?, perquè suposo que quan se reuneixen a la taula de govern, deuen parlar d'estos temes. Per tant, què diu la resta del Govern? Perquè és un desig de tot el Govern, segons deia el president Maragall.

«L'exconseller William» –l'exconseller William– «confia que l'aposta que ha fet l'actual Govern per traslladar la seu del Departament d'Agricultura a Lleida es mantingui sigui quin sigui el resultat del dia 1 de novembre.» Ja començaven a tindre, vostès, temor a perdre les eleccions.

Però encara és més fort quan parla que diu que això no és una qüestió...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Pallarès i Povill

...no és una qüestió –acabo, senyor president– de color polític, sinó que és un projecte de país. I el més fort: cap formació política qüestionarà el trasllat del Departament d'Agricultura, cap formació; s'ho qüestiona vostè mateix. Per tant, honorable conseller, aquí acabo, espero el temps de rèplica per poder tenir més arguments.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

L'honorable conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural té la paraula.

El conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural
(Sr. Joaquim Llena i Cortina)

Molt bé, bon dia, molt honorable president. Senyor Pallarès, a l'anterior moció compartíem el diagnòstic, avui ja ni el diagnòstic. Jo li demanaria que faci l'esforç de llegir bé les coses. I començaré pels temes del final. Vostè diu: «No, és que ara no vol portar...» Perdoni, la conselleria a Lleida hi és des de l'any 2004; al Camp de Mart, si vostè hi passa pel davant, veurà la seu de la conselleria d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

Quin matis he fet jo aquests dies, que s'ha interpretat malament i que ahir em vaig tornar a esforçar a dir: «Escoltin, a Lleida hi ha la seu de la conselleria d'Agricultura. Els serveis centrals que estan a Barcelona no es traslladaran en pes globalment a Lleida.» Això és el que he dit i no li ho tornaré a explicar, perquè vostè ho coneix i sap que és així. La seu de la conselleria a Lleida ja hi és i hi continuarà sent. Queda clar i no li explicarà res més...

Pel que fa al preu del porc i el preu de la càrnia en general. Hem estan fent un esforç durant dos mesos reunint-nos absolutament amb totes les organitzacions professionals i sectorials, des de l'aviram, lo vi, el vacum, el porcí, des dels fabricants al Gremi de Flequers, fins a tota la gent que necessiten cereals per produir i per als quals en els darrers mesos ha representat un increment de costos notable. I què és lo que han dit i lo que han fet? De manera molt ordenada i no fent aquesta anàlisi barroera, que li agrairia, a part que m'escoltés, li agrairia que es llegís les coses de manera correcta.

Per què? Perquè hem fet un estudi, rigorós, seriós, amb tota una metodologia que el que fem no és avaluar els costos de l'alimentació animal, que evidentment s'han apujat de manera directament molt proporcional a lo que ha pujat el pinso, lo que hem fet és valorar de manera global els costos de producció, on entren des de mà d'obra, des d'energia i altres qüestions més enllà de l'alimentació animal. Això, si vostè vol l'estudi, el demana, fem-ho més fàcil, se'l llegeix, s'hi aplica una mica, es llegeix el detall, i veurà la quantitat de barbaritats que vostè és capaç de dir en dos minuts i que ha fet des d'aquest escó.

Què hem fet amb tot aquest estudi i amb tota la taula sectorial que hem muntat per fer el seguiment dels preus? En primer lloc, lo que hem fet és plantejar una sèrie de mesures administratives que poden anar bé al sector, que vostè n'ha citat algunes. U, el 10 per cent de reserva; no s'havia vist mai una reacció tan ràpida i que la Unió Europea en un mes i mig aprobe una qüestió que es planteja, que es comença a plantejar des de l'Estat espanyol i des d'alguna comunitat com és Catalunya en una primera instància. Dos, exempció d'aranzels a la importació —és poca cosa, és poca cosa, però ajuda—; això està aprovat. Tres, suprimir la restitució a les exportacions en el cas de cereals; també està aprovat. És a dir, en un mes i mig hem vist com totes les administracions s'han posat d'acord i han aprovat una sèrie de mesures que són de caire general, mesures més concretes i que les podem continuar treballant des d'aquí i que el sector demana.

N'hi ha moltes altres. Algunes ens demanen que es valore l'aprovació de varietats de blat de moro que no són permeses a la Unió Europea i, en canvi, estan aprovades als Estats Units; s'està estudiant, el Consell de Ministres va tindre el document damunt de la taula i el valoraran. Dos, valorar de forma rigorosa i científica què es pot fer amb les farines d'origen carni, amb les farines d'origen animal, i, sempre hem dit, exceptuant els ruminants, en podem tornar a parlar si hi ha la garantia sanitària i tot el rigor en el procediment per tractar-les de manera adequada en el cas del monogàstrics. Això s'està valorant, s'està fent.

Quines coses més podem fer des del Departament d'Agricultura, ubicats aquí? Diverses coses, però no intentar remenar..., tota la seva intervenció era un exemple clar de com vostès mai han tingut clar què és el sector privat i què és l'Administració. És un remenar continu entre els preus, entre el mercat, entre l'Administració..., això no ho han tingut mai clar, i ja ho sabem; no m'hi referiré, eh?, no faré un repàs bucòlic, com vostè ha fet dels seus anys, de com de bé ho han fet i del que parlava de les agrupacions i totes aquestes qüestions.

Miri, hem tingut Sant Miquel, després de set anys, sense cap manifestació. El sector reivindica, que és la seva obligació; els sindicats o fan, els sindicats han de fer el seu paper, com nosaltres el nostre i com vostè el seu, de l'oposició. El que no li accepto és aquest plus de demagògia i de teatre que hi va posant i aquesta mena de confusió amb el joc dels preus i amb els jocs del mercat. Jo li demanaria que fes un esforç per entendre què són el mercat i els operadors privats.

En el cas del cereal, hi ha plantejades damunt de la taula diverses coses. Una, mesures de suport financer, amb el risc que correm que tots sabem què són ajuts del circulat i que hi ha una cosa que són els *minimis*. Els *minimis*, el topall no és per a Catalunya, sinó que és per a l'Estat espanyol, i, a causa bàsicament de l'ús que fem del retorn dels diners del carburant professional, aquests *minimis* estan molt topats i tenim un marge que Europa no ens pot deixar. Ho estic dient quant a ajuts directes als circulants, sobretot si bonifiquem interessos. Si no bonifiquem interessos o busquem uns préstecs que siguin relativament favorables i que puguin ajudar el sector, és un altre tema, i l'estem treballant d'acord amb el sector, i en les properes, jo diria..., no dic dies, però sí que en les properes setmanes tindrem una resposta.

Dos, estem valorant d'avançar el pagament únic, si administrativament és possible..., no dic que no sigui legal, sinó si és possible, pel gran volum de paperassa que hi ha i sabent que venim d'una experiència de posar en funcionament una nova manera de pagament únic, que genera dificultats i que genera errors i que s'han de corregir, i que estem gairebé en el 97, 98 per cent d'error solucionats, és a dir, que a partir d'aquest any tindrem la cosa molt més fàcil, i estem intentant avançar això.

Estem intentant aplicar mesures per a fomentar el consum. En el cas del conill, el consum a Catalunya encara es manté una mica, però a l'Estat espanyol ha caigut en picat. Aquí ja som una zona on hi ha bastants productors de conill, i el nostre balanç, en el sentit que portem com conill cap a fora, com a mínim cap a fora de Catalunya...,

ens aniria bé que n'augmentés el consum. Amb l'oví, el mateix. Amb el porc, hem intentat, no remenar, que és el que feien vostès, hem intentat orientar el sector i posicionar-nos de manera molt clara davant dels escorxadors, de dir: «Escolteu, és l'època de l'any que vosaltres compenseu pèrdues, però el tema és tan greu i hi ha una circumstància global que és tot el tema de la pujada de preus del cereal, que fa que hàgiu de mirar les coses d'una altra manera i no continuar escanyant el sector productor.»

Estem valorant d'altres mesures, com millorar alguna de les taxes que s'apliquen en tota la cadena, ho estem mirant, i properament..., i d'acord amb tot el sector ho estem treballant. Si vostè no se n'ha assabentat, ho sento.

Pel que fa al vi, el mateix: la Taula del Vi Blanc i del Vi Negre fa anys que funciona, fa molts anys, des dels anys noranta, i mai l'Administració ha intervingut en la fixació de preus. I sempre hem dit una cosa, els seus governs i els nostres: si voleu que hi siguem, demaneu-nos, totes les parts, no només alguna, que intervinguem. Mai s'ha produït fins que aquest any es cree, o ara fa un any, al Penedès una taula on l'objectiu era no només parlar de preus, sinó parlar de més coses, i on hem «intervingut» –entre cometes– en tres reunions i hi ha hagut dos reunions primeres on es va parlar des de la DO fins a altres aspectes més tècnics i de funcionament de la DO, i en l'última, que es va intentar parlar de preu, no hi va haver acord. Nosaltres estem perquè es tanqui un preu, però no hi podem intervindre com a administració, perquè no creiem que ho hàgim de fer. Aquesta és la nostra manera de pensar i entendre les coses.

Vostè em parlava d'una pedregada. Vostè, jo crec que algú li ha explicat... –jo vaig veure les declaracions d'algun dels seus líders als diaris–, no faci dramatisme amb les pedregades, amb la sequera... Tot el que és assegurable no és subvencionable. Aquesta pedregada arriba, afortunadament per a nosaltres i per al sector, en un moment on la fruita estave pràcticament tota collida, quedave menys d'un 10 per cent de fruita per collir, i arriba en un moment en què el blat de moro estave prou madur perquè no li afectés a la canya, que vostè sap que és quan li produeix les veritables desgràcies. De totes les pedregades que hi ha hagut en els darrers dos anys, aquesta, des del punt de vista del sector agrícola o agrari, és la que menys mal ha fet, i per tant hi ha una cobertura d'assegurança molt important i no hem de fer res més.

Sàpiga que al departament –vostè que diu que no fa res– a les dotze hores teníem perfectament delimitat quina superfície havia afectat, quin tant per cent de la producció havia afectat, i això, si vol, li ho faré arribar. Però li demanaria un esforç: llegeixi una mica més, senyor Pallarès.

Gràcies.

El president

Senyor diputat, té la paraula.

El Sr. Pallarès i Povill

Bé, conseller, vostè m'ha contestat lo que ha volgut, vostè m'ha donat consells..., los consells sempre són

ben rebuts. Anirem per punts, per no intentar desestructurar, en certa manera, la interpellació.

Bé, a mi no m'ha de convèncer de si la conselleria ha d'anar a Lleida o ha d'anar a Barcelona, o potser vostè, com és tan brillant, igual me la porta fins a Tortosa; d'això no n'hem de parlar. Vostè ha de convèncer els seus, honorable conseller, començant per l'exconseller Siurana, començant per l'alcalde de Lleida i començant per diputats presents avui en aquesta cambra.

Vostè avui agafa la premsa d'avui, i el diputat Pané qualifica «la decisió de Llena, història d'un despropòsit que ha tingut la complicitat de l'alcalde de Lleida, Àngel Ros». Continua dient: «Lleida ha de tenir el pes de la conselleria. És un cop per a la capital lleidatana no tenir la seu del departament.» Ha de convèncer els seus!

Continuem, no, si continuem: el senyor Mòdol, Carmel Mòdol, d'Esquerra Republicana (*remor de veus*): «A pesar que el trasllat de mil funcionaris és complicat, es té la voluntat..., i la programació es pot portar a terme.» Això ho diu la gent d'Esquerra Republicana. També sospita..., l'alcalde Ros, l'alcalde Àngel Ros, que coneixia les intencions del conseller Llena i que va actuar per interessos electorals. Finalment, li diu ell que vostè ha de planificar i programar una autèntica política agroalimentària.

Conseller, li ho diuen els seus, no cal que jo puge aquí, un diputat de l'oposició, a dir-li que vostè, en lo tema de la conselleria, ho ha portat fatal, ho ha portat malament. No cal dir-li a vostè que vostè el que té allà únicament és un domicili social, allí on surt lo domicili social de la conselleria. No cal que puge un diputat de l'oposició. Convenci els seus: lo Govern, lo tripartit... És la seua feina i és la seua obligació. Per tant, en lo tema de la conselleria, no hi tinc res a...

Escolti'm, una última cosa: finalment, on anirà? Suposo que vostè pujarà aquí dalt i nos ho explicarà. Finalment, digui'ns on anirà finalment lo tema de la conselleria i què és lo que vostè en pensa fer.

En lo tema del porcí, home, nos hem fumut un fart de llegir! Home, llegim, rebem informes, rebem informes del sector, ens estan parlant de preus contradictoris, ens ensenyen lo que vostès publiquen a través del departament..., però, escolti, la pregunta continua sent la mateixa: si tan malament, si tan poques coses entenem, home, comenci a aplicar al sector... Si és lo sector el que està preocupat, si és lo sector el que està emprenyat, si és lo sector el que diu que la carn, en estos mesos, sobretot estos mesos finals de l'any, està baixant, o sigui, la carn tindrà una repuntada al mes de desembre, com és normal, però al mes de gener tornarà a baixar! Si les polítiques de la Unió Europea les coneixem perfectament, però és lo propi sector! I vostès se reunixen en una taula i es reunixen allí i surt a la premsa i, escolta, molt bé, vostè reuneix tot el sector, però la realitat és que la cosa no funciona. I no li venim a dir res més que això, que la cosa no funciona.

Per tant, de demagògia, home, n'hem après; de demagògia n'hem après. Vostès ne són un clar exemple. Però és que no em contesta la realitat. Conseller, vostè no em contesta la realitat, vostè no contesta lo tema de la Taula

Sectorial del Vi i del Cava. Escolti, si tenen l'argument parlamentari per fer-ho; utilitzi'l. Per què no la reunixen? Per quina raó vostè no dóna ordres i instruccions per a tirar endavant aquesta taula sectorial?

La pedregada..., home, tenim informes; vostè també els té. Per tant, que vostè puge aquí dalt i em digui que, escolti'm, que això ho cobreixen les assegurances..., no era aquesta, la pregunta, que això ja ho sabem, i això ho compartim plenament. Però vostè recordarà molt bé una frase de Tarradellas, no?, de l'expresident, que deia que el ciutadà –li ho recordo– sap que l'Administració no li pot solucionar la totalitat dels seus problemes, però també el ciutadà sap que, quan l'Administració l'escolta, almenys li resol un cinquanta per cent del seu maldecap. I vostès no han escoltat el ciutadà, i vostès escolten lo que volen o el que els convé. I per tant és aquest, el motiu de la interpellació.

I vostès no ens parlen..., i jo li he fet algunes consideracions sobre les prioritats. Escolte'm, vostès parlen –i vostè moltes vegades també ho ha comentat– de lo tema de les cooperatives. Ara trauen una ordre, van traure una ordre el dia 17 de setembre, que es tanca el dia 21! O sigui, trauen una ordre el dia 17 de setembre i tanquen lo termini lo dia 21 de setembre. Escoti'm..., no ho sé, potser són molt hàbils los presidents de les nostres cooperatives, o potser vostès són més hàbils d'avisar segons quins presidents de cooperatives, perquè, si no, la veritat, conseller, no entenem com una ordre que surt lo dia 17 se pot tancar lo mateix dia 21, i per tant considerem que és un tema bastant greu. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

I –acabo, senyor president– continuarà, i continuarà amb la moció que després presentarem, en la qual vostès s'han carregat lo seu propi projecte, lo seu propi model que tenien per a tirar endavant el país en temes agraris. I jo, l'última pregunta que li faria: és cert, honorable conseller, que vostès han encomanat a una empresa una mena de reestructuració del seu departament valorat al voltant de 44 milions de pessetes? És cert que vostè ha fet algunes asseveracions parlant que el Prodeca no fa les seues feines de la manera que les ha de fer? Per tant, són preguntes que a mi m'agradaria que vostè em contestés amb la màxima concreció possible.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Honorable conseller, té la paraula.

El conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural

Gràcies, president. Bé, senyor Pallarès, no m'ha afegit res de nou, a part d'aquestes dos últimes afirmacions. En això de la conselleria, ja li ho he dit: hi ha seu... Li ho torno a explicar, perquè no ho entén; però escolti'm, perquè abans, quan parlava, estava parlant. (*Remor de veus.*) Hi ha seu a Lleida, que continuarà a Lleida, i hi ha serveis centrals a Barcelona, i això continuarà així, eh?, perquè no pot ser d'una altra manera.

Dos, en el tema del porcí, li he explicat de sobres què hem fet, si m'ha volgut sentir.

Tots els temes d'ordres d'ajuts. Any 2000, any d'inici de PDR, governs més estimats per vostè: ni una ordre d'ajuts, es va convocar; ni una de modernització ni de cooperatives, zero. Allò que deia algú que afortunadament no tenim a l'actualitat política: *cero patatero*. Zero. Per què? Perquè té una certa lògica, perquè l'any que s'aprova el PDR el marge de maniobra de convocar ordres d'ajuts i poder-les certificar, especialment en plans de modernització i on s'ha de fer inversió, és gairebé del tot impossible.

Vostè em preguntava..., em tornava al tema de les pedregades. No faci demagògia: de les cinc últimes pedregades, és en la que hi ha menys afectacions en el sector. Jo no li preguntaré si ha fet malbé vehicles, si ha hagut danys en el mobiliari urbà, en algunes cases... Són d'altres qüestions que no afecten el meu departament –que no afecten el meu departament–, i ningú m'ha fet arribar cap cosa, a part dels cants de sirena d'alguns dels seus líders, quan van vindre a Lleida.

Dit això, en el tema del vi, li ho torno a explicar: no saltres estem de convidats, sense vot, en una taula que s'ha constituït ara fa poc i que està bloquejada, per les dificultats que hi ha de preu, com passa gairebé cada any, i on escrupolosament ni aquest Govern ni els anteriors hi han intervingut.

Vostè em pregunta si hem demanat una reestructuració. Miri, al Departament d'Agricultura hi ha una reestructuració en curs des de fa un parell d'anys, com hi ha un pla director informàtic, i estan funcionant. Si vostè m'ho pregunta per escrit –perquè en aquests moments no tinc la informació– li diré què costa cadascuna de les coses, que crec que són necessàries, un pla director informàtic i una reestructuració en el sentit de comunicar millor la nostra seu central amb les oficines comarcals i amb les delegacions territorials i agilitzar una mica més tot el tema burocràtic, que és força complicat.

A part d'això, jo li tornaria a dir que en els temes que m'ha explicat no faci demagògia, les prioritats són clares. En aquests moments tenim un problema damunt de la taula, que és tot el tema del preu del cereal, que l'hem de conduir d'acord amb el sector. Vostè, per un costat, em diu: «No, és que no escolten.» Diu: «És que estan units amb el sector.» En què quedem? O estem units amb el sector o no escoltem? Ens hem reunit amb tots i cadascun d'ells, estem fent un seguit de mesures que siguin possibles. Hem d'endegar aquest nou PDR, i que serà en el marc de les ajudes, com vostè em demanava, de modernització. Aquest any hi haurà ajudes a la modernització. Hem fet una ordre de no inici al mes de juliol. Una de les dificultats que li vaig estar explicant –però com que vostè no escolta, no hi ha manera–, una de les dificultats de convocar l'ordre del PDR era que el mateix sector va pactar un decret on deia que per accedir a les ajudes amb els fons Feader o accedir a les ajudes del PDR calia un pla de viabilitat de les explotacions. A les alçades d'any que estàvem, fer un pla de viabilitat d'una explotació no es pot improvisar amb quinze dies o un mes, i vam acordar amb el sector modificar el decret i que aquest pla de viabilitat es pogués incorporar després d'haver demanat o accedit a la subvenció. Això s'ha fet així, s'està modificant el decret. Hi ha una ordre de no inici treta el mes de juny, que la

gent que saben que han hagut de fer inversió s'hi han pogut acollir, i a partir d'aquí, tot l'engranatge del nou PDR, totes les ajudes sortiran el mes de febrer de l'any que ve, exceptuant aquestes que sortiran el novembre de l'any 2007 per a la gent que es va acollir a l'ordre de no inici i que tenen tot aquest recorregut per fer.

Senyor Pallarès, jo li demanaria que si vol informació d'aquests temes no faci volar coloms, no s'imagini coses que no són. És tan fàcil que em truqui, a mi o algú del departament, i l'informarem de primera mà i no amb aquestes desinformacions amb què vostè puja aquí a la tribuna, perquè jo li agrairia que es documentés una mica més.

Gràcies.

El president

Passem al dotzè punt de l'ordre del dia...

Interpellació al Govern sobre l'orientació del sistema sanitari català (tram. 300-00068/08)

...que és la interpellació sobre l'orientació del sistema sanitari català. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre senyor Francesc Sancho.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies. Hola, molt bon dia. Bon dia a tothom. Estem aquí per a fer una interpellació entorn a l'orientació del sistema sanitari català. De fet, ahir ja vam fer una pregunta entorn al traspass o la transferència del Clínic. De fet, en portem ja unes quantes, d'interpellacions.

Vostè i jo, consellera, de fet, ens hem d'explicar segur, ben segur molts pocs arguments, ens els coneixem. Hem tingut una bona relació i tenim un bon diàleg per tal d'arribar al diagnòstic entorn al nostre sistema sanitari.

Deixi'm, jo, doncs, ja que portem temps i ens coneixem, que miri enrere i recordi un dels diputats, del qual jo em considero amic i al qual jo tinc una certa admiració, i crec que coincidirem amb vostè que era un molt bon diputat, que és un molt bon professional, estic parlant del Francesc Homs, del que va ser conseller d'Economia. El Francesc Homs m'explicava l'anterior legislatura, quan estàvem discutint i parlant dels resultats de la negociació que en els seus dies va fer sobre el finançament, dels resultats de la negociació amb el Partit Popular, em deia: «No patisques, estigues tranquil que aquest és un bon acord de finançament. En poc temps duplicarem, en poc temps es duplicarà el pressupost de la Generalitat.» I així ha estat. I em deia: «No és només l'economia, és la negociació.»

Li fico això, perquè tinguem present d'on sortim i de què estem parlant quan parlem de l'efectivitat del sistema sanitari català.

Tenim doble pressupost. La pregunta és: Ara que hem duplicat el pressupost, ara que realment hi ha molts

més mitjans per a resoldre els problemes, ho noten els ciutadans, consellera? De veritat noten els ciutadans aquesta duplicació de pressupost? Ja sé que vostè em parlarà de l'increment de ciutadans. No s'han duplicat. Però a damunt vostè surt d'una situació on la inversió, gran part de la inversió en bé moble i immoble està feta. Gran part dels CAP, la xarxa de la primària, la xarxa bàsica d'hospitals, els mitjans tècnics, gran part d'aquesta inversió està feta. Noten la duplicació de pressupost els ciutadans, consellera?

Llistes d'espera, problemes d'inversió i manteniment. Vostès feien un exercici al final de la legislatura passada i ens parlaven dels mil dies invertint en salut i ens parlaven d'un reguitzell d'inversions que a hores d'ara encara no estan fetes. Vostè ens ficava damunt de la taula la necessitat de recapitalitzar els hospitals. Francament, era una necessitat peremptòria, ja fa quatre anys que era una necessitat peremptòria. I és cert —és cert. S'ha fet, consellera? Jo quan li faig aquesta reflexió, vull que la fem entorn als dos últims grans esdeveniments, a les dues últimes grans notícies que hi ha hagut en el nostre sistema sanitari: l'incendi de la Vall d'Hebron i el traspass del Clínic. Com ha actuat el Govern, després de tants anuncis de recapitalització, de millora d'hospitals, després de tindre la duplicació de pressupost, com han actuat? Fixi's bé, es produeix l'incendi i la primera preocupació del Govern és anunciar que tot estava solucionat, per a quin dia? Per al dimarts. Per què per al dimarts? Havia d'estar solucionat abans del debat de política general. I vostès fan anunci rere anunci, un anunci rere anunci que tot està solucionat. Ens ha de reconèixer que nosaltres vam ser molt prudents, i ho sap. Vam callar, no vam dir res, vam esperar que es resolgués la crisi, perquè pensàvem que era un problema de responsabilitat política. No vam demanar ni la compareixença ni cap explicació. Però avui hem de discutir quina és l'actuació i qui realment resol els problemes del sistema.

I no és una anècdota. Li explico això, perquè és una categoria. Qui realment resol els problemes del sistema són els professionals amb la seva resposta, als quals hem de felicitar, i els usuaris amb la seva actitud responsable. Sí, senyora consellera, tenim la població empenyada. Ho diem així: el català empenyat. Però també és cert que gran part del problema del sistema sanitari i de molts dels problemes que tenen es resolen per l'actitud dels professionals, per l'actitud del personal i per la responsabilitat de la ciutadania.

Llistes d'espera. Sap que avui les llistes d'espera no només no han millorat les diagnòstiques, sinó que l'accessibilitat a la primària ha empitjorat i que això es resol perquè els usuaris són capaços d'anar a través de les seves mútues i tindre unes vies de resolució diferents a les que els ofereix la pública? La pregunta és: dupliquem el pressupost i millorem el sistema, consellera, ho nota el ciutadà o no? Jo crec que no.

Després d'anunciar moltes vegades la resolució i els problemes de la Vall d'Hebron, s'ha allargat. No m'hi ficaré més, ha durat el que ha durat i s'ha acabat, però quan ja ha passat vostè ens anuncia una auditoria elèctrica per als grans hospitals. Ara l'auditoria? No era abans, consellera? No era abans? Per què ara?

I entro a l'altra notícia perquè reflexioni vostè com estan actuant i com s'actua: el traspàs del Clínic. Hi ha auditoria del Clínic, consellera? Ahir em deia que estava per tracte el traspàs, que estava dotat econòmicament; nosaltres li diem que el deute de la Seguretat Social no està comptabilitzat i que probablement són més de 100 milions d'euros. Ens diran: «Ja ens ho han dit», perquè em diu: «Oh, vostès ja tenen la informació.» Ens diuen: «Oh, és que l'Estat els deutes de la Seguretat Social acaba no cobrant-los.» Escolti, el creditor serà l'Estat i nosaltres serem el deutor. L'han de comptabilitzar. Però al marge d'això, comptabilitzem una altra cosa, consellera: com està l'Hospital Clínic? Com el rebrem? Rebrem un hospital capitalitzat? Vostè ho ha dit moltes vegades: cal recapitalitzar els hospitals, no podem acceptar hospitals no ben capitalitzats, no ben dotats amb tota la infraestructura i tecnologia necessàries. Ha fet l'auditoria al Clínic abans d'acceptar-lo? Ha comptabilitzat quan valdrà fer això? Eh que no, consellera? Sí, consellera, està dintre dels comptes, de veritat. Qui li ha fet els comptes? Nosaltres sabem que no, nosaltres sabem que en les xifres que vostè ens dona, de 75 milions anuals per a funcionament i els 175 milions d'euros a ics anys per a assumir l'endeutament no n'hi ha prou, no està comptabilitzada tota aquesta auditoria.

Jo li faig aquesta reflexió, consellera, perquè em sembla que és molt important que ens adonem d'una cosa: quan hem duplicat el pressupost i hem tingut episodis com la vaga i hem resolt la vaga de manera reactiva, com la vam resoldre, quan la política de personal segueix sent una política que no satisfà el personal, quan resulta que la població en lloc de millorar en llistes d'espera, la percepció de la qualitat del sistema està empitjorant, tot i que estem injectant duplicant el pressupost. Alguna cosa està fallant, algun problema greu tenim. I des de la conselleria han de començar a reflexionar sobre aquest tema. I ha de reflexionar molt profundament, perquè probablement el que estem fent avui no és resoldre els problemes, sinó que estem inflacionant els costos de la mateixa sanitat. I aquest és un problema molt important, no només a Catalunya, sinó a tot l'Estat i també a tot Europa. I tot Europa està reflexionant. I ens trobem que aquí –aquí– constantment sortim amb una política que a nosaltres ens sembla que és més de difusió, de propaganda, d'anuncis, de grans anuncis d'inversions que no es fan, que de solució dels problemes. I aquesta és la reflexió que nosaltres li volem proposar avui aquí per començar a avançar en allò que vostè ha anomenat i ha proposat, darrere de les nostres propostes, de pacte, del gran pacte a Catalunya.

Tenim més d'un problema a resoldre i no es resol només amb pressupost, sinó que es resol amb mesures de govern, i reconeixent dues coses: avui el sistema sanitari català, no només aquest –no només aquest–, ha de buscar sortides en aliança no només amb els professionals, sinó també amb els usuaris, i reconeixent que hi ha una altra part de sistema, que hi ha una altra part de sanitat, que no només és la pública, que també forma part del sistema sanitari català, i que serveix per a donar sortida a moltes de les demandes de la població. Sense fer aquesta reflexió, sense fer aquest encaix, no ens en sortirem.

Però hi ha una conclusió claríssima, i no només és per a la conselleria, ho hem vist a la Vall d'Hebron, ho hem vist en el traspàs del Clínic: no és el Govern qui soluciona els problemes; els problemes és la societat civil catalana qui fa que se solucionin. És la fortalesa d'aquesta herència que vostès tantes vegades denuncien en la que fa que la cosa funcioni. És perquè tenim un país fort, és perquè tenim país travat, és perquè tenim un bon sistema sanitari que aquests problemes no arriben a desbordar el sistema. I és sobretot perquè tenim un personal conscient que en situacions com la de la Vall d'Hebron fica tot el que té, els seus coneixements, la seva voluntat i la seva responsabilitat per davant de qualsevol altra reivindicació. Són els que van fer vaga els que ens van treure les castanyes del foc el dia de l'incendi a la Vall d'Hebron.

No faré més crítica del Govern. Fixi's que ha sigut molt suau. Però crec que és hora de reconèixer qui fa les coses i a on està el problema. I el problema està en què tenim un país fort, una societat civil capaç, uns usuaris amb molta paciència, emprenyats, certament, i responsables, però tenim al mateix temps un govern que no reflexiona sobre els problemes, un govern que, tenint més pressupost i més possibilitats que mai, no dona respostes, no acaba donant les respostes que necessita l'usuari.

Consellera, reflexionin, però reflexionin molt profundament. La inflació de costos en sanitat és insuportable, i vostè ho sap. El problema del sistema sanitari acaba essent un problema de sostenibilitat i de costos, d'utilització dels pressupostos tal com s'han d'utilitzar. Li he començat anomenant el Francesc Homs, vostè sap que s'ha duplicat el pressupost gràcies a una negociació que ve de lluny. Esperem que en base a aquesta duplicació de pressupostos se dupliquin els serveis i la percepció de qualitat que han de tindre els usuaris. Ho esperem sincerament.

Gràcies.

El president

L'honorable senyora Marina Geli, consellera de Salut, té la paraula.

La consellera de Salut (Sra. Marina Geli i Fàbrega)

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, començaré pel principi: el model de finançament que teníem i que hem volgut canviar i que l'Estatut ja preveu que abans de l'agost de l'any 2008 hem de tenir un nou model de finançament, evidentment, també avalat en aquesta cambra per Convergència i Unió. Per tant, teníem un model de finançament que no era satisfactori, encara que és evident que han passat moltes coses, sobretot que l'economia ha anat bé en aquests últims anys, que els ingressos patrimonials han anat bé fins a aquest any. Per tant, un sistema de finançament que es basava fonamentalment en ingressos patrimonials. Per això l'hem volgut canviar, eh?, perquè és feble.

I, per tant, deixem de banda aquest tema, que crec que, per descomptat, nosaltres el que hem fet..., i aquí porto algunes xifres que podríem dir que reflecteixen, i parlaré només amb algunes xifres per donar objectivitat a

alguna de les qüestions que vostè m'ha plantejat. L'any 96 teníem 6 milions de targetes sanitàries; l'any 2006, 7.134.000 targetes sanitàries; el desembre del 2006 –això era gener, eh?–, 7.324.000 targetes sanitàries; el juny del 2007, 7.444.000 targetes sanitàries. L'enquesta de salut comparativa, si parlem d'aquesta salut que vostè sap que és la continuïtat de les enquestes de salut que el nostre país fa fa molts anys, malgrat aquesta situació de fragilitat financera, insuficient, estarà amb mi d'acord que hem incrementat molt, i ara ho comentaré, el pressupost, però, encara és insuficient. Almenys nosaltres tenim un horitzó de creixement de despesa *per capita* en el sector públic igual a les regions europees del nostre nivell de renda. Però a l'enquesta de satisfacció del 2003, comparat amb el 2007, població satisfeta o molt satisfeta amb els serveis sanitaris utilitzats el darrer any: l'any 2003, el 51 per cent estaven satisfets o molt satisfets; l'any 2007, el 83 per cent. No hi han problemes? Per descomptat; els conec i mai els he amagat, mai, tot al contrari.

Per tant, estem actuant, durant els últims quatre anys. Permeti'm només dir el que hem fet en algunes de les qüestions que vostè plantejava... Per tant, gestionant el present, només faltaria!, però li asseguro que estem plantejant la sostenibilitat i la qualitat del sistema sanitari, o allò que a mi m'agrada dir més, la sostenibilitat de les confiançaes per als propers vint-i-cinc anys.

Malgrat aquest increment de població..., i també d'envel·liment i d'innovació, que són els elements substantius, de debilitat, de fragilitat, el pressupost ha augmentat de 5.596 milions d'euros l'any 2003 a 8.678 milions d'euros l'any 2007. El més important és la *capita*, *capita* dividida per targeta sanitària, eh?, no fem..., podríem fer trampa: de 860 euros per persona el 2003 a 1.184 el 2007. Li dic que el nostre horitzó per aquesta legislatura és arribar a 1.600 euros *per capita*.

En termes de PIB, 3,6 l'any 2003, la pública, i 4,2 en guany, el 2007. El PIB, que representa el PIB de la privada, 1,6, i continua 1,6 el 2007.

Però hem fet alguna cosa que m'ha de reconèixer, que nosaltres hem capgirat, que és no fer més despesa desplaçada. Aquest és l'altre element. Hem hagut de gestionar aquest pressupost, però alhora ens vam imposar, el Departament de Salut i el Departament d'Economia, amb un pacte seriós, profund, de rigor, complex, quadrar el pressupost, senyor Sancho. I sap que és molt dur per mi, un pressupost que sé que és insuficient, dir-los a tot el sector que s'ha de complir el pressupost, que no podem continuar generant despesa desplaçada.

Inversió. Vostè deia: «Estava tot fet.» Home!, no sé, perquè ara tinc dubtes, dels 4.500 milions d'euros d'inversió que tenim programats o ja fets del 2004 al 2012. Estarà amb mi. I no culpabilitzo, eh?, els anteriors governs, només, perquè crec que necessitava aquest país un debat substantiu sobre el finançament, que l'hem fet gràcies també al debat de l'Estatut. Però una descapitalització especialment ve d'una part del sector públic, i especialment de l'Institut Català de la Salut. Estem fent més de 1.000 milions d'inversió en els vells edificis de l'Institut Català de la Salut, o en inversió tecnològica, amb rènting. (Pausa.) Sí, sí, perquè no teníem calaix,

sap? Però és igual, ja el pagarem, perquè no podíem esperar: 675 milions d'euros en rènting d'inversió tecnològica.

Però hem fet una altra cosa: capgirar la tendència de creixement de la despesa farmacèutica que vostè sap que és una part substantiva del pressupost del Departament de Salut. L'any 2003 suposava un 24,6 per cent del pressupost, i el 2007, un 19 per cent del pressupost. Això vol dir que hem pogut fer una altra cosa important: començar a pagar millor. I fixi's que li dic «començar a pagar millor», eh? El conveni 2002-2006, signat per l'últim Govern de Convergència, va suposar 400 milions d'euros sumats els anys, l'acord de l'ICS i de la XHUP, que, precisament, també fa que el sector de la XHUP s'iguali al sector ICS, i que millora tot el sector, també els sociosanitari de salut mental, que eren la part, diríem, de la ventafocs: 1.400 milions d'euros. I, això, li puc dir que ha anat a la nòmina de cadascun dels nostres professionals. Conservant un model retributiu que estem avaluant, eh? Precisament dimarts, en una reunió, a mi em sembla històrica, del Consell de la Professió Mèdica –els en farà arribar els dos documents–, hem aprovat dos documents molt importants: una proposta d'un model retributiu que tindrem tanca da abans del 2008 i, segon, una participació en la gestió en el sector públic dels professionals.

Per tant, vol dir si estic satisfeta? Estic raonablement satisfeta, però, per descomptat, sé perfectament que encara no paguem per allò que fan els nostres professionals, el que es mereixen. Però també entenen, eh?, que els pressupostos són els que tenim i que els volem, per descomptat, hi insisteixo, continuar acreixent.

Llistes d'espera: ciutadans. No, no faci trampes. Vostè sap les dades que nosaltres publiquem. Ha disminuït el nombre de persones que estan en llista d'espera quirúrgica, el temps d'espera. Ha disminuït –disminuït– el temps d'espera per a proves diagnòstiques i visites a especialistes. Estem satisfets? No, en absolut. En aquesta legislatura tenim el compromís de tres mesos per a qual-sevol diagnòstic, per tant, vol dir visita a especialista i proves conjuntament, en aquest itinerari complicat, però que hem fet. El mateix que hem fet per al diagnòstic ràpid del càncer, un mes, ho hem de fer per a la major part dels procediments diagnòstics en tres mesos. I això té una alta complexitat en un sistema com el nostre.

I encara és veritat que tenim persones que s'esperen més de quaranta-vuit hores per anar al seu metge de família, a la seva infermera o al seu pediatre, per descomptat, però hem posat molts –molts– professionals en el sistema.

Per tant, aquests són els elements més generals que jo en parlo de les xifres del canvi, i només he parlat de xifres, eh? Objectivitat, per descomptat, en les nostres accions.

Permeti'm contestar-li, i li ho farà arribar. Com put dubtar, senyor Sancho, que nosaltres hem fet un acord que hem tardat dos anys i mig a fer-lo amb el Govern de l'Estat, sense tenir un pla de viabilitat i un pla d'inversions per a l'Hospital Clínic? És que amb el que ens coneixem!, senyor Sancho, amb el que parlem! Ho farà arribar avui mateix, ara mateix, a tots els membres de

la cambra. Per això ens ha costat, per descomptat, pactar amb el Govern de l'Estat, i hem pactat un molt bon acord; li ho vaig dir ahir: el gener del 2008 començarem sense problemes de tresoreria, sense deute. Continuaré a la segona part.

El deute de la Seguretat Social, que es un deute, per cert, que es va fer el mateix Govern de l'Estat..., el Clínic, perquè, per cert, era seu. Això forma part d'una altra negociació que estem fent, que és la condonació del deute de la Seguretat Social a tot el sector, eh? Per tant, no imputa, i així consta en l'acord, la fragilitat de tresoreria de l'Hospital Clínic.

Per tant, 75 milions anuals en el fons de suficiència i 110 milions per a la inversió són clarament el millor acord..., que no es va poder fer abans. I vostè sap..., i tinc cartes que no li vull ensenyar perquè estan a les hemeroteques, perquè jo sé com de difícil ha estat..., i per tant també sé com de difícil devia ser durant molts anys pel Govern de Convergència negociar amb el Govern de l'Estat un traspàs com aquest. Per tant, aquest és un bon acord.

I em diu: «Està vell l'Hospital Clínic?» Sí, però, escolti, perdoni, hi vaig molt sovint; ara, és un dels millors hospitals d'Espanya. I, per tant, senyor, no fem trampes amb això. Si és un problema de falta d'informació li asseguro, eh?, que li faré arribar perquè el pla de viabilitat, el pla d'empresa, que s'ha complert...

El president

Honorable consellera...

La consellera de Salut

...escrupolosament.

Gràcies, senyor president, continuaré en la part de la rèplica contestant algunes qüestions concretes de l'Hospital de Vall d'Hebron a què vostè ha fet referència.

Gràcies, senyor president.

El president

Senyor Sancho, té la paraula.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, senyor president; gràcies, senyora consellera. Jo, la veritat és que em sorprèn i al mateix me n'alegro de la seva resposta. Jo aquí pretenia saber què passava amb el deute, i li he fet la pregunta indirectament. Em diu: «No imputa, no ho comptabilitzem.» Em dona la raó, vostès no ho han comptat. Diu: «Però negociarem la condonació del deute.» Quan el negociaran? Mentre no estigui negociada no és un bon acord, consellera. I tant que estem informats!, i sabem perfectament això, i sabem perfectament que vostès el que pretenen és dir que això no comptabilitza perquè algun dia es condonarà aquest deute, ens el perdonaran. Però, miri, mentre no ens el perdonen el tenim. Eh que és així?

Però li vaig a fer una altra reflexió que també entrava en la sostenibilitat del sistema i el que significa tot això. Quin deute negociaran? Condonar el deute de la Seguretat Social que afecta només al Clínic o tots els altres

hospitals que hi estan implicats? No veig l'Esteve Oriols avui aquí, que ahir em parlava d'un altre hospital aquí, al costat, que també té aquest deute. També el negociaran o no, o només el del Clínic? Què negociaran?

És a dir, ens està dient: «La negociació no està acabada, la negociació no està feta.» Jo li deia: «Els nostres governs» –i li ho deia ahir–, «els governs de Convergència i Unió, que eren governs forts i sabien el que interessa al país, sense aquesta negociació no acceptaven el traspàs.» Això és el que li deia i això és el que jo vull, jo volia que sortís. I ha sortit, consellera, m'ho acaba de confessar, ho acaba de dir: «Ho analitzarem a partir del gener.» Quan es produïska la transferència, tindrem el problema i negociarem o tindrem de negociar aquest deute.

Em diu: «No dubti que hi hagi un pla.» Home!, és que no ho dubtem. Evidentment que hem parlat moltes vegades, jo no he dubtat que tingui un pla; jo del que dubto és que aquest pla sigui bo, jo del que dubto és que aquest pla contingui realment tot allò que ha de contindre. I evidentment que l'hospital és un gran hospital; l'Hospital Clínic és un dels millors hospitals. I tant que ho és! Però per allò que ja li he dit: pel personal, per la capacitat professional. Però escolti, l'edifici està com està. I vostès n'han acceptat el traspàs. I jo li dic..., i li ho dic avui aquí amb tota contundència: en el pressupost que vostès ens fiquen damunt la taula no es recapitalitza, i no es millora, i no es fica l'hospital al nivell dels seus professionals; no s'hi fica, consellera. (Pausa.) No en faig de demagògia; li dic exactament el que s'ha de fer.

Volem un traspàs i un hospital que quan estigui la inversió feta sigui del mateix nivell de qualitat que tenen els seus professionals. Amb aquest pressupost no ho farà, i el deute no està condonat. Per tant, mala negociació.

Però tornem-hi, tornem a la reflexió, consellera. Llistes d'espera. Vol que li expliqui un cas personal?, perquè quan em diu que fem trampa... Miri, hi ha un nombre de patologies que estan monitoritzades, i en aquestes patologies jo no dubto que fan tot l'esforç, i tant que fan l'esforç!, i baixen les llistes d'espera en aquestes patologies. I les que no estan monitoritzades? I quan un diputat com aquest hi va perquè té un problema de pell i li diuen que fins d'aquí a sis mesos no es podrà treure un petit..., no cal explicar-ho aquí gaire, perquè entra dintre... però no se'l podrà treure fins d'aquí a sis mesos. Sap què fa aquest diputat? Se'n va a la privada i l'hi treuen.

I què passa amb les llistes d'espera d'allò que no està monitoritzat? I per què no va vostè als CAP?, que és el que li estic dient que ha de fer la reflexió. Per què no veiem quina és l'accessibilitat real dels CAP i quan tardem en la primera visita? Perquè aquesta experiència jo la tinc al meu poble, i s'està retardant. Clar, tot el que es retarda per davant resulta que es rebaixa pel darrere, i després fem esforços per millorar allò que està monitoritzat, perquè la reflexió que jo li feia és: vostès han duplicat el pressupost, i han duplicat el pressupost però no han millorat la percepció de qualitat de la població perquè la població sap que cada dia tarda més a accedir a la primera visita –a la primera–, no a les llistes d'es-

pera, que, evidentment, vostès són molt hàbils, perquè és allò que surt i és notícia millorar-ho per donar una determinada percepció.

La reflexió la hi he fet molt clara, consellera: no és el Govern qui millora és la responsabilitat del ciutadà qui està fent que això funcioni, i sobretot del professional. I em fa una altra cosa, que vostè em parla de xifres de satisfacció. Miri, les xifres de satisfacció per damunt del 80 per cent ja fa molts anys que hi són. I li recordo una cosa, el Govern, els anteriors governs, als quals vostès de tant en tant anomenen com una herència que sembla que no els agrada, es van trobar una situació on no hi havia no béns mobles, ni béns immobles, no hi havia ni CAP, i ho vam haver de fer amb molt menys pressupost, i vam aconseguir un nivell de satisfacció del 80 per cent.

Vostès, amb el doble de pressupost, i no li he dit que estigui tot fet, i amb la xarxa bàsica ja realitzada, aconsegueixen el mateix nivell de percepció de qualitat. Però amb una diferència, que la distància entre la percepció de qualitat de la pública i la privada està augmentant a favor de la privada, i el Govern no hi dóna resposta.

Li demano reflexions profundes, consellera, profundes. La sostenibilitat del sistema s'ho mereix.

Gràcies.

El president

Honorable conseller, té la paraula.

La consellera de Salut

Em permeti contestar algunes de les seves qüestions entorn dels fets de Vall d'Hebron. No li accepto, de veritat..., i ni m'havia passat pel cap que dimarts havíem de reprendre l'activitat, perquè hi havia debat de política general. És injust això que acaba de dir. Vostè sap com jo que l'havíem de reprendre, perquè la resta d'hospitals haurien tingut problemes de mantenir l'activitat. Aquest és el tema. Li ho dic de veritat, que fins i tot m'ha sorprès, perquè no ho havia tingut en consideració, perquè era tan important tornar a la normalitat...

Perquè sis-centes urgències diàries de l'Hospital de Vall d'Hebron –tancades durant tres dies...– generen evidentment un problema a la resta de la xarxa sanitària, o 2.200 consultes externes, o més de cent intervencions diàries. Per tant, si us plau, no..., és que em sorprèn que vostè pensi que jo en algun moment –que vaig dir que el dimarts, perquè el dilluns era la Mercè, que era festa-fos..., per res a veure amb el debat de política general, perquè ni tan sols..., i per això la meua sorpresa. Però permeti'm dir-li, eh? –que jo ho he dit aquests dies, i ho he dit perquè he estat allà amb els professionals–, que, a part de l'accident, la resposta dels professionals, extraordinària, ha fet que davant d'una complexitat extraordinària com la que tenim encara, eh?, perquè anem amb vint-i-vuit generadors... Quilòmetres de cablejat, que vam acabar el cable a Catalunya. Doncs, tot això... Però fer política, senyor Sancho, és trobar la complicitat dels altres actors.

I li demano, si us plau, ara seriosament, a Convergència i Unió una reflexió que va molt més enllà de salut. Si

continuen vostès desprestigiant la política (*remor de veus*), no fan mal al Govern de Catalunya; no fan mal al Govern de Catalunya, fan mal a les institucions, eh? No, no, nosaltres no desprestigiem..., perquè jo sé perfectament la meua responsabilitat.

Bé, per tant, a l'Hospital de la Vall d'Hebron, si ens l'haguessin deixat tan bé, no faríem 187 milions d'euros d'inversió, la major innovació tecnològica feta després de molts anys. Els debats de com s'han d'autogestionar els departaments... Per tant, jo, saben que he parlat molt poc del passat. Ara, els he de dir que, segurament per una certa debilitat dels últims vuit anys del Govern, no miraven el país real. Per què si no... (*Veus de fons.*) No, això és així perquè només cal veure...

I amb relació al Clínic, senyor Sancho, llegeixi's el que proposava l'últim conseller d'Economia en el traspàs. Està per escrit, això; està per escrit, l'octubre del 2003. Unes condicions molt, molt menys favorables a la negociació que ara hem tancat. Està per escrit, eh? –per escrit. Això, si vostès no m'ho haguessin tret, no ho hauria dit mai; això els ho dic seriosament. (*Veus de fons.*) No, no ho he dit ni quan vaig anar al Clínic a explicar-ho; mai, eh? I això és així. Hi ha proves que només ho he dit quan vostès diuen que és un mal acord, quan és un bon acord. Perquè ho podria haver dit el primer dia. (*Veus de fons.*) No, no, no: està per escrit, senyor Felip Puig, està per escrit, una carta signada per l'últim conseller del Departament de Sanitat i els consellers d'Economia, amb uns acords amb el Govern del Partit Popular que eren molt inferiors al que nosaltres ara hem aconseguit.

Però deixem-ho estar, si us plau, donin valor al que tenim, amb les dificultats d'accessibilitat a un sistema d'accés universal, que estem veient com podem continuar millorant aquesta accessibilitat i la continuïtat –ja li ho he dit– de la confiança i de la qualitat.

Acabarem aquesta legislatura, que totes les intervencions tindran temps de garantia de sis mesos; que els diagnòstics, les visites a especialistes..., tres mesos. Però estem fent –i vostè ho sap, perquè ho fem amb vostès, senyor Sancho, i hem començat aquest debat– la llei de l'ICSS, la llei de salut pública, i ara, en l'última reunió que hem tingut, els he proposat els elements bàsics d'un pacte per la sostenibilitat de les confiança, sostenibilitat financera, sostenibilitat de la qualitat, acords ciutadà - professional - polític i organitzacions sanitàries amb tots els grups parlamentaris de la cambra, i un acord que també passa per un acord a nivell de l'Estat espanyol. Això, els he proposat; vostè ho sap com jo.

I en tenim els terminis. Els vaig dir: primer, la llei de l'ICSS; segon, la llei de salut pública, que avui mateix tenim una reunió, i paral·lelament, escriure les bases de l'acord, no del Govern de Catalunya: del país. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Allò que ha anat bé els últims vint-i-cinc anys, si us plau, que continuï anant bé, amb totes les fragilitats de canvi...

El president

Honorable consellera...

La consellera de Salut

...d'una Catalunya en canvi els propers vint-i-cinc anys.

El president

El dotzè punt... Senyor Sancho, demana la paraula?

El Sr. Sancho i Serena

Per contradiccions, president.

El president

Però si estem amb una interpellació, que vostè sap que és un torn taxat... *(Pausa.)* Trenta segons –trenta segons.

El Sr. Sancho i Serena

Consellera, deixi'm explicar-li una cosa. En ple incendi...

El president

Senyor Sancho, per contradiccions...

El Sr. Sancho i Serena

Contradiccions, per explicar-li la contradicció i com se resol.

El president

Doncs, faci via.

El Sr. Sancho i Serena

El dia de l'incendi al Vall d'Hebron jo vaig parlar amb el conseller Trias. Sap quina actitud vam tenir? De respecte absolut. Per tant, nosaltres no desprestigiem la política, no la desprestigiem. Vostè no és el Trias –vostè no és el Trias. La contradicció és aquesta. I li diré una cosa, i sabrà com se resol la contradicció. Quan governava Convergència, la culpa era del Govern. Són vostès, els qui volen ara que sigui dels polítics; són vostès els qui volen que el desprestigi caigui de la política en lloc d'assumir les crítiques al Govern.

El president

Doncs, passem al dotzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre la reforma del sector de la vinya que projecta la Unió Europea.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la reforma del sector de la vinya que projecta la Unió Europea
(tram. 302-00051/08)

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Joan Bertomeu.

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, lo Grup Parlamentari Popular, tal com va manifestar, presentem la Moció subsegüent a la interpellació sobre la reforma de la vinya que va projectar la Unió Europea.

La proposta de la Comissió Europea presentada el passat mes de juliol comporta l'arrancada de dues-centes mil hectàrees de vinya, equivalent a un 6 per cent de les vinyes europees, i l'eliminació de les ajudes a la destil·lació; mesures, entre altres, que perjudiquen greument en cas de quedar aprovades definitivament, i comportaria perjudicis als nostres viticultors al llarg dels exercicis 2008-2013.

A Catalunya, a pesar de no ser la comunitat amb més hectàrees de vinya plantada, som la comunitat que, a través de la producció de vins de qualitat i comercialitzats amb la denominació d'origen, estem al primer lloc de l'Estat, amb una mitjana de 3.200.000 hectolitres/any. I un dels factors més importants..., que aquesta producció de qualitat, a diferència d'altres comunitats, representa lo 94,5 per cent del total de la producció.

Per tant, la proposta de l'OCM comportaria una ruptura d'aquest esforç tan important en la qualitat, perquè trenca la relació entre la qualitat del raïm, l'elaboració tradicional i la confiança que els consumidors tenen en els productors. Mesura que, tal com vam manifestar, al mateix temps pot comportar un desequilibri al mercat i el consegüent ensorrament dels viticultors catalans.

Suprimir les restriccions corresponents a les noves plantacions a partir de l'any 2013, donant llibertat als productors més competitius per a poder ampliar lo seu mercat, seria perjudicial per a una part dels productors, però principalment perjudicaria Catalunya, perquè comporta directament una limitació d'aquest possible creixement a les zones amb indicació geogràfica i, com deia abans, a Catalunya lo 94,5 per cent de la nostra producció és posada al mercat amb la denominació d'origen.

La proposta que presenta la Comissió Europea de liberalització del sector –i a partir del 2014 tothom podrà plantar sense cap limitació les hectàrees que cregui oportunes– és una mesura que no beneficia les explotacions familiars; com no hem de permetre que, en cas d'abandonar la terra per motius que siga, bé siguin voluntaris o per manca de personal en la continuïtat de l'explotació, los nostres viticultors catalans cobrin molt menys que altres membres de la Unió Europea.

Tal com va manifestar l'honorable conseller senyor Joaquim Llena, compartia les meues inquietuds, si bé no podia anticipar el Govern central o com acabaria l'OCM. Referent a com acabaria l'OCM, hi estic d'acord, però referent al que farà el Govern central discrepo de la seua forma de pensar, perquè crec que pot incidir en la defensa dels interessos de Catalunya, ja que el color polític del Govern de Catalunya i central és lo mateix.

Per tant, aquesta confiança que el senyor conseller té que aquesta reforma es pot acabar reconduint de manera favorable, ja que, tal com va plantejar actualment, segons va manifestar, el preocupa, i al mateix temps diu que ens ha de servir per millorar la competitivitat del

nostre sector millorant la rendibilitat per a les nostres explotacions i continuar amb l'aposta de qualitat, crec que és un motiu suficient, després de les seues manifestacions, per a donar recolzament a aquestaació per part de tots los grups parlamentaris de la cambra i constatar la importància que té el sector de la vinya per a l'economia i la cultura catalanes.

En conseqüència, manifestar lo suport unànim del Parlament de Catalunya a tots els agents econòmics i socials, empresaris, treballadors, entitats públiques i privades, que dia a dia treballen en aquest sector per a millorar-ne la producció, oferir productes de la màxima qualitat i competitivitat, i enfortir i dinamitzar les economies territorials dels municipis i comarques on desenvolupen la seua activitat.

Per altra banda, el Govern ha de dur a terme les negociacions que calguin amb lo Govern de l'Estat per tal d'encarar les negociacions per a la reforma del sector de la vinya que projecta la Unió Europea, amb l'objectiu d'assolir uns paràmetres més beneficiosos per al sector a Catalunya. Com no?, el Parlament instem el Govern a establir els mecanismes institucionals i administratius adients per a mantenir informats en tot moment els agents econòmics i socials.

S'ha presentat una esmena a la totalitat, de modificació, per part dels grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa, en la qual hem fet una transaccional, ha quedat acceptada, perquè d'alguna manera nosaltres vam presentar aquesta proposta el mes de juliol, i, atès que aquest mes de setembre el Partit Popular ha presentat una esmena que ha sigut aprovada al Senat i, d'alguna forma, porta els mateixos objectius... Entre altres, insta el Govern central a modificar les disposicions relatives a l'arrancada de vinyes, de forma que estableix una prima idèntica en les diferents zones de la Unió Europea, i que aquesta proposta d'arrancada de plantacions deixe de ser l'eix de la reforma. També es va acordar instar el Govern central a defensar que la liberalització de les zones de plantacions s'ha de condicionar als acords i limitacions que en l'àmbit de les seues competències estableixin les administracions nacionals i autonòmiques, així com els consells de qualitat i similars.

Per tant, arribats a esta transaccional, d'acord amb los partits, i també incorporant les propostes de Convergència i Unió, la primera i la tercera –no hi he pogut incorporar la segona–, espero el recolzament de tots los grups polítics a aquesta proposta, en benefici del sector de la viticultura a Catalunya.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. A aquesta moció hi han presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. En primer lloc intervindrà, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre diputat senyor Joan Raventós. Té la paraula.

El Sr. Raventós i Pujadó

Molt honorable president, senyors i senyores diputats, Mariann Fischer Boel no deu haver trepitjat mai els nostres conreus del Penedès i de Catalunya. La senyora Mariann Fischer és la comissària d'Agricultura de la Comunitat Econòmica Europea que ens planteja la reforma de l'OCM i que ho fa sense respondre a les necessitats del sector català.

Què ens proposa, la senyora Mariann? Doncs bé, la senyora Mariann ens proposa impulsar l'abandonament massiu, que ens portaria després a una situació d'eliminació dels drets de plantació de les vinyes, uns drets que els pagesos tenen guardats gelosament, en el sentit que configura fins i tot un dels grans patrimonis de la pagesia; bé, això s'eliminarà. També ens proposa la limitació de les noves plantacions. I, finalment, ens proposa introduir la liberalització total del sector. Això és el que deia el company, que el 2013 ens trobaríem davant d'una situació dura i pura de liberalització del sector agrícola, amb una situació francament de perjudici, per a qui? Doncs, per al de sempre, no?: per al pagès. Novament, al llinar del 2013, com si ara ja no estigués patint prou, el pagès es veuria abocat a una crisi realment extraordinària.

Per tant, nosaltres entenem que en tot aquest tema que estem discutint ara i aquí hem de mirar d'introduir els criteris de competitivitat, realment, no?, i no assenyalar la competitivitat com una solució que consisteix a fer desaparèixer pel camí fàcil la retirada dels productors. Nosaltres entenem que hi han altres maneres d'aconseguir això, i una de les que més s'assenyala és l'arrencada de les vinyes. I si volguéssim fer ara aquí demagògia podríem dir que hi estem radicalment en contra, etcètera, però entenem que pot ser una solució, sempre que aquesta solució passi per uns criteris que es descriuen fins i tot en la mateixa moció, però que nosaltres entenem que hem de ser criteris pactats amb la mateixa pagesia, criteris raonables, criteris voluntaristes i, fins i tot, criteris limitats, perquè entenem que d'aquesta manera es pot fer d'una forma efectiva.

El Govern té possibilitats de regular també les vinyes, i no ho fa, té altres feines. Hi ha moltes vinyes en aquest moment il·legals en el sector que convindria, doncs, des d'aquest punt de vista, també, regularitzar-les. I possiblement, quan dic que tenen altres feines..., en el debat anterior hem tingut prou mostra de les feines que tenen, de remodelacions internes, que no se n'acaben de sortir, i això segurament els porta ocupats més hores del dia, en lloc d'ocupar-se dels problemes de la pagesia; o també ubicacions territorials, que abans, doncs, s'ha vist que si la conselleria d'Agricultura està a Barcelona o està a Lleida, o fins i tot el company Xavi Pallarès la reivindicava per a Tortosa... Jo els proposo també, tenint en compte que entre Lleida i Barcelona trobaran un bell paradís, que és el Penedès, doncs, la poden acabar posant allà i ens entendrem, no?

Però bé, dit això, el que penso que han de fer és que vostès han de dialogar amb el sector. El conseller Llena el prometia aquí, aquest diàleg, no? Però s'ha vist també abans, amb l'exposició d'en Xavi Pallarès, que la Taula, per exemple, Interprofessional del Vi no s'ha convocat,

i és un element extraordinari per al diàleg, i no s'ha fet. Vull dir, no sé què pensen fer. No estem dient que es convoqui aquesta taula per fixar el preu del vi. L'Administració no l'ha de fixar, el preu del vi, és clar que no; però ha de fer, impulsar que un sector i l'altre, doncs, es reunixin i canalitzar acords que ho facin possible.

Escolti, avui dia, els pagesos ja han collit, ja pràcticament tots han collit, ja han dipositat el raïm, ja el tenen dipositat; no a casa seva, no, eh?, a casa dels altres, eh?, d'aquells que els han de pagar després aquest preu, i a hores d'ara encara no saben a quin preu els hi pagaran.

Bé, també penso que en aquesta taula interprofessional es podria parlar del que deia el senyor Pallarès, no?, d'aquestes indiscriminades i abusives inspeccions que s'han fet a les vinyes, i jo penso que d'una forma com si aterressin els *hombres de Harrelson* allà, no? Penso que el pagès és un home que no es mereix –no es mereix–, sincerament, aquest tracte.

Donarem suport a la moció, perquè aquesta reforma que ens presenta la senyora Mariann no respon a les necessitats del sector català, i aquí –aquí–, a Catalunya, aquí, en el Parlament de Catalunya, estem, precisament, per defensar els interessos de la pagesia catalana.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. Ara, en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula el senyor Francesc Boya. (*Veus de fons.*) L'il·lustre diputat senyor Joaquim Paladella té la paraula.

El Sr. Paladella i Curto

Moltes gràcies, senyor president. Bé, comprenc el problema que ha tingut a saber el meu nom, el senyor president, senzillament perquè és la primera vegada que pujo aquí, en este faristol, i hi pujo i vull expressar, i m'ho permetran que expressi la meua satisfacció, primer, com a català i, lògicament, també, però sobretot també com a pagès, perquè pujar en este faristol com a portaveu del meu grup parlamentari, com a portaveu d'agricultura del meu grup parlamentari, el Partit dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, per mi és una cosa molt important.

Dit això, també voldria fer arribar una salutació, una salutació a totes les famílies, a tots els pagesos, a totes les famílies de pagès que durant aquests dies estan collint lo seu fruit. Lo senyor Raventós ho ha dit, no han acabat de collir lo seu fruit, encara estant collint lo seu fruit: gent de la poma, gent de la mançana, gent de la pera, de les ametlles i també, subjecte d'esta interpellació avui, gent del raïm –a la Terra Alta encara no han acabat, al Penedès sí, però a la Terra Alta encara no han acabat.

I ho dic així, perquè vull que, des d'este faristol, es valori la importància que té l'esforç dels nostres pagesos i pageses, de les famílies, de l'amor que han de sentir per dedicar-se a la terra i perquè, en definitiva, lo que estan fent, també, és cuidar un patrimoni de tots. No sols és lo patrimoni de la terra, sinó és lo patrimoni de ser pagès, i això és molt important. Igual com també

crec que és importantíssim que sàpiguen, los pagesos i pageses, que avui estem parlant aquí dels seus problemes; la gent del vi que sàpiguen que estem parlant de l'OCM i el vi i dels problemes que els preocupen i que es comenten cada dia al tall de la verema, mentrestant estan tallant raïms.

Dit això, senyor diputat, senyor Bertomeu, senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi a l'hora d'intentar posicionar-nos sobre lo que va ser l'altre dia la interpellació i avui la moció que és sobre el tema de l'OCM de la vinya i el vi, creiem que hem de fer memòria, creiem que hem de pensar, realment, que nos ha portat arribar a estes circumstàncies que tenim avui.

Avui, concretament, ja tenim en vigor una OCM de la vinya i el vi, la que es va aprovar el 1999, però avui està en vigor. Quan se va aprovar aquella reforma del vi, el 1999, l'objectiu, que es va dir i que es buscava, era baixar los excedents. Recordem-ho, era baixar els excedents, intentar equilibrar lo que era l'oferta i la demanda. Per tal d'equilibrar l'oferta i la demanda, se va prendre un seguit de mesures. N'he ficaré, per exemple, una, perquè penso que és la més important i la que donava més qualitat a aquella reforma de llavors, que eren los plans de reestructuració i reconversió de la vinya. Uns plans que eren importants i que, com he dit abans, pretenien reduir la producció en benefici de la qualitat.

Penso que lo que es va fer, l'execució, la portada a terme d'estos plans sobre el terreny va ser perjudicial i errònia. Penso que això, pràcticament, no ho discuteix ningú. No es pot ajudar a tots i a tothom per igual, sense tenir cura, a més a més, de complir la finalitat que es buscava, recordem-la, millorar la qualitat i disminuir la producció, perquè este era l'objectiu final i l'objectiu bàsic.

Este objectiu, esta finalitat es compleix en part. Penso que aquí, a Catalunya –perquè també estem parlant no solament de tot lo món, o sigui, de tota la Unió Europea, sinó que estem parlant d'aquí, a Catalunya–, penso que no vam acabar, entre tots, de fer les coses bé, lo sector i també l'Administració. Estem parlant del 99, no pas d'ara, eh?

Es compleix en part; en qualitat penso que els productes, les vinyes, han millorat molt, i lògicament lo producte que surt avui de les nostres vinyes i del nostre celler és molt millor, però en lo tema de la quantitat vam fracassar estrepitosament. Vull dir, perquè no solament no la vam reduir, la vam baixar, sinó que la vam augmentar. Per això, no sé de què ens estranyem avui, senyor Raventós, senyor Bertomeu. No nos hem d'estranyar de res que a l'hora de voler reformar l'OCM se torni a plantejar lo que és lo tema de la producció: hem de baixar los excedents.

I, per tant, no ha d'estranyar ningú també que des de la Unió Europea se parli d'arrencades de vinya, de la verema en verd o de la destil·lació d'alguns temes de suprimir destil·lacions de crisi, o senzillament de la xaptalització de fer un most i no pas en sucre, que és normal. Però l'arrencada penso que no és lo tema essencial. Penso que lo tema essencial, i així ho entén lo sector, i així se'n parla pels pobles, i així ho parlen los vinyataires, en este sentit, és la liberalització de drets. Això és lo

tema important. En una Catalunya que té, bàsicament, basada tota la seua producció en la qualitat, que estem en la DO, que les DO, los consells reguladors paren molt de compte... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Penso que em quedaré sense temps i hauré de dallò...

A veure, lo que volia dir i ho intentaré, que tenim el 95 per cent de la producció..., la tenim basada en les DO. Lògicament, que a partir del 2014, doncs, se liberalitzi lo dret de producció i es pugui plantar qui vulgui, on vulgui i de la manera que vulgui, no és una bona notícia i, al contrari, pot acabar enfonsant lo nostre sector. Però, senyor Raventós, ho hem de tindre en compte això, i senyor Bertomeu, també.

A l'OCM que tenim ara, que la vam fer al Reglament del 1999, era al 2010, o sigui que esta, com a mínim, nos diu lo 2014, nos allarga una mica la vida, però la que van pactar vostès, la que van negociar vostès, i vostès també, ja deia el 2010, i este és lo gran problema –i este és lo gran problema.

Però, bé, dit això i situat –i situat–, pensem-hi, vull dir, no sempre lo gran problema lo tenen los governs socialistes, sinó és que és saber negociar. I vostès, en aquella època, no van saber negociar i no van tindre una OCM bona.

Per tant...

El vicepresident segon

Senyor diputat...

El Sr. Paladella i Curto

...ara toca negociar; l'important és que toca negociar. I hem d'intentar buscar...

El vicepresident segon

Senyor diputat, hauria d'acabar.

El Sr. Paladella i Curto

Acabo, acabo. Hem d'intentar buscar una posició de consens, i això és lo que hem volgut fer nosaltres. Hem volgut arribar a un acord amb lo propietari de la moció, amb qui va presentar la moció, en este sentit, i per això intentem arribar a una posició transaccional i intentem també i volem arribar a un acord amb Convergència i Unió i acceptem les seues propostes, intentant que aquesta cambra tingui una posició unànime a l'hora de voler negociar, d'incidir –pensem que nosaltres no podem negociar directament en una decisió que s'ha de fer aquí, a Catalunya, si no és que l'han de fer a Europa. I és molt important que lo sector vagi unit...

El vicepresident segon

Però, senyor diputat...

El Sr. Paladella i Curto

...i que també... –moltes gràcies, senyor president, ja acabo– surti una posició unànime d'esta cambra.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat Paladella. Sap que vostè ha tingut ara una prima per la seva primera intervenció de dos minuts, però no s'acostumi. Gràcies.

Correspon, ara, intervenir als grups parlamentaris per fixar posició, aquells que no ho han fet fins al moment present. En primer lloc, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, en el seu nom té la paraula l'il·lustre diputat senyor Carmel Mòdol.

El Sr. Mòdol i Bresolí

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, permetin-me primer fer una precisió, que l'esmena de modificació o de transacció que ha defensat el senyor Joaquim Paladella ho era del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i del Grup Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Ho era de tots tres grups, no era només del grup socialista.

L'esmena... (*veus de fons*) –perdó, no va el rellotge i per això espero que el president amablement m'avisí quan falti un parell de minuts–, deia que no podem fer altra cosa que subscriure, en fi, voluntàriament i afirmativament la moció que ha presentat l'il·lustre diputat Joan Bertomeu, en nom del Partit Popular, perquè va en el mateix sentit que, tal com ha explicat el senyor Joaquim Paladella, pensem també els grups que donem suport al Govern i també els grups que estan a l'oposició, de les paraules que jo he entès del senyor Raventós.

Vull dir, una moció que va en el sentit de reforçar les relacions entre la conselleria i el sector, que va en el sentit de demanar-li a la conselleria que faci allò que ha de fer, que va en el sentit de recolzar el sector, que està passant, com molts d'altres al món agrari del nostre país, situacions difícils. Perquè no hem d'oblidar que la situació del món agrari és una situació, en el seu conjunt, complicada, perquè quan tenim algun sector que ens funciona bé a la campanya següent aquell sector, per qüestions de mercat, de competència, de normativa europea, és igual, es comença a complicar la qüestió i aquell s'enfonsa i un altre ens va més bé. I sempre estarem parlant d'agricultura en aquest Parlament, i ho estarem parlant amb els termes que estem fent, fins que, com a país, no decidim abordar d'una forma directa que l'agricultura necessita un tractament específic i preferencial, que l'agricultura forma part de les nostres orientacions estratègiques, que l'agricultura és la que forneix, en primera instància, d'aliments els ciutadans del nostre país i que, a més a més, produïm aliments de qualitat. Fins que no fem això i dediquem a l'agricultura el valor estratègic que té, no aplicant-li només la llei del número, sinó aplicant-li el valor del pes en la vida de les ciutadanes i dels ciutadans, ens trobarem en circumstàncies semblants.

Reconec –i aprofitaré el meu torn d'intervenció per a això– que aquesta qüestió és molt difícil, perquè quan l'Estat espanyol va entrar a la Unió Europea va fer determinades cessions de sobirania, que coneixem tots i cada un dels diputats i diputades d'aquesta cambra que tractem aquest tema. Aquestes cessions de sobirania fan que siguin determinades persones, molt respecta-

bles —se'n diuen en l'argot popular del sector agrari «els euroburòcrates»—, que planifiquen en certa manera més enllà de les orientacions pràctiques de com han de veure i entrar els cultius, fan uns marcs jurídics que després tenen aplicació pràctica, que a l'hora de la veritat el que fan és complicar la vida més que solucionar-la.

I vull aprofitar la meua posició en aquesta tribuna per dir-ho. No és només el tema de la vinya, que és veritat el que s'ha assenyalat aquí, que la senyora Mariann Fischer està canviant ara l'orientació inicial que tenia, i adonar-se que era una orientació molt mal plantejada, perquè, al final, a determinats despatxos de la Unió Europea es prenen les decisions en funció dels excedents de mercat. I, probablement, quan parlem d'agricultura estem parlant d'alguna cosa més que d'excedents de mercat. Estem parlant de les vides de les persones, estem parlant del territori, estem parlant de reorientar la producció cap a paràmetres, a Catalunya, concretament, més de qualitat que no pas de quantitat.

La política europea no ens ho permet fer. Ara tenim tot el tema dels pinsos, un altre sector, els pinsos en tant que l'aliment que necessita el bestiar de Catalunya per al seu engreix i per al seu desenvolupament i perquè, finalment, els consumidors catalans es trobin les peces de carn, de l'espècie que sigui, tallades als supermercats. Bé, els pinsos estan pujant moltíssim per la política, entre altres coses, de cereals i per la política agrària de la Unió Europea, entre altres coses, també.

Probablement, hauríem de plantejar, tots els que sí que hi som, tenim representació al Parlament europeu, hauríem de vehicular iniciatives a través dels nostres representants per aconseguir amb un *lobby* del món agrari, suportat en els parlaments nacionals com el nostre, també, provocar que hi hagi una reorientació global de la política agrària de la Unió Europea, perquè, la veritat sigui dita, més enllà de jugar amb els excedents i de jugar amb els estocs, poca cosa més perceben els nostres agricultors com a benefici. Les ajudes en un primera instància van ser importants, i ho reconeixem, però ara estem en una altra fase. Allò servia per a una etapa molt determinada, i ara estem en la fase de posar en valor la producció agrària en tot el seu contingut, no?

En la vinya passa exactament el mateix. Catalunya, lògicament, té suficients hectàrees de vinya, probablement no en fan falta més, però no en fan falta menys; aquell que vulgui arrencar ha de tindre les possibilitats de fer-ho amb les millors condicions possibles, i en aquest sentit va la moció del senyor Joan Bertomeu, i, per això, li donem el nostre recolzament, però el problema principal que té Catalunya en la vinya i el vi és que, a través de les DO, com s'ha dit, es guanyen, i es guanyen en prestigi, els mercats. En primera instància el català, i em consta que la conselleria d'Agricultura, per una banda, i la conselleria d'Innovació, Universitats i Empresa, la vessant comerç, estan treballant totes dues agermanades, com han de fer dos conselleries del Govern, per aconseguir efectes pràctics en el tema de la comercialització, que és tan o més important que el tema de les arrancades.

Veig que se m'acaba el temps. Només dir que, lògicament, estem agraïts al grup proposant que hagi accep-

tat les incorporacions de les nostres esmenes; saludem també l'esmena positiva del Grup de Convergència i Unió, i votarem afirmativament la moció.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Francesc Pané.

El Sr. Pané Sans

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats i diputades, el senyor Bertomeu en la seva interpellació ens va fer una exposició sobre la situació de la vinya a l'Estat espanyol, a Catalunya, amb algunes pinzellades a Europa, que entenem que és més que correcta: prolixa i correcta. Tanmateix, d'aquella descripció el senyor Bertomeu, a propòsit de les informacions que tenim sobre l'OCM, feia unes prediccions. I aquestes prediccions, senyor Bertomeu, poden ésser certes però en definitiva ara com ara no són sinó una projecció del que pot arribar a succeir i no una realitat.

Com vostè sap, perquè hi entén, el vi perquè faci el seu grau ha de bullir en les seves tines, i, per tant, hauré d'esperar també, esperar amb precaució, hauré d'esperar també amb prudència i moviment, movent els nostres músculs, quin grau fa finalment l'OCM de la vinya i del vi.

Sigui com sigui, el senyor Bertomeu tenia molta raó d'alertar el Govern de la Generalitat, el sector dels pagesos i de les pageses que estan fent el cultiu de la vinya i estan produint el vi, perquè, en efecte, les informacions que ens arriben respecte de l'OCM no són pas agradables per al sector a Catalunya ni a l'Estat espanyol, ni molt probablement a Europa.

No es va parlar o pràcticament no es va parlar —hi va fer referència el senyor Bertomeu— dels temes de la xaptalització, i crec que serà molt important que estiguem atents, perquè ja ens van fer una trampa amb el tema de la xaptalització, la creació de vi a partir de sucres, quan en realitat tota la vinya mediterrània té una excel·lència sense necessitat de fer aquestes trampes.

Senyor Bertomeu, sap que el Govern i els grups que li donen suport estan atents esperant quin grau, però movent també les possibilitats perquè aquest grau sigui favorable als interessos catalans.

L'esmena que hem proposat i que tan gentilmente ha acceptat el Grup del Partit Popular de Catalunya, amb les aportacions de Convergència i Unió, pretén harmonitzar les indemnitzacions en el seu cas amb les indemnitzacions europees, i, per tant, ens situem en la protecció dels nostres productors i de les nostres productores, eventualment, en el mateix nivell en què la protecció pot ésser atorgada als productors europeus i europees.

Crec que hem fet una bona transacció i a més a més hem afegit, crec que amb el criteri acceptat pel Partit Popular, pel senyor Bertomeu, que no sigui només per a l'arrencada de vinya, aquesta indemnització harmo-

nitzada a Europa, sinó també per la qualitat de la vinya, per la tipologia de la producció, que és fonamental en el cas dels productors i de la producció catalana.

La sol·licitud inicial, vostès ho saben, era perillosa, segons com fins i tot inassumible. Tanmateix, la seva acceptació, que agraïm de veres, fa possible un horitzó de protecció dels nostres agricultors en el sector de la vinya.

Com que vostès han tingut la gentilesa d'acceptar la transacció que els feien els grups de la majoria, com que han tingut també la gentilesa d'acceptar les transaccions que els feia el Grup de Convergència i Unió, crec que acabarem votant una moció excel·lent que donarà tranquil·litat al sector. I crec que ho podríem celebrar, només celebrar, amb un brindis de denominació d'origen, per descomptat, catalana. Si aconseguim, que segur que ho farem, perquè el Govern estarà alerta i treballant-hi, que l'OCM sigui el menys lesiva o que sigui afortunada per al nostre sector, jo els proposo, a tots els grups de la cambra, que acabem fent aquell dia, tant de bo que arribi, una celebració dionisiàca, en aquest cas en celebració de l'existència d'un déu, Dionysos, que ha donat tantes oportunitats, tanta riquesa, tant de pa, també de vi, als nostres productors i al nostre país, que és Catalunya.

Moltes gràcies, en tot cas, per l'acceptació de la transacció.

Senyor president, gràcies; senyores i senyors diputats.

El president

El senyor Robles, del Grup Mixt, té la paraula.

El Sr. Robles Almeida

Gracias, señor presidente. Ilustrísimos diputados y diputadas, estamos ante una decisión de la Unión Europea en materia de reforma de la viña a mi modo de ver agri-dulce. Por un lado, parece necesaria una incentivación del arranque de viñedo a causa de los excedentes excesivos de vino que tiene la Unión actualmente, vinos que, por otra parte, cada vez son de mayor calidad, aunque todavía de clase media, como de Argentina, Chile, Australia, Nueva Zelanda, Estados Unidos, etcétera, y que cada vez van más en aumento. Y, por otro, las consecuencias de esa medida conllevan el peligro de eliminar población rural y ampliar los riesgos de desertización agrícola por la escasa riqueza del suelo que normalmente la viña, o donde la viña se da, existe.

Es verdad que los datos son incontrovertibles, al menos en palabras de Mariann Fischer Boel, comisaria de Agricultura y Desarrollo Rural de la Unión Europea. Dice ella que malgastamos más de un tercio del presupuesto europeo en ayudas del sector vitivinícola en librarnos, parece ser, de los excedentes de vino en lugar de mejorar la calidad y la competitividad. Son cifras, por tanto, escandalosas.

Pero hay algo que no cuadra o al menos no nos cuadra a nuestro grupo parlamentario: el plan de incentivación del arranque de viñedos que prevé la política agraria comunitaria invita a los productores al arranque voluntario a cambio de primas sustanciosas el primer año,

7.174 euros por hectárea, que progresivamente irán disminuyendo hasta los 2.939 euros por hectárea el quinto y último año de dicha campaña de incentivación al descepe. Además, durante este periodo del 2007 al 2013 habrá restricciones de plantación, pero paradójicamente a partir del 1 de enero del 2014 se abolirá tal restricción para permitir que los productores más competitivos expandan su producción.

Si el objetivo, y esta es la paradoja, es la regulación de los excedentes y aumentar la calidad, que es donde somos competitivos los europeos, ¿qué sentido tiene arrancar viñedos con añada para substituirlos por viñedos jóvenes que dan una uva de peor calidad? Recuerdo que Europa compite en calidad. El mejor vino que sale de un viñedo, de la añada de un viñedo, es alrededor de cuarenta años, por tanto tendríamos que esperar mucho para que esas cepas nuevas dieran calidad. Y si los países que exportan a Europa aumentan cada año esas exportaciones, ¿qué sentido tiene volver a permitir plantar a partir del 2014? Parecería que habríamos que estar peor entonces que ahora a nivel de superproducción.

A mí no me salen las cuentas; vamos a los números. La UE tiene más de 2,4 millones de explotaciones que producen vino, y abarcan 3,6 millones de hectáreas, equivalentes a un 2 por ciento de la superficie agrícola de la UE. La producción vitivinícola en 2006 representó más del 5 por ciento del valor de la producción agrícola de la UE. El consumo de vino en la Unión se halla en constante descenso, pese a que las ventas de vinos de calidad aumentan. En los diez últimos años las restricciones han aumentado en un 10 por ciento anual mientras que las exportaciones crecen lentamente. Si se mantienen las tendencias actuales la producción de vino excedentaria alcanzará el 15 por ciento de la producción anual en la campaña 2010-2011. La UE gasta aproximadamente medio millardo de euros cada año en deshacerse de excedentes de vino para el que no hay mercado. Dicho de otro modo, ¿por qué incentivar el arranque hoy para liberalizar la plantación en el 2014? Creo que es bien sencillo: se trata de optimizar la producción, pero será a costa de los pequeños productores y en beneficio de las grandes empresas bodegueras; la misma historia de siempre.

No voy a tener tiempo, porque esta es una historia muy larga que empezó a finales de los años setenta. Se empezó a incentivar el arranque de viñedo dándole al propietario, al campesino, al payés, la posibilidad de que arrancara sus viñas y además se comprometiera a no volver a plantar viñedo. Eso fue cambiando a lo largo de los años ochenta y noventa hasta que han arrasado con determinadas zonas ya no solo de Cataluña sino de España, zonas que vivían exclusivamente del viñedo.

Se engañó descaradamente al campesinado, al campesinado pobre, incluso en pueblos, que yo conozco perfectamente, en los Arribes del Duero..., cómo pueblos enteros han disminuido de población y han eliminado completamente la producción que tenían de viñedo, porque habían incentivado tanto esto que la población envejecida del campesinado había llegado a un punto en que la desesperación le llevaba a coger ese dinero y no preocuparse por la buena producción, no incentivar esa producción.

Por tanto, el peligro que hay ahora, incluso la propia Unión lo está viendo, e intenta incentivar, lo que para el viñedo puede ser un peligro, y para algunas zonas que son, en este sentido, pobres podrían desaparecer o desertizarse.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Robles Almeida

En este sentido es, por lo que decía al principio, agri-dulce la idea que nosotros tenemos de esta reforma. Si la reforma sirve para que algunos payeses puedan eliminar...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Robles Almeida

...porque se jubilan, sus plantaciones sin perjudicar a nadie, estará bien, porque se irán al menos a la jubilación con un dinero. Si la reforma solo sirve para cambiar de propietario los viñedos, entonces estamos siempre en la misma política de siempre: estamos primando a los que tienen mucho y dejando a los que tienen poco más empobrecidos.

Gracias.

El president

Senyor Bertomeu...

El Sr. Robles Almeida

Perdón, si me permite... *(Pausa.)* Votaremos, sin embargo, y por las razones que se ha dicho..., votaremos a favor.

El president

Senyor Bertomeu, pot posicionar-se... *(Veus de fons.)* Ja està? *(Pausa.)* Doncs, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Posem, doncs, a votació aquesta Moció sobre la reforma del sector de la vinya que projecta la Unió Europea, amb la transacció que ha estat acceptada i signada per tots els grups parlamentaris.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat aprovada per 129 vots a favor.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model aeroportuari (tram. 302-00052/08)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el tretzè i és la Moció sobre el model aeroportuari. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, permetin-me que iniciï aquesta intervenció fent una reflexió al voltant del sentit de les mocions que plantegem a debat en aquest Parlament. De mocions n'hi ha de diversos tipus, de diverses categories, amb diverses voluntats. Hi ha mocions que el que volen és dibuixar alternatives per part del grup que les presenta; alternatives, en aquest cas, a allò que pugui fer el Govern. Hi ha altres mocions que el que intenten és emfasitzar tot allò que fa referència a la necessitat d'impuls de l'activitat del Govern, instar el Govern a dur a terme una acció concreta. Però hi ha d'altres mocions –i aquesta n'és un cas ben evident– que el que pretenen és solemnitzar un acord; i no hi ha un lloc més emblemàtic per solemnitzar els acords que la mateixa seu parlamentària.

I el país, en el tema que ens ocupa, que és la gestió aeroportuària, ens exigeix un acord, ens demana un compromís. I els termes en què està expressada aquesta moció van justament dirigits aquí. Recorden la interpellació? En aquella interpellació el conseller va posar determinats elements sobre la taula. Nosaltres en aquesta moció hem volgut fer un exercici de síntesi. No instem el Govern a fer res: el Parlament de Catalunya expressa la necessitat d'impulsar un model de gestió aeroportuària propi de Catalunya, amb les bases que aquí definim. Un marc perfecte per a l'acord; un marc perfecte per a l'acord, al qual, diguem-ne, hem pogut destinar –cooperativament, el Govern no ho ha volgut– dos mesos, des que es va presentar aquesta moció subsegüent. Un camp de joc perfecte per assolir en seu parlamentària allò que la societat civil, allò que el país ens demana: un acord potent en aquesta matèria.

Quina és l'estructura de la moció subsegüent que els plantegem? És ben simple. Per una banda, explicar què és el sistema aeroportuari català. No és quelcom sobrer, ni és intranscendent, el model aeroportuari català, format pels aeroports, els aeròdroms, els heliports de la Generalitat de Catalunya, els que ja gestionem en aquests moments, aquells aeroports que han de ser desclassificats d'interès general –Sabadell, Reus i Girona– i l'aeroport de Barcelona, que, per bé que manté la seva condició d'interès general, ha de ser gestionat d'una manera específica. Els dic que no és intranscendent perquè el Grup Parlamentari Popular ja ens ha avançat que en aquest punt no hi votaran d'acord. Per què? Perquè creuen que l'aeroport de Barcelona no ha de formar part d'aquest sistema aeroportuari català. Primer bloc de la moció que els plantegem.

Segon bloc. Quins són els mecanismes que ens han de permetre com a país desplegar aquest model de gestió aeroportuària? La llei. El Govern ens ha anunciat que la presentarà de manera imminent; un punt d'acord. Un pla d'infraestructures aeronàutiques, d'aeroports, d'aeròdroms, d'heliports; està en tramitació. La creació d'una entitat pública que ens permeti de gestionar individualment cada aeroport. Però també la capacitat de crear un consorci específic de gestió per a l'aeroport de Barcelona, amb una posició, senyores i senyors diputats, majoritària i determinant de les institucions catalanes. I aquesta és la base del debat que avui plantegem.

Un doble dilema: decidir o revocar; tenir capacitat per decidir o simplement influir en una eventual revocació; tenir una majoria per poder construir un model propi o simplement una minoria de bloqueig. Aquest és el doble dilema al qual hem de fer front. I en aquest dilema la immensa majoria de les forces polítiques d'aquest Parlament, com a mínim dels vots que s'expressen aquí, i la societat civil ens diuen que cal un model de gestió absolutament diferent; que cal desmantellar AENA, que dificulta d'establir un model de gestió propi per a Catalunya. I la primera conseqüència negativa d'un model de gestió que ve determinat de fora l'hem tingut amb l'assignació dels espais de la terminal Sud. Se'n limita el potencial, hi ha una tendència, un risc que l'aeroport de Barcelona s'especialitzi en baix cost i algú ha plantejat que, tal com han quedat assignats els espais, també hi ha el risc que la nova terminal Sud esdevingui la T-5 de l'aeroport de Madrid.

Tenir la capacitat de gestió vol dir tenir una capacitat, una actitud proactiva. Com es van assignar els espais de la T-4 a Madrid? Escolti, quina companyia hi té interès, aquí? Iberia. Què necessiten perquè això sigui un *hub* potent? Tarifes, horaris, *slots*... Això és una política comercial potent, la que va fer AENA en el seu moment. Què han fet a l'hora d'assignar els espais de la terminal Sud? Escolti, aliances estratègiques, què ens ofereixen –què ens ofereixen? Si no tenim capacitat per establir incentius, i això només es pot garantir des d'una gestió estrictament catalana, passa el que passa.

Avui el que ens demanen és això. Avui tenim la possibilitat de plasmar aquesta majoria política, com a mínim expressada en preses de posició. Ahir mateix, a la sessió de control, vam tenir la possibilitat de sentir com a mínim dos arguments que constitueixen majoria en aquest Parlament. Artur Mas, el president del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, oferia al president de la Generalitat, el senyor Montilla, la possibilitat de, tots plegats, establir un model de gestió que doni capacitat de decisió a Catalunya, a la Generalitat, amb posició majoritària i determinant de les institucions catalanes. I el Grup d'Esquerra Republicana va plantejar exactament el mateix, en els mateixos termes. Tenim la possibilitat de fer-ho ara, tenim l'instrument adequat. Depèn de si som capaços, de si *són* capaços, senyories, d'estar a l'alçada del que el país ens demana en aquest moment.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor Rull. Té la paraula, per posicionar-se en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats... Nosaltres, senyor Rull, no donarem suport a aquesta moció. I li dic que no per alguns dels continguts d'aquesta moció que passaré després a explicar fil per randa, però bàsicament perquè aquest debat sobre on van les infraestructures del país, quines són les estratègies del Govern en aquesta matèria, ja es va donar en aquesta cambra fa just una setmana, amb una aprovació d'una

resolució majoritària d'aquesta cambra que posa exactament la línia, eh?, l'impuls del Parlament al Govern perquè pugui plantejar dues coses fonamentals: treballar en l'impuls d'un model de gestió aeroportuària i, per altra banda, continuar les negociacions amb el Govern de l'Estat per a la desclassificació de tres dels aeroports.

Vostè ens ve aquí i ens diu: «El Parlament expressa la necessitat d'impulsar un model de gestió aeroportuària.» Ha estat aprovat ja la setmana passada; per tant, no caldria avui tornar a repetir un debat del qual vostè ja coneix exactament, eh?, les conseqüències.

Per altra banda, vostè planteja que hem de fer una definició d'aquest model que ja està pensada pel Govern i va ser anunciada també pel president de la Generalitat, amb tres instruments de què el Govern s'ha dotat: per un cantó, allò que és el Pla territorial sectorial en matèria d'aeroports i d'heliports; en altre sentit, també, la mateixa llei d'ordenació del sector, perquè tenim una llei que només afecta el 2 per cent de tot el moviment aeroportuari del país i cal una altra llei, que també està anunciada perquè a finals d'any es pugui produir, i tercer, perquè, també com a element de gestió del que correspon finalment a la gestió de l'aeroport del Prat i a la gestió d'aquest sistema aeroportuari, el Govern s'ha dotat, ha aprovat una empresa pública, Aeroports Públics de Catalunya, que serà l'instrument a través del qual el Govern de la Generalitat treballarà en la gestió de tot el sistema.

Per tant, el punt 1, el punt 2, el punt 3 d'aquesta moció, eh?, pràcticament estan ja en la línia de treball del Govern. Hi ha estratègia del Govern, hi ha una línia marcada pel Govern. Senyor Rull, arriba aquesta moció tard –tard– al que és la mateixa acció de Govern i fins i tot les resolucions d'aquest Parlament.

Però em detindré en el punt cinquè, que és el punt en què vostè ha fet aquesta abrindada crida a la sensació i sentiment de país i a les majories, que no sé a quina es refereix. Si és la majoria de govern, podem estar absolutament convençuts que el tema sortirà en la línia que li interessa i que és necessària per al país. Si són altres majories, en tot cas, són tan fràgils que jo no sé exactament a quines vostè es refereix.

Però entraré en el tema. Fixi's vostè que, en matèria de model aeroportuari, el nivell competencial de l'actual, del nou Estatut de Catalunya, eh?, no permet una altra cosa que una negociació govern a govern per a la futura gestió del Prat. I vostè creu que és possible presentar-nos davant de qualsevol negociador posant la condició del caràcter majoritari per a Catalunya d'entrada? Aleshores, no podem obrir un procés de negociació. Nosaltres som partidaris d'una posició determinant, una majoria determinant, amb capacitat perquè les decisions estratègiques en matèria aeroportuària puguin anar pel bon camí. I això, senyor Rull, fa que sigui per nosaltres un dels elements, també, que desqualifiquen aquesta moció. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Vostè vol fer un plantejament de caràcter nacionalista allà on nosaltres volem obrir una gestió política que permeti, que ajudi, que faciliti que tinguem unes posicions polítiques en matèria aeroportuària de millors condicions.

I després, a més a més, discrepem de forma radical de l'última frase d'aquest punt cinquè, que diu: «Aquest consorci estarà dirigit per un consell d'administració professionalitzat i sense participació política.» No s'entendria mai, el ciutadà de Catalunya no entendria mai que justament un dels elements clau del seu desenvolupament en matèria aeroportuària, el consorci, el futur consorci de l'aeroport del Prat, no tingués la participació de les administracions públiques. No ho entenem mai. És un sistema absolut de privatització encoberta, el que vostè planteja. I és per això, senyor Rull, que el nostre grup...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Labandera Ganachipi

...no donarà suport a aquesta moció.

Gràcies, president.

El president

Senyor Pere Vigo, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Senyor Rull, m'agafo a les paraules que ha dit vostè: aquest no és un tema partidista, no és un tema que se'n pugui fer politiqueria; és una qüestió de país, important, és una qüestió estratègica per a la seva economia, per al seu futur, i per tant el que necessita són amplis consensos.

No em negarà vostè que la moció, presentada al juliol, en certa manera ha quedat retardada. Jo crec que el Govern s'ha avançat amb la creació d'una empresa pública. El Govern, per primera vegada, crec jo, té una política nacional aeroportuària. Res del que passi als aeroports, aeròdroms i heliports de Catalunya li és aliè, per primera vegada, i això jo crec que indica cap on va aquesta acció política del Govern: a fer una política nacional aeroportuària. I que, per tant, demanar la creació d'aquesta empresa quan ja s'ha fet, la llei, que ja està prevista, jo crec que en aquests apartats evidentment, si vostè hi està d'acord, ens hi posarem de seguida, d'acord.

Ara bé, jo crec que en la moció, en el seu punt, diguéssim, que tenia més interès, que era el punt cinquè de l'apartat b, també ens hi hauríem de posar d'acord, perquè jo crec que tots els grups d'aquesta cambra volen el mateix, volen el dret a decidir sobre l'aeroport de Barcelona, que nosaltres puguem tenir una participació majoritària i determinant. I, per tant, jo des d'aquí a vostè li faré un oferiment, i és que això ho puguem consensuar. Junts sumem, junts fem la força, junts podem presentar una proposició no de llei que ens doni aquesta credibilitat que tota la societat catalana està al darrere d'aquesta posició.

Nosaltres quan acabi aquesta moció presentarem una proposició no de llei, a la qual demanem a tots els grups de la cambra que s'hi afegixin, que diu exactament el següent. Després d'una exposició de motius, evident-

ment, sobre la creació de l'empresa de la Generalitat Aeroports Públics de Catalunya, diu: «Negociar que la gestió de l'aeroport de Barcelona correspongui a un consorci participat per la Generalitat de Catalunya, les administracions locals concernides, el sector privat i l'Administració general de l'Estat, en què la part catalana haurà de tenir l'òrgan rector de la majoria determinant..., ho repeteixo, l'òrgan rector haurà de tenir la majoria determinant per adoptar qualsevol de les següents decisions estratègiques en matèria pressupostària, els pressupostos anuals d'explotació i la política d'inversions; en gestió aeroportuària, el que és la gestió dels slots i l'establiment i modificació de tarifes; en serveis aeroportuaris, la definició dels règims de concessió i prestació dels serveis; en gestió del domini públic, infraestructures, planificació i programació, el que són els plans estratègics i els plans directors...»

I, per tant, el que estem demanant és exactament el que demanava vostè també, i crec que ho demana tothom, que la part catalana tingui una majoria determinant. Jo els demano que es sumin a aquest consens, que se sumin a aquesta proposta que fa tota la cambra i que té un ressò important en la societat catalana, perquè estem parlant del mateix, estem parlant d'un canvi de model, estem parlant de passar d'un model centralista, que fa de l'aeroport de Barcelona un aeroport subsidiari, a un sistema aeroportuari català amb una clara política, ho torno a dir, una política nacional al darrere. Res del que passi als aeroports, als aeròdroms, el que passi als heliports, serà aliè al Govern de Catalunya.

Jo crec que aquest és el millor servei que podem fer a aquesta cambra i el millor servei que podem fer a aquest país.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Llobet.

El Sr. Llobet Navarro

President... Il·lustres diputades i diputats, permetin-me que abans de posicionar-me sobre la moció presentada pel Grup de Convergència, mostri la meua satisfacció per poder tornar a ser diputat d'aquesta cambra i, per tant, com no podria ser d'altra manera, em poso a la vostra disposició per tot allò que creguin convenient.

Dit això, evidentment, senyor Vigo, ara vostè ens fa el joc malabar de treure una proposició no de llei, suposo que consensuada amb la resta de partits polítics que donen suport al Govern, però jo crec que si vostè volia tenir..., o els partits que donen suport al Govern volien tenir voluntat d'acord, el que havien de fer és transaccionar aquesta moció, perquè tots els partits polítics avui ens puguem definir en aquesta cambra.

Deia abans el senyor Rull que el marc perfecte és el Parlament de Catalunya, per poder arribar a aquells acords en aquells temes de país importants. Nosaltres, i després m'hi referiré, ja en el debat de política general de la setmana passada –de la darrera setmana–, ja vam plantejar una proposta de resolució amb la qual

intentàvem arribar a un acord amb les diferents forces polítiques sobre el nostre model de gestió de l'aeroport futur del Prat i del sistema aeroportuari espanyol. I es van votar en contra les dues propostes, la seva i la nostra. I, per tant, vostès comprendran que en la moció que ens presenten avui hi hagi punts que no hi puguem donar suport i uns altres, que ara passaré a citar, que sí que els hi donarem suport.

No és una moció que arribi tard, senyor Vigo. Evidentment és una moció que en el mes de juliol, quan es va pronunciar, era oportuna, perquè en aquell moment, com ja havien fet en l'anterior legislatura amb una compareixença del senyor Nadal, el conseller, amb la qual es va explicar què és el que anaven a fer o què és el que havien fet en l'anterior legislatura en base al sistema aeroportuari català. I, teòricament, han passat deu mesos d'aquesta nova legislatura, des dels tres anys de l'anterior legislatura, i encara a hores d'ara ens han de començar a explicar i dir que ens presentaran el pla l'any que ve, i ens presentaran la llei d'aeroports i ens presentaran l'empresa que gestionarà a nivell general les estructures del sistema aeroportuari català.

I per tant, la crítica que en el seu moment va fer el senyor Rull, a la lentitud de la gestió d'un tema tan important com és el sistema aeroportuari català, era lògica i nosaltres li donem suport, no? També és veritat, i nosaltres compartim alguna de les expressions que va utilitzar el senyor Nadal amb relació al fet que sembla ser que ara tot l'important és si és un sistema majoritari, si és determinant, si és predeterminat, si és... I nosaltres el que entenem, efectivament, és que hem de buscar altres vies –altres vies– per arribar a acords.

Nosaltres, en la proposta que vam fer de resolució en el passat debat de política general ja dèiem clarament quin era el nostre model. Nosaltres instàvem el Govern de l'Estat, demanàvem al Govern de la Generalitat que instés el Govern de l'Estat l'establiment d'un model aeroportuari descentralitzat en què, reservades a l'Estat la titularitat de les infraestructures i les competències sobre navegació aèria i seguretat, es gestionin els aeroports en règim de concessió per entitats de gestió amb participació privada, amb direcció professionalitzada i sense participació política –que és el punt més important–, amb capacitat de prendre decisions de política comercial, inversions, gestió de *slots* i serveis, i amb constitució d'un fons de cooperació per finançar els aeroports deficitaris.

Nosaltres, senyor Mas, i vostè ahir amb la pregunta que li va fer al president de la Generalitat, no coincidim amb el model que vostès volen aportar de fer un canvi d'una AENA estatal a una AENA catalana, una AENA-CAT, i per tant, seguir amb un model centralitzat amb el qual el polític..., la gestió pública del servei el que no faci és millorar la competitivitat dels aeroports del nostre país.

I, evidentment, nosaltres ho comentàvem, i ho hem dit més d'una vegada, aquí ara la problemàtica important és quina és la paraula fonamental per definir el model de gestió. Nosaltres entenem que ara el que s'ha de definir –que és competència de l'Estat, i que ara les diferents formacions polítiques tindran capacitat, en les properes

eleccions, de presentar en els nostres programes electorals quin és el nostre sistema aeroportuari espanyol– és visualitzar quin és el nou model de gestió que volem per al sistema aeroportuari espanyol.

Si volem un procés de liberalització amb el qual trenquem amb l'antic esquema que era de l'any 85..., evidentment, és veritat, mantingut després pel Partit Popular, perquè els aeroports necessitaven una forta inversió que difícilment podien fer les empreses privades. Però ara aquest nivell d'inversió que ja s'ha complert gràcies a l'esforç inversor que va fer el Partit Popular a l'aeroport de Barcelona i a l'aeroport de Madrid, ara podem entrar en una dinàmica diferent, que és el procés de liberalització, és un procés en el qual la gestió privada sigui fonamental per tirar endavant un projecte de l'aeroport de Barcelona competitiu.

I fent referència, molt breument –perquè se m'acaba el temps–, a un tema d'actualitat, que ha sorgit fa dos dies sobre l'adjudicació de la T-Sud, sí que dic que, en base a les informacions que tenim, pugui semblar una decisió equilibrada, no? Però sí que és veritat que el que han demostrat és que el suflé català s'ha desinflat. Des del Govern de la Generalitat, des del president de la Generalitat i els consellers, els diferents grups, molts d'ells nacionalistes d'aquesta cambra, que hi van donar suport, han fet que hi hagi una sèrie d'expectatives per part dels ciutadans de Catalunya amb les diferents propostes... –vaig acabant, president–, amb les diferents propostes que havien de presentar les diferents aliances, i al final el mercat ha fet el que havia de fer, ens ha posicionat en aquest lloc que ha fet que moltes persones, entre elles nosaltres, el nostre grup, i molts ciutadans i ciutadanes esperàvem una aposta millor per l'aeroport de Barcelona.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula, en nom del Grup d'Iniciativa, la senyora Dolors Clavell.

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, senyor president. Bé, amb aquest debat, un cop més, tenim la sensació que estem en l'escenari de les aparences, que sembli que cadascú és més pur a l'hora d'exigir o no. Jo crec que Convergència i Unió amb un tema decisiu, evidentment com el tema aeroportuari, es troba que no governant ha de trobar la manera de fer-se un espai aquí, perquè sembli decisiva. És legítim, jo crec que no se'ls ha de negar aquesta legitimitat, però també és legítim que els altres interpretem aquesta forma de fer, que nosaltres i la ciutadania, en el seu conjunt, sapiguem interpretar els seus moviments.

Vaig, en primer lloc, a aquesta part que sembla més polèmica de la seva moció, l'apartat 5, en el qual un cop més tornen a aplicar el joc de les paraules per veure qui, com deia abans, és aparentment més pur i més valent a l'hora d'exigir presència catalana en la gestió de l'aeroport del Prat. És pesat, és pesat que sempre estiguem amb aquest joc de les aparences.

Des del nostre punt de vista, un cop s'ha previst la participació decisiva i determinant de Catalunya en diver-

ses resolucions d'aquest Parlament, la clau del tema no hauria de ser tant inventar noves paraules, com garantir que estem fent una bona feina, una bona feina tècnica i política.

De totes maneres, ja els ho hem comentat, hem preparat una proposta de resolució que concreti una mica més quina és aquesta voluntat del Parlament i ens quins punts estratègics volem ser decisius, i en això estem.

Però també vull dir-los que serà un procés complicat i dur, això de la negociació amb l'Estat. Ho està sent amb tots els altres aspectes i tampoc no hem de fer grans escarafalls. Però des del nostre punt de vista està molt clar que en aquesta situació hem d'«apretar». I hem d'«apretar» per la defensa de principis bàsics, i entre ells hi ha la presència catalana, evidentment, però també garantir l'interès públic, i això és essencial. Perquè associar Catalunya a la millor gestió creiem que és totalment insuficient, si aquesta Catalunya no s'autoexigeix la defensa de l'interès públic, de l'interès general. I això es defensa amb la presència de les administracions, i no com vostès proposen increïblement en la seva resolució, que ens demanen un consell d'administració sense participació política. Sembla mentida que després que fa tan pocs dies hem passat l'experiència de l'apagada i on la gent ens està dient «com és possible que no hi hagi un control públic, un control democràtic de la feina que fan aquestes empreses de gestió de serveis públics», ara, parlant de l'aeroport, estiguem dient que no hi ha d'haver aquest control públic.

Per tant, nosaltres no ens conformem amb gestionar l'aeroport. Volem gestionar-lo però, a més, volem evitar que sigui un altre pastís de negoci repartit entre uns quants del país pretesament aliens a la política, però en realitat absolutament propers a la política per beneficiar-se'n i dir que no són polítics, i no tenir control polític i democràtic. Això és el que volem per al nostre país.

Per tant, senyors meus, serem decisius amb tot això, en la mesura que ens ho treballarem, no pas perquè avui aprovem la seva moció.

Dit això, quan vostès parlen que el Govern de Catalunya no té model aeroportuari, ens fan un seguit de referències a coses que, com els va dir el conseller, són precisament i curiosament les que s'estan fent: aprovem una llei, fem un pla, fem un sistema aeroportuari... Evidentment, això és el que ja s'està fent, però és que això no es un model aeroportuari, això és un esquema de com pensem organitzar el sistema aeroportuari. Model aeroportuari, precisament, és el que els deia: tenir present que hi ha d'haver un sistema aeroportuari on al darrere de tot hi hagi l'interès general, l'interès públic; aquesta és la clau del model, això sí que és model. I, a més, ha de ser un model que ha de servir per al reequilibri del país.

Com amb totes les infraestructures nosaltres seguirem dient que les infraestructures han de facilitar la igualtat de totes les persones en el territori i, per tant, hem de tendir a la integració dels aeroports, del Prat, de Girona - Costa Brava i de Reus; integració que ha de contribuir a aquest reequilibri territorial.

El nostre model, a més, aposta per la no-destrucció del territori, i avui això ja és desfasat. Avui Europa, les directives europees ens exigeixen que davant de qualsevol projecte avaluem i considerem els impactes que hi ha sobre el territori. I per tant, això també és model i d'això vostès ni en parlen. I també és model tenir en compte que no podem pensar amb un creixement exponencial i sense fi, amb tot, com vostès pensen sempre. Un detall, que no vull estendre-m'hi, les emissions de CO₂ dels avions no computen al protocol de Kyoto, però aviat computaran, i ens trobarem...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Clavell i Nadal

...amb una necessitat de contenció del trànsit aeri. Això vostès ho desconeixen totalment. Això encara no s'han ni parat a pensar-ho. I això és model aeroportuari.

En definitiva, i acabo, votarem en contra de la moció, concentrarem les nostres energies a fer la millor gestió tècnica i la millor gestió política per tenir un sistema aeroportuari modern, eficient, i on, sobretot, l'interès general prevalgui sobre qualsevol altra mirada.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Clavell i Nadal

Creiem que aquest ha de ser el nostre compromís i actuarem en conseqüència.

El president

Senyor Domingo, del Grup Mixt, té la paraula.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Honorables *con-sellers*, ilustres diputados y diputadas, en materia de gestión aeroportuaria, la verdad que aquí, en el tiempo que llevamos en la cámara estamos comprobando que se trata de una política de acelerones y frenazos. De golpe se pega una prisa histórica y de golpe se da otro parón histórico.

La moción que presenta el Grupo de Convergencia i Unió viene a responder a nuestro juicio a ese criterio. En el primer momento, en el momento de la adjudicación de la terminal Sur, le digo, la prisa histórica y había que hacerlo ya. Después presentó, rectifica y presenta un modelo en el que hay que frenar, porque no está claro a quién se le va adjudicar.

Quiero traer a colación una resolución que en su día aprobó el Parlament, la Comisión de Política Territorial, en la que, a propuesta de Convergència i Unió y con el acuerdo de los grupos que dan apoyo al Gobierno, se instaba al Gobierno a hacer «les gestions adequades per a garantir que la nova terminal de l'aeroport de Barcelona no s'adjudiqui de manera preferent a cap companyia el projecte de la qual no tingui com a prio-

ritat convertir-lo en un aeroport de connexió *hub* i potenciar-ne els vols intercontinentals».

Esto se aprobó en febrero del 2007. Por suerte, han sido criterios técnicos, criterios no de oportunidad política y de prisas, los que han determinado que la resolución de que hemos tenido conocimiento en estos días sobre la adjudicación de la terminal Sur se haya aclimatado a criterios de competencia, a criterios técnicos conforme a lo que establecen las directivas europeas.

Esa fase de acelerones que luego es frenada, volvemos otra vez a tenerla con la moción que se presenta en esta ocasión. Esos procesos de ducha fría..., otra vez estamos en un acelerón: hay que hacer ya la ley, hay que hacer ya la transferencia y hay que entrar por la puerta falsa una normativa que venga a dejar sin efecto lo que dice el Estatuto de Autonomía vigente —y ya saben ustedes que nosotros no somos precisamente unos defensores de este Estatuto de Autonomía—, pero lo que está claro es que como no gustó en su día lo que dice el Estatuto de Autonomía, vamos por la puerta de atrás mediante propuestas como la que aquí hoy se trae, para tratar de desnudar aquellas resoluciones.

En este sentido, nosotros no vamos a participar en ese desnudo; vamos a estar en otras vías. Y daré las razones por las que no vamos a participar. En primer lugar, porque el modelo que se nos presenta no es el nuestro. Nosotros hemos dicho por activa, pasiva, reflexiva y recíproca, aquí, que nuestro modelo aeroportuario es el español, que tiene un subsistema que es el catalán. Lo siento, es el nuestro; gustará o no, pero es el nuestro. Y con lo cual, ya no coincidimos en el planteamiento de base, y está razonado, con lo cual no daremos apoyo a esa medida.

Pero es que además, participando del acuerdo que es necesario, y entrando en el punto 5.b, que es el concluyente, en la necesidad de un consorcio nuevo, tampoco entendemos el acelerón. Estamos discutiendo cosas muy importantes: modelo de gestión pública o privada —aquí hay dos modelos distintos—; modelo de gestiones de mayoría «centralista», abro comillas, o de mayoría «catalana», abro comillas. Yo creo que esto exige una cierta cautela y una cierta paciencia. Volvamos a la política del frenazo.

En este periodo hemos escuchado hablar de «mayorías determinantes», de «mayorías decisivas»; ayer, de «mayorías de control», y hoy yo les voy a proponer otra mayoría: la mayoría de eficacia. Creo que ustedes están poniendo el dedo más en la clave identitaria, «que sigui la gestió preferentment catalana», y no en la eficacia de la gestión. Y creo que a los ciudadanos lo que les interesa es eso: la mayoría de eficacia. Y ya hay llamadas de atención, toques de atención —hoy venía alguno en el periódico— de la sociedad civil catalana, aquella que se reunió en torno de un determinado manifiesto, advirtiéndole que no se centren en el tema de la identidad y acudan al tema de la eficacia.

Por eso, porque nosotros entendemos que estamos ante un problema de gran trascendencia para la sociedad civil catalana, consideramos que la propuesta que trae aquí, permítame que se diga, puede ser legítima, pero es un poco oportunista y va más de cara a la galería, más

que de cara a la eficacia. Y en este sentido, nosotros apostamos por la eficacia. Hemos apoyado y aplaudido en su momento la adjudicación de la terminal Sur. Participen con nosotros, cuenten con nosotros a la hora de hacer esta propuesta de resolución para también determinar cuál es el modelo de consorcio, que a lo mejor alguna idea que tenemos les sirve.

Muchas gracias.

El president

Senyor Rull... Cridem a votació.

El Sr. Rull i Andreu

Sí; gràcies, senyor president. Se'ns ha demanat expressament que retiréssim aquesta moció. M'agradaria explicar la presa de posició de Convergència i Unió.

Senyores i senyors diputats, nosaltres farem un exercici de coherència. I l'exercici de coherència és mantenir la votació d'aquesta moció i també acceptar —no tenim cap problema a fer-ho— de signar aquesta altra proposta de resolució, l'hagin redactat o no l'hagin redactat vostès. El que el país necessita és que hi hagin mocions, acords que s'expressin en aquests termes; això és el que el país necessita.

Malauradament, aquí hi ha hagut una pugna incomprensible per part dels grups que donen suport al Govern amb relació a la paternitat, maternitat... Escolti, cap problema; vostès podien haver suscitat el mateix acord a través d'esmenes en aquesta moció. El que els preocupa, el que els obsessiona és que hagi estat Convergència i Unió el que hagi insistit en aquest tema.

Però escolti, permetin-me —i acabo, senyor president— de donar transcendència a allò que estem fent avui. Per primer cop el Partit Socialista accepta allò que sempre havíem demanat, allò que havia demanat Convergència i Unió: una posició majoritària, que vol dir més del 50 per cent, en el consorci que haurà de gestionar l'aeroport de Barcelona.

I acabo, senyor president. Per facilitar encara les coses i per fer-les més comprensibles, anunciem que retirem, del punt cinquè, del punt b.5, l'última frase, que diu: «Aquest consorci estarà dirigit per un consell d'administració professionalitzat i sense participació política.» Això ha generat unes certes discrepàncies; ho traïem en benefici d'aquest consens.

També demanaríem, senyor president, que des de la Mesa es llegís íntegrament el punt cinquè d'aquesta moció, perquè em sembla que els ciutadans i el conjunt de l'opinió pública tenen dret a conèixer què és el que plantegem, què és el que ens plantegen vostès. I diem exactament el mateix: el problema és un problema de protagonisme.

Malauradament, avui no podem escenificar, tal com convé, aquest acord a què hem arribat amb una votació fefaent en el Parlament de Catalunya amb un caràcter majoritari.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.
(El Sr. Llobet Navarro demana per parlar.)

El president

Senyor Llobet, sí...

El Sr. Llobet Navarro

President, per demanar votació separada; en un bloc, del punt *a.2*, i després, en un altre bloc, l'*a.3* i el *b.5*.

El president

Bé, de fet, el *b.5* el votarem a part.

El Sr. Llobet Navarro

El votarem ja a part? Doncs, perfecte.

El president

A.2, a.3, b.5, eh? (Pausa.) Alguna altra votació separada? *(Pausa i veus de fons.)* El punt cinquè, llevat de la darrera frase. *(El Sr. Puig i Godes demana per parlar.)* Senyor Puig...

El Sr. Puig i Godes

Sí, senyor president; en tot cas, perquè l'expressió..., o sigui, el punt *b.5* fos votat individualment i singularitzadament, eh?

El president

Sí, ja ho han demanat...

El Sr. Puig i Godes

No, però que no fos en un sol paquet, sinó únicament. Gràcies.

El president

Llegeixi-ho, senyora Santos.

La secretària primera

«Creació d'un consorci per a la gestió de l'aeroport de Barcelona en què hi hagi una posició majoritària i determinant de les institucions catalanes –Generalitat, ens locals i agents econòmics i socials– amb capacitat per dissenyar i implementar la direcció de les instal·lacions, la gestió i adjudicació dels *slots*, la política d'inversions, la política comercial, l'explotació de les instal·lacions, la gestió de l'endeutament, l'establiment d'aliances estratègiques amb altres operadors i la determinació de les taxes aeroportuàries.»

El president

Bé. Per tant, procedirem seguidament a les votacions.

En primer lloc, votarem el punt 2 de l'apartat *a* –el punt 2 de l'apartat *a*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 71 vots en contra i 11 abstencions.

Votem seguidament el punt 3 de l'apartat *a*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 47 vots a favor i 82 vots en contra.

Votem seguidament el punt 5 de l'apartat *b*.

Comença la votació.

S'ha rebutjat per 47 vots a favor i 82 vots en contra.

I finalment, votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 58 vots a favor i 71 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques d'agricultura i ramaderia (tram. 302-00053/08)

El catorzè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre les polítiques d'agricultura i ramaderia. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre senyor Xavier Pallarès.

El Sr. Pallarès i Povill

Bon dia. Senyores i senyors diputats, senyor president, bé, la moció que el Grup de Convergència i Unió presentem després de la interpellació que es va fer al Govern el passat mes de juliol respon en certa manera a tot un seguit d'accions i d'actuacions que, des del nostre punt de vista i agafant també les conclusions del mateix Congrés del Món Rural, entenem que són totalment necessàries per a tirar endavant les polítiques agràries del nostre país.

No parlem de coses menors, no parlem de coses petites, parlem simplement d'estratègies i de temes en els quals se va arribar a un ampli consens. Estem parlant, a nivell general, del Pla de desenvolupament rural de Catalunya 2007-2013; estem parlant dels plans de milla; estem parlant del reconeixement de la producció integrada com una eina de qualitat dels aliments; estem parlant d'habilitar i potenciar encara més l'agricultura ecològica; anem parlant dels programes de desenvolupament; dels Leader i dels grups d'acció local, i fem un cert èmfasi molt important en lo contracte global d'explotació, una eina defensada aquí, en seu parlamentària, pel mateix conseller d'agricultura, dient que el contracte global d'explotació era un tema de futur; un tema de futur que, si no hi posem tots les energies necessàries per tirar-lo endavant i tornar a posar la marca com a contracte global d'explotació, com una eina important per al sector, ens el carregarem.

I al mateix temps, també continuem parlant de complir els decrets, lo Decret del marcatge de canals porcines, que era un acord precisament de govern de l'any 2003 presentat per algun partit que dóna suport al Govern. Per finalitzar, en lo punt vuitè, quan fem el tema del Pla de modernització de cooperatives.

Per tant, no estem parlant de petites mesures, estem parlant d'estratègies de país; estem parlant d'estratègies del món de l'agricultura; estem parlant d'estratègies que entenem que, des del nostre punt de vista, són del tot necessàries.

En el primer punt, quan parlem del Pla de desenvolupament rural de Catalunya 2007-2013, fixem unes dades mínimes: cinc-cents joves. Home, podran dir: «Escolta, per què cinc-cents i per què no quatre-cents o per què no set-cents?» Escolta, no es tracta de posar tampoc la quantitat, se tracta que el Govern de la Generalitat impulse realment allò que ens van dir, que impulse realment la incorporació de la gent jove al camp català, perquè sense la gent jove i sense la implicació de la gent jove al món rural, difícilment se podran assolir els objectius.

Lo mateix..., parlem de l'any 2008: obligar el Govern de la Generalitat que es marqui com a fita, com a objectiu, el primer trimestre de l'any 2008 per a posar en marxa els plans de millora, que és una eina totalment necessària, que abans se'n feia ressò a través d'una altra moció. Los plans de millora són eines necessàries per a continuar vivint i treballant al camp català. I per tant marquem el primer trimestre de l'any 2008, simplement perquè entenem que s'ha de posar deures, perquè, si no, les coses van passant i finalment hem passat tot un any 2007 sense estos plans de millora.

Lo reconeixement de la producció integrada com un programa de qualitat dels aliments. Què hi ha de dolent en això? Simplement és això. Després ve l'afegit: el manteniment dels ajuts agroambientals. Els ajuts agroambientals, senyores i senyors diputats, no és res més que: el pagès o la persona que té una finca fa unes feines i, a canvi d'aquestes feines, rep unes compensacions. És igual que aquesta persona sigui pagès, és igual que aquesta persona sigui metge, és igual que aquesta persona sigui jutge; se tracta de fer unes feines a unes finques, i a través d'estes feines que fa amb aquestes finques rep una remuneració. Això, en la nova llei, tal com han sortit los ajuts agroambientals, ens ho carreguem; o sigui, no quedarà pràcticament cap pagès o cap explotació que pugui fer els ajuts agroambientals. Ens ho carreguem perquè partim de la base que ens carreguem la gent que no són pagesos a títol principal, perquè ens carreguem totes aquelles explotacions que per desgràcia no arriben a la unitat mínima, que són dos hectàrees, i això no és conèixer la realitat del nostre país, perquè tots sabeu les unitats d'explotació la quantitat que tenen.

I el mateix podíem fer dels Leader, els grups d'acció local, la gent que ha treballat i que realment ha sigut una eina de desenvolupament, de tirar endavant i de progressar a les comarques que han tingut la sort de tindre els programes europeus Leader, de mantindre aquestos mateixos criteris que van tindre fins ara.

I el que deia abans, el contracte global d'explotació, quatre comarques pilot a Catalunya que ha estat un autèntic fracàs. I si el Govern de la Generalitat, i la conselleria al seu davant, no hi posa remei, el contracte global d'explotació s'ha acabat, senyores i senyors. El contracte global d'explotació és una mala marca que no se la creu qui se l'ha de creure, que simplement és el sector.

Entenem també, el que he dit abans sobre el tema de les canals porcínes. És un decret, simplement aquí el que diem: «Escoltin, senyors, apliquin el decret que

vostès van aprovar –apliquin el decret que vostès van aprovar.»

I, per finalitzar, parlem d'augmentar, de dotar, de donar més vida al que són –i acabo, senyor president–...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Pallarès i Povill

...les cooperatives. I, per tant, entenem que és una moció que engloba molts aspectes, però, en definitiva, és un full de ruta per marcar les estratègies del nostre país sobretot en matèria agrària.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula per presentar les esmenes l'illustre senyor Joaquim Paladella.

El Sr. Paladella i Curto

Moltes gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputats, després d'escoltar atentament la interpellació que va portar a terme el senyor Pallarès, en representació del Grup de Convergència i Unió, no teníem cap dubte que avui no hi hauria moció, perquè ja la va avançar abans.

Nosaltres creiem, des del nostre grup, que en la interpellació esta lo conseller va explicar clarament i va contestar amb tots los ets i uts tots los plantejaments que va fer –i ha fet avui també– lo diputat senyor Pallarès. En acabat, bé, ha presentat la moció. Pensem que era anunciada i per això potser és una de les causes que avui lo senyor conseller li deia que no escolte. Potser és una de les causes, no?, perquè ja tenia feta la moció abans que ha presentat la interpellació.

Per plantejar el nostre posicionament, voldria també fer-li una reflexió. Aquí, reiteradament, vostè ho va dir l'altre dia també en la interpellació, i el seu líder parlamentari i president del seu grup, el senyor Mas, també ha dit repetides vegades que és un sector fràgil, que l'agricultura és un sector fràgil. Hi estem d'acord. Per això penso que han de tindre molta cura, han de tindre molt en compte quines són les nostres posicions i quines decisions prenem, i que és també –voldríem dir-ho d'alguna manera– aquell «talante», que deia també potser el senyor Zapatero, en aquest sentit, no?

Jo penso que aquesta moció, nosaltres pensam que esta moció solament porta un objectiu: no resoldre re, sinó que és desgastar el Govern, i això penso que no es correspon amb una –i el que s'ha de fer– actitud en un sector fràgil com és l'agricultura.

Lo pessimisme. Ressentiment, pessimisme; se repeteix activament i en cada una de les seues intervencions, també en aquella interpellació que vam tindre abans.

Vejam, entram ja en lo que és lo text de la moció. Vostè parle d'incorporar un mínim de jóvens i també de ficar un mínim de plans de millora, eh?, de modernització. Si este no és lo problema! Si no guanyarem res a ficar-ne

500, 400, 300, 200 o 100 o 10. L'important és que los jóvens nostres –los jóvens, los pagesos, los que estan als pobles– s'hi vulguen incorporar. I per anar a això hem de guanyar d'autoestima. Per això és un sector fràgil, perquè hem d'intentar que aquesta gent guanyi autoestima, que intentin, que vulguin ser professionals. I per això hem d'avaluar i hem de defensar la vàlua important que és la paraula «professional». No hem de tractar igual un professional que un que té l'agricultura a més a més. I això penso que li correspon... El senyor Sancho em diu que no, que no... Bé, doncs jo penso que sí, no? –jo penso que sí.

Encara que això és importantíssim. És importantíssim perquè això farà que els nostres pagesos s'hi puguin ficar.

Hi ha un assumpte important també, que els nostres joves s'hi puguin incorporar, que és... Han de comprar terra, han de tindre prou terra per poder viure de la terra. No esperar les ajudes per poder viure de la terra. I en acabat han de tindre prou suficient extensió de les seues explotacions. I no es pot dir, per un costat, que volem incorporar cinc-cents persones i, per l'altre costat, tindre la posició que tenen a la Llei de contractes de conreu, per exemple, que no faciliten que esta gent se pugue incorporar a l'agricultura amb facilitat.

Diguin també que lo grup..., o sigui, el Govern, en este sentit, creu en l'agricultura, no que no hi creu. Diguin també i expliquin que el PDR cobrix lo 40 per cent de davallades d'ajut públic. Diguin també que hem passat d'un PDR de 990 milions d'euros a un PDR de 1.016 milions d'euros, que per al sector, de 600 milions d'euros que hi anava a l'anterior PDR, ara hi van 850 milions d'euros. Això vol dir que estem en un sector fràgil, això vol dir que el Govern de la Generalitat aposta i tracte com a sector fràgil.

Per tant, de tot això, eh?, donarem, vejам..., explicaré una mica el posicionament sobre les nostres mocions. Hem presentat una moció, conjuntament amb los altres grups que donen suport al Govern, de supressió dels punts 1, 2, 3, 4, 5 i 6 de la moció. Li votariem a favor lo que és el punt 7 i li proposem una transacció del punt 8, senzillament perquè la seua moció diu que vol «doblar l'assignació dels plans de modernització i concentració de cooperatives». I per què no triplicar? Vejam, l'important és que hi fiquéssem més diners. Estem d'acord a ficar-hi més diners i a buscar les eines necessàries perquè les nostres cooperatives puguin tindre los recursos necessaris per poder fer modernització i tirar endavant.

Moltes gràcies, senyor diputat; moltes gràcies, senyor president.

El president

Senyor Ausàs, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula.

El Sr. Ausàs i Coll

Moltes gràcies, senyor president. Des de l'escó estant. El Grup Parlamentari d'Esquerra no donarà suport a tots els punts o bona part dels punts de la moció que

presenta el Grup de Convergència i Unió relativa a les polítiques d'agricultura i de ramaderia. I no ho farem, en bona mesura, perquè el Grup de Convergència i Unió posa a consideració dels diputats en diversos punts aspectes que el Govern està duent a terme ja ara mateix, en l'actualitat.

La moció proposa, per exemple, en el primer punt, de prioritzar la incorporació de joves per tal de rejuvenir el camp català. Efectivament, hi estem ben d'acord, però és ben sabut que el nou Pla de desenvolupament rural, 2007-2013, actualment en fase d'aprovació per part de la Comissió Europea, ja manté com a prioritització el manteniment dels ajuts a la incorporació de joves, per tant, joves que han de ser titulars de les explotacions agràries.

El segon punt proposa aprovar el 2008 les ordres corresponents a les sol·licituds dels plans de millora, quan això, com vostès saben, ja ho preveu també el nou Pla de desenvolupament rural i, a més a més, es contempla com a petició voluntària també i amb l'obligatorietat de ser atesa per part de l'Administració, en aquest cas, per part del Departament d'Agricultura.

El tercer punt de la moció proposa que es reconegui la producció integrada com un programa de qualitat dels aliments, així com el manteniment dels ajuts agroambientals. Estem d'acord, com no podia ser d'altra manera, a establir ajuts compensatoris per als agricultors que vulguin apostar per aquest model d'agricultura, per la producció integrada, mentre el mercat no sigui capaç per ell mateix de remunerar el sobrecost econòmic que comporta apostar per aquest tipus de producció. Per tant, és clar que hi estem d'acord, però és ben cert que el Govern en aquests moments ja reconeix i impulsa, a més a més, amb els corresponents ajuts econòmics, la producció integrada i ho fa precisament d'acord amb l'ordre publicada el mes de juliol passat, on s'estableixen els criteris i on s'estableixen les bases reguladores.

Pel que fa al quart punt de la moció, és ben cert que de manera extraordinària i, per tal de facilitar que el Consell Català de la Producció Agrària Ecològica pogués certificar el compliment de les normes corresponents, es va fixar com a data el 31 de desembre del 2006. Sàpiguen, per tant –i, per tant, hi estem d'acord i el Govern també hi està d'acord–, que a partir del 2008 la data d'inscripció al registre per poder beneficiar-se d'aquest ajut a la producció agrària ecològica vincularà al termini de les sol·licituds i coincidirà, doncs, amb les sol·licituds dels ajuts.

Per tant, sí que és veritat que votarem també en contra del punt cinquè de la moció per innecessari, tenint en compte, com vostès saben, que el nou Pla de desenvolupament rural, el nou PDR, preveu aplicar la metodologia dels programes Leader a tot el territori de Catalunya –per tant, aquí hi ha una novetat importantíssima– i, a més a més, aquest nou PDR preveu incrementar el nombre dels grups d'acció local. Per tant, crec que es va un pas més enllà i important del que es plantejava fins ara i del que entenc que presenta també i proposa el Grup de Convergència i Unió.

Pel que fa al punt sisè, creiem que cal donar el màxim de suport polític –és clar que sí–, i suport econòmic

també, al contracte territorial d'explotació; el contracte territorial d'explotació que, a més a més, ha estat una iniciativa d'aquest Govern i d'aquest Departament d'Agricultura. Però, com és sabut, el pagament econòmic d'aquests ajuts al contracte territorial d'explotació, home, és clar que no es pot predeterminar, no es pot determinar, ni es pot realitzar abans de conèixer, abans de comprovar i abans de certificar exactament el nombre d'actuacions o el nombre de sollicituds que s'han pogut determinar i, a més a més, doncs, si aquestes sollicituds s'ajusten, estan d'acord amb la normativa comunitària. Per tant, no es pot determinar ni realitzar abans de certificar que les actuacions en base al contracte territorial d'actuació s'han realitzat i s'han fet d'acord amb el que estableix la normativa corresponent, no?

Pel que fa a la resta de punts, donarem suport a la implementació d'un sistema de peatge, de classificació i de marcatge de canals porcines. I, per tant, el que farem serà aplicar..., el Govern aplicarà el decret corresponent a aquests efectes.

El president

Senyor Ausàs...

El Sr. Ausàs i Coll

Donarem suport també, amb les modificacions, doncs, incorporades i consensuades, al darrer punt d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Joan Bertomeu.

El Sr. Bertomeu i Bertomeu

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, el Partit Popular presentem el nostre posicionament referent a aquesta moció subsegüent a la interpellació que va presentar Convergència i Unió de les polítiques d'agricultura i ramaderia. Moció que podríem dir que al llarg d'estos quatre anys del tripartit hem estat presentant constantment, doncs, a les comissions que hem tingut, a les compareixences del conseller i a totes les interpellacions que hem anat tenint al llarg de tot este temps, no? Que, per cert, en aquests quatre anys, doncs, ja és lo tercer conseller que passa per aquest departament d'Agricultura, cosa que crec que no és molt beneficiosa per al sector, igual que tampoc ha sigut beneficiosa la dimissió del director general, lo senyor Besora.

Per tant, mostrarem sempre los mateixos fets i los mateixos arguments, no?, sempre fem propostes de futur i sempre queixant-nos de l'herència històrica dels anteriors governs.

Els compromisos i solucions que realment està proposant lo Govern, com va ser el tema del Congrés rural i els contractes globals d'explotació, avui encara podem dir que, després d'estos quatre anys, continuem amb estudis i no n'hem posat a la pràctica cap d'ells. I el més lamentable no és que no es complixen los ob-

jectius i les promeses, sinó que lo pitjor de tot és que d'alguna manera lo que venia funcionant pràcticament bé, com era el PDR, doncs, actualment lo PDR proposat de l'any 2007-2013 no s'adapta ni de lluny a les necessitats i demandes del sector. I a part de no adaptar-se a la demanda del sector, un altre problema que venim denunciant de fa molt de temps és la passivitat i la lentitud del Govern central, i concretament de la ministra d'Agricultura, que no només ha fet una mala defensa dels interessos dels nostres agricultors al davant de la Comunitat Europea, sinó que a més portem un gran retard en la presentació de la documentació, cosa que comporta, com bé deia l'honorable conseller, que en aquests moments tenim un PDR a Europa pendent d'aprovar. Però no és culpa d'Europa que no estigui aprovat, és pel retard de les convocatòries que presenta el Govern central i, conseqüentment, després la Generalitat de Catalunya, per presentar estos plans, cosa que, com sabem, per exemple los Leaders, aquest any 2007, doncs, serà un any perdut que no podrem afegir cap dels programes que hi havien, sent conscients de l'anterior legislatura los que van quedar damunt de la taula per falta ja de pressupost.

I, clar, tots estos fets, juntament amb la retallada dels fons europeus de 3.000 milions d'euros per a aquests pròxims anys, farà que al pròxim exercici 2008, doncs, el problema sigui més greu.

Jo crec que no és normal que després de quatre anys de Govern del tripartit, l'honorable conseller reconegui, a aquestes altures, que estan intentant reconduir la situació, concretament amb lo referent als contractes globals d'explotació, i que reconegui que no han estat prou atents a les demandes del sector i no han sigut prou eficaços en los contractes globals de la prova pilot, i que actualment algun d'ells estigui pendent de resoldre. Ho repeteixo: no és normal que l'objectiu principal del Govern del tripartit, després de quatre anys, se trobe avui encara com un pla pilot.

Per tant, és necessari passar de l'eslògan, que en la seua campanya electoral deien «Fets, i no paraules», vostès diuen que la retallada dels ajuts europeus no ens afectarà perquè –ara ho deia lo senyor diputat– l'Administració catalana també posarà la part proporcional d'aquesta retallada. Però, clar, estos 3.000 milions d'euros, a diferència d'altre comunitats, doncs, nosaltres nos trobem que, com ja vaig manifestar en lo seu dia, hi ha alguna comunitat que rebrà lo 80 per cent directament d'Europa i lo Govern, anualment, de la comunitat autònoma corresponent només haurà d'afegir este 20 per cent, però a Catalunya, a diferència, aquest repartiment, quan se va gestionar a nivell nacional les comunitats autònomes, doncs, va quedar pràcticament al 50 per cent. O siga, nosaltres sempre tindrem, los agricultors, la seguretat de rebre lo 50 per cent, segur, de Brusselles, però l'altre 50 per cent sempre dependrà del Govern de torn i de la voluntat de voler afegir-ho.

Per tant, aquestes propostes que fa Convergència i Unió, que d'alguna forma vol consolidar aquest dubte que deixem damunt la taula, d'aquests fons, si arribaran o no arribaran..., lo Partit Popular li donarem lo ple recolzament, en aquesta iniciativa, a totes, a les vuit propostes que fa, perquè simplement ve a voler deixar ja les pa-

raules, passar als fets, i garantir aquest compromís que té el Govern, verbal –perquè, ho repeteixo, només tenim un 50 per cent, en el que és fons europeus, assegurats–, que siga una realitat.

Moltes gràcies.

El president

El senyor Francesc Pané, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula.

El Sr. Pané Sans

Senyor president, senyores i senyors diputats i diputades, del foc granejat que el senyor Pellarès va llançar en aquesta mateixa sala en la seva interpellació jo en trobo dos eixos cardinals: un, una crítica al PDR, al Pla de desenvolupament rural, i un altre, crítica, probablement encara més destructiva i infinitament més pessimista, al contracte global d'explotació. Anem per parts.

El senyor Pellarès, i el Grup de Convergència i Unió, proposant d'aquesta moció, sap perfectament que el PDR no ha descendit per al període pròxim en recursos, ans al contrari: els ha augmentat, no molt significativament, però els ha augmentat: de 990 milions l'anterior PDR a 1.016 milions aquesta vegada. Sap el senyor Pellarès i el seu grup que la Unió Europea ha augmentat de socis. Som vint-i-set països i l'escreix de socis ha significat la incorporació de països que tenien com a fonament de la seva pròpia riquesa l'agricultura i, per cert, una agricultura encara més endarrerida en les seves estructures que no pas la nostra. En conseqüència, la Unió Europea ha d'ajudar més aquests països, tenint en compte, considerant, que ja ha ajudat la Mediterrània en aquests anys anteriors.

Sigui com sigui, l'esforç de l'Estat, que en aquest cas hem de reconèixer que ha estat al peu del canó, però sobretot l'esforç de la Generalitat, del pressupost –pregunti-ho, si no, al senyor Castells–, han fet possible que s'aportés la quantitat de diners per a equilibrar el PDR anterior al PDR que comença ara en aquesta nova convocatòria: 1.016 milions d'euros. Per cert, la immensa majoria dels diners van destinats a la producció, a l'explotació, als productors, molt per sobre de les estructures o de les infraestructures.

El senyor Pellarès deia: «El contracte global d'explotació està enfangat i destrossat.» Cito literalment. Jo crec que en fa un gra massa. Costa de posar en marxa una innovació d'aquesta envergadura. És un compromís de la conselleria i dels grups que donem suport al Govern la posada en marxa dels contractes globals d'explotació. I ho és perquè és una conclusió del Congrés del Món Rural i, per tant, el lloc de consens per al futur dels pagesos, però ho és també no perquè només sigui una esperança per a l'agricultura, que l'és, sinó que és també una metodologia per a una nova cultura agrària. El contracte global d'explotació funcionarà, a ritme de creuer, immediatament.

No podem donar suport, senyor Pellarès, als punts de la moció de l'1 al 6, perquè són obvis i perquè demanen al Govern que faci un esforç que el Govern no només té

reconegut, sinó que el fa. Alguns apunts. En els ajuts a la incorporació de joves, el PDR ho reconeix, amb una quantitat considerable, però a més vostè sap que el conseller s'ha compromès davant de qui parla, però també davant dels representants del sector agrari, que tot jove que s'hi incorpori tindrà el reconeixement del PDR. Així mateix ho ha fet amb el tema de les modernitzacions de les explotacions. Fonamental. No hi haurà modernització que no tingui el reconeixement del Govern.

Pel que fa a la producció ecològica, senyor Pellarès, jo em remeto a la resolució que varem aprovar en el debat de política general, que em sembla que és prou significativa de la voluntat del Govern.

Pel que fa als programes Leader, haurà d'entendre que és hora que donem oportunitats a totes les zones rurals de Catalunya, a totes –no a aquelles que ja en varen tenir, a totes–, que assegurem la igualtat i la rotació d'oportunitats.

Pel que fa al punt 7, en fi, hi estem absolutament d'acord. Posarem en funcionament el decret.

I pel que fa al punt 8, permeti'm dir-li alguna consideració que em sembla important. Lloem l'esperit d'aquest punt, la voluntat que té el Grup de Convergència i que defensava el senyor Pellarès, però jo lamento personalment –i crec que el meu grup lamenta i ha lamentat i ho ha manifestat diverses vegades– que quan es va fer la Llei de cooperatives, aquesta llei –i la van fer vostès quan governaven, senyors de Convergència i Unió– va ser covarda. Quina pena! No hem perdut encara tot el temps. L'hauríem pogut guanyar. No l'hem perdut. Per això, ampliar al màxim possible, amb la generositat que sigui necessària, els recursos, per fer que el món cooperatiu avanci, és important i és el nostre compromís.

Donarem, doncs, suport a aquesta transacció, que vostès crec que accepten, en el punt 8, i òbviament en el punt 7 també. No podem donar-lo en la resta.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Senyor Robles, del Grup Mixt.

El Sr. Robles Almeida

Muchas gracias, señor presidente. Ilustrísimos diputados y diputadas, apoyaremos la moción de Convergencia porque, si bien no coincidimos estrictamente en todos los puntos, la bondad de lo que se propone va bien para el campo. Algo habrá que hacer por el campo porque cada día se parece más a un parque temático donde pasar el fin de semana..., más que el centro de vida que la agricultura y la ganadería representaron siempre.

Hoy las ciudades están llenas de personas de mucha edad que de niños poblaron pueblos y campos. El flujo del campo a la ciudad se reduce cada vez más porque nuestros pueblos también están más envejecidos. Un ejemplo: la ganadería ocupa menos del 3 por ciento de la población activa y contribuye solo en un 0,5 por ciento del PIB de Cataluña. Las cifras agrícolas también van en la misma dirección. Y los dos pilares básicos de la política agraria común –la política de mercados y el

desarrollo rural—, amparados por el Estado y la Unión Europea, nos deben garantizar un buen desarrollo del sector primario durante el periodo 2007-2013. Pero es preciso que el Gobierno prevea el fin de las ayudas de la Unión Europea para garantizar que ese sector primario sobreviva y, a ser posible, se renueve.

Por eso nos parece adecuada la moción presentada por el Grupo de CiU en cada uno de sus puntos, aunque nos parezca francamente escasa la ambición de incorporar quinientos jóvenes cada año a las tareas agrícolas y ganaderas dentro del Plan del Desarrollo Rural de Cataluña para el ejercicio que acabo de decir. Precisamente es en la incorporación de los jóvenes donde reside buena parte de la bonanza o no del sector primario y de la supervivencia del mundo rural. No se olviden nunca que al final se comen patatas y no reportajes de TV3, y aquellas, de momento, solo crecen en el campo.

Las medidas de apoyo a estos deberían ir acompañadas con ayudas que permitan a los agricultores de mayor edad acceder a una jubilación anticipada y soldada —y soldada— con el relevo generacional. Se fomentaría la posibilidad de dejar sus actividades y de dar traslado a estas a las nuevas generaciones. Esto propiciaría la creación de un mayor banco de tierras de las cuales podrían abastecerse y por tanto beneficiarse los jóvenes agricultores; es decir, el futuro de nuestra agricultura.

Pero lo cierto es que las ayudas a estos dentro del Plan 2007-2013 solo se han incrementado un 2,2 por ciento, mientras que en el apoyo al relevo generacional el esfuerzo público se ha reducido a la mitad; ha pasado de ser del 2,91 por ciento previsto por el PDR 2006 al 1,53 para este periodo 2007-2013. No parece de recibo que se exija a nuestros jóvenes agricultores y ganaderos un aumento de la producción, que esta sea de mayor calidad, etcétera, que sus productos sean cada vez más competitivos, que se esfuercen en una permanente formación y se capitalicen con máquinas e instalaciones cada vez más modernas y profilácticas, y, sin embargo, la Administración se dedique a cambiar consejeros —ya hemos perdido la cuenta, me parece que tres o cuatro—, demostrando una falta de seriedad en el tema del campo bastante preocupante.

Parecería que el campo padece el síndrome del político urbano, sobre todo el político urbano de Barcelona, que se preocupa mucho de los eventos culturales de una nación pero poco o nada de las heladas o de las sequías del campo. Desde el primer momento tienen deudas, preocupaciones, un trabajo duro y una evidencia: la de ver que personas que han trabajado duramente el campo, personas que incluso han visto su salud resentida, sin embargo, ven cómo su esfuerzo no se ve recompensado ni con las míseras ayudas a la prejubilación ni con pensiones de jubilación dignas.

Hablaba el representante del Grupo Socialistas de la autoestima del nuevo agricultor, y eso se consigue con dinero y con ayudas. Y, en este sentido, no se está consiguiendo.

También echamos en falta en la moción presentada que no se aborde el problema crónico de la falta de la incorporación de la mujer al campo. Por parte del Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, según la orden

APA 1899/2007, del 23 de mayo, se conceden subvenciones por un importe total de 400.000 euros a la promoción de la mujer en el medio rural para el ejercicio 2007. Testimonial, es un aguinaldo, todo hay que decirlo, pero al menos es algo. Porque aquí, en Cataluña, ni eso, no hay nada; ni se ha desarrollado, ni se ha publicado ninguna orden de convocatoria, ni se ha permitido información alguna a la ciudadanía, es decir, no se sabe nada de nada, el desconocimiento es total. Es una irresponsabilidad mayúscula que ni siquiera se nombre la falta de ayudas para la incorporación de las mujeres al mundo rural. Solo existen ayudas complementarias, pero claramente insuficientes si se persigue la incorporación efectiva de la mujer al sector primario.

El Grupo de Convergència i Unió, por tanto, tendrá nuestro apoyo, aunque, repito, en el caso de la incorporación de la mujer y en el caso del número de jóvenes del campo...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Robles Almeida

...nos parece francamente insuficiente.

Gracias, señor presidente.

El president

Senyor Pallarès, pot pronunciar-se sobre les esmenes.

El Sr. Pallarès i Povill

Sí, senyor president. Bé, ens demanen que retirem del punt número 1 fins al número 6. Bé, nosaltres això, president, no ho podem acceptar. Les mantindrem, perquè entenem que es carrega l'estructura essencial del que és la mateixa moció. En definitiva, perquè se'ns diu que no escoltem. Bé, escolta, nosaltres escoltem el sector; poder no escoltem el Govern, escoltem el sector. I també se'ns diu, l'il·lustre diputat, «que potser no lleixi». Potser a vegades llegim massa i tot, perquè el problema no es tracta si les excuses del Govern..., si es llegix o no. Per tant, de la 1 a la 6, president, les mantenim.

Entenem també les valoracions que fa la gent d'Esquerra Republicana, perquè diuen que hi estan d'acord. Escolta, doncs, si hi estan d'acord, han de votar. L'única cosa que no estan d'acord, suposo..., perquè evidentment estes esmenes deixen en certa manera en descobert el Govern.

Agraïm al Partit Popular i a Ciutadans que ens votaran a favor aquesta moció.

I a Iniciativa, sí que el PDR, senyor Pané, té més diners, és cert, però escolti'm, el PDR, el problema..., la nostra lluita és que estos diners no van directament al pagès. És la nostra lluita. Estos diners..., lo pagès perd un 20 per cent, si s'aplica el PDR de la manera que el Govern l'està tirant endavant. I a les comarques que no tenen Leader, evidentment, hi ha un altre sentit, que són los Proder. Per tant, no diem que a les comarques que no hagi Leader..., escolta, a les comarques que no hi hagi Leader tenen el Proder.

Per tant, senyor president, nosaltres demanàrem la votació dels punts de l'1 al 6 i acceptàrem, tal com s'han redactat finalment, la 7 i la 8.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

La 8, amb l'acceptació de l'esmena o no?

El Sr. Pallarès i Povill

Sí, sí, amb l'acceptació de l'esmena.

El president

Doncs així ho farem.

(Pausa llarga.)

Procedirem, doncs, a la votació d'aquesta esmena.

Farem dues votacions. La primera seria del punt 1 al punt 6 –del punt 1 al punt 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 61 vots a favor i 67 vots en contra.

Votaríem ara seguidament els punts 7 i 8.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 128 vots a favor.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures per a reduir els nivells de contaminació atmosfèrica a les principals ciutats (tram. 302-00054/08)

El quinquè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre les mesures per reduir els nivells de contaminació atmosfèrica a les principals ciutats. Té la paraula l'honorable senyor Ramon Espadaler, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, just en el darrer Ple abans de les vacances d'estiu vàrem tenir l'ocasió de fer una interpellació al conseller, en aquest cas, de Medi Ambient en què en algunes coses vàrem poder coincidir, i és bo que hi hagin coincidències, i en altres vàrem manifestar la nostra radical i més profunda divergència.

Coincidíem amb el conseller, i continuem coincidint amb el Govern, que tenim un problema objectiu. A més a més, d'aquella interpellació fins a dia d'avui, doncs, han aparegut alguns informes prou reveladors i significatius amb relació al problema de la contaminació atmosfèrica, particularment a l'entorn metropolità de la primeríssima corona de Barcelona. En això coincidim: tenim un problema i cal cercar-hi solucions.

Coincidim, també, i ho vam deixar clar en la interpellació, en algunes de les mesures que es proposen, però divergim, i aquest el motiu que dona peu a aquesta

moció subsegüent a aquella interpellació, d'algunes de les mesures que es proposen, per un costat, i ara m'hi referiré, i també d'aquelles mesures que hi hem trobat a faltar, en el pla, i aquestes, també intentem d'una manera prou àmplia, prou generosa, incorporar-les en el text de la nostra moció.

Nosaltres divergim d'una manera radical, i cada vegada més temps que passa més convençuts n'estem, perquè també han anat sortint i aflorant altres informes que ho han posat de manifest, de, particularment, la mesura de limitar la velocitat a vuitanta quilòmetres per hora en aquest primer entorn de Barcelona –ho dèiem en la interpellació i reiterem en la moció i ho sotmetrem a consideració de la cambra– per ineficient.

Aquesta és una mesura que no aporta res. Ho dèiem aleshores des del sentit comú. I facin un exercici molt simple: a menys velocitat més temps, i a més temps de motor engegat més emissions. Aquest és un raonament tan simple com vulgui, però ens sembla evident i de sentit comú.

Els ho diré d'una manera més complexa, els ho diré amb estudis, no ja del Grup de Convergència i Unió sinó d'institucions del prestigi del RACC i del prestigi d'institucions homòlogues al RACC a nivell europeu. Reduir de cent vint a vuitanta la velocitat certament aconsegueix reduir les emissions de CO₂ en un 24 per cent, però incrementa en un 26 per cent, és a dir, fins i tot dos punts més, les emissions d'òxid de nitrogen. Per tant, on és el guany? Nosaltres no el sabem veure enlloc.

Reduir la velocitat de cent vint a vuitanta quilòmetres per hora, entre altres coses, vol dir, també des de la lògica i des del sentit comú, molt probablement, passar de la cinquena, quan això és possible, i després en passaré, a la quarta; per tant, incrementar les emissions.

Per tant, no és només que el Grup de Convergència i Unió s'hagi entestat amb una mesura, per altra part, jo crec, bastant impopular, com a caprici per posar-la contra el Govern, no, no, és que ho diuen prestigiosos i objectius i científics estudis: no aportem absolutament res.

Per tant, els ho diem d'una manera molt senzilla: eliminem aquesta mesura d'un programa d'actuació que en línies generals és positiu i anem a resoldre el tema atacant-lo des de la seva arrel mateixa. I quina és l'arrel del tema? El col·lapse. El que genera emissions i, per tant, provoca problemes d'emissions en el capítol del trànsit no és la velocitat, no és els vuitanta, els noranta, els cent o els cent vint quilòmetres per hora, és el col·lapse que dia rere dia tenim a les nostres carreteres particularment en aquest entorn més immediat de Barcelona.

I en aquest sentit, aquelles mesures que hi trobàvem a faltar són les que posem negre sobre blanc en aquesta moció. Home, millorem les infraestructures; millorem les infraestructures, és a dir, incorporem en el pla aquesta voluntat ferma de millorar les infraestructures... En aquest sentit també hi han hagut novetats. Tenim, des del nostre grup parlamentari, la decepció d'haver vist com en el debat de política general s'ha evidenciat el triomf d'Iniciativa per Catalunya, de les tesis d'Iniciativa, amb relació al quart cinturó: acabarem fent una

carretereta secundària que no resoldrà el problema, serà una nova carretera col·lapsada. Per tant, aquí tenim un punt de discrepància profunda.

Nosaltres diem: «Escolta, millorem les infraestructures», fins i tot citem particularment B-40, és a dir, quart cinturó, i C-58, en el tram Terrassa - Cerdanyola. Això, descollapsar, sí que és reduir emissions. I fem una altra cosa, una aposta valenta, decidida pel tema d'infraestructures ferroviàries. Una bona manera de reduir les emissions no és obligar la gent o gairebé, permetin-me la llicència, gairebé insultar-los cada dematí que quedaran parats a l'entorn per intentar entrar a Barcelona amb senyals de prohibició d'anar a més de vuitanta. No és aquest el camí. El camí és millorar les infraestructures viàries, les infraestructures ferroviàries, i posar-hi un xic més d'imaginació –posar-hi un xic més d'imaginació. Hi ha telefonia mòbil, hi han mitjans de comunicació, que permeten dosificar les informacions transmeses. O hi han propostes tan imaginatives i tan simples com per exemple reduir peatges per als vehicles que portin més alta ocupació.

Són mesures que creiem que s'haurien d'incorporar al pla en detriment d'aquesta mesura que és sobretot ineficient, com a mínim, si no insultant per a tants i tants ciutadans i ciutadanes d'aquest país que cada dematí del món estan parats perquè el problema de veritat del trànsit i de les emissions, el problema de veritat té noms i cognoms, i és el *collapse*. I les solucions del *collapse* no vindran de limitar...

El vicepresident primer

Senyor Espadaler...

El Sr. Espadaler i Parcerisas

...la velocitat, sinó de millorar les infraestructures.

Gràcies senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Espadaler. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, me n'allegro, que el diputat, l'il·lustre diputat senyor Espadaler, reconegui que el Pla d'actuació per a la millora de la qualitat de l'aire a l'entorn metropolità, en els municipis de la primera i segona corona metropolitana, incorpora més mesures que únicament en la que ha centrat ell el seu debat i en què s'ha centrat la moció, no?, que és la gestió de la velocitat màxima de circulació en determinades vies de circulació; no a totes, a les vies principals, a les vies ràpides.

Jo no em cansaré de repetir, i jo crec que és bo que ho diguem, que al pla d'actuació que el Govern va aprovar hi ha un total de setanta-tres mesures, que s'estructuren en diversos àmbits d'actuació: des de les accions de prevenció a les de sensibilització, i també actuacions que afecten tots els sectors que són els que fan emissions i que són els que en aquests moments ens provoquen aquest problema.

Aquest pla no és un caprici del Govern. Barcelona i la seva àrea metropolitana tenen un problema de contaminació de l'aire. I la problemàtica que tenim a l'entorn metropolità nostre no és un problema de puntes de contaminació, com succeeix en altres àmbits d'àrees urbanes d'Europa o d'altres continents; aquí tenim un problema de contaminació de l'aire que és un problema de contaminació de fons, permanent, en funció de la situació territorial de l'àrea metropolitana de Barcelona, del clima mateix a què estem sotmesos.

El pla no és un caprici, perquè tenim un problema de salut pública de primer ordre. Avui ja sabem que la contaminació atmosfèrica és una de les principals causes de problemes a la població, sobretot d'accidents cardiovasculars. També recents informes ens diuen que aplicant aquest tipus de mesures ens podem estalviar el fet que hi hagin 1.200 morts provocades, precisament, per la contaminació atmosfèrica a l'àrea metropolitana de Barcelona. Els remeto a un estudi que ha fet el Creal.

Vostès demanen la retirada del pla d'un punt, el de la limitació de la velocitat; vostès diuen que per ineficient. Jo crec que vostès el que estan plantejant no és tant un punt de si és eficaç o no serà eficaç, sinó que el que estan plantejant és un debat mediàtic, no?, que aquest és un debat mediàtic que vostès hi estan entrant, perquè... (*Pausa.*) Home, vostè m'hauria de reconèixer que, en les propostes que afecten la contaminació originada pel transport terrestre, que en aquest àmbit estem parlant que és el causant de més del 50 per cent de les emissions contaminants, doncs, hi han sis mesures. Una d'elles afecta la gestió de la velocitat, a trenta-set quilòmetres de les vies ràpides de la primera corona metropolitana i, en total, al voltant d'uns seixanta en l'àmbit dels quaranta municipis.

Vostè em parla de *collapse*. Aquest és el mateix debat que es va suscitar fa no gaire temps, fa tres o quatre anys, quan es va decidir que a les rondes de Barcelona es limitava la velocitat a vuitanta per hora. Aquest mateix debat es va suscitar!, i avui tothom circula a les rondes de Barcelona a vuitanta per hora, i s'ha manifestat, i és una realitat, que circulant a aquesta velocitat, doncs, el trànsit dins de les rondes és molt més fluid.

Vostè em parlava que no millorem les infraestructures del país. Precisament hi va haver una resolució d'aquest Parlament la setmana passada que entrava directament en aquest tema, no?, entrava en el que vostè ha anomenat «una carretereta», i que nosaltres definim com una via de connexió i de relligar les comarques metropolitanes, de la segona corona metropolitana. Entràvem a discutir i posàvem sobre la taula i hi ha un compromís del Govern i del president de Catalunya de treure a informació pública al traçat del tren orbital, també per relligar aquesta corona metropolitana. I a més a més el remetria a la lectura acurada del Pla director d'estructures de mobilitat de la regió metropolitana, que algunes de les qüestions que vostès plantegen en la seva moció hi estan recollides perfectament.

És en funció d'això que no els votarem, com ja suposo que s'imaginava, la moció que vostès han presentat.

Gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Laura Vilagrà.

La Sra. Vilagrà i Pons

Bé, president, senyores i senyors diputats, el 50 per cent dels punts de control fix instal·lats a Catalunya quant a control de la contaminació atmosfèrica ens demostren que ens estem passant continuament, doncs, aquest nivells màxims que permet la normativa.

Per altra banda, la concentració de diòxid de carboni des de la revolució industrial fins ara ha anat augmentant, arribant a uns nivells màxims l'any passat. Per tant, la situació és greu com, de fet, ja es mostrava en un informe de la mateixa Generalitat de l'any 1995, per tant, fa més de deu anys, quan governava Convergència i Unió, en el qual s'esmentava que la contaminació atmosfèrica provocava una reducció de la seguretat viària per la minva de la visibilitat, una corrosió en els materials, danys en els cultius i animals i, sobretot, les malalties que se'n deriven. I, de fet, aquest mateix informe ja plantejava que hi havia d'haver, doncs, tot un seguit d'actuacions quant a estalvi energètic, substitució d'energies més contaminants, regulació del transport públic augmentant-lo, regulació del parc automobilístic... Amb això estem tots d'acord.

En aquests moments, les zones litorals i prelitorals del Vallès, el Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre presenten, doncs, uns nivells d'afectació molt alts, i malauradament, doncs, Barcelona és una de les ciutats més contaminades d'Europa, en concret, la tercera capital europea i la vuitena del món, fins i tot per davant de ciutats com Mèxic, Milà, Berlín, Los Angeles o Tòquio, que són ciutats que ens semblen terriblement contaminades, quant a partícules inhalades.

Aquestes partícules, sobretot les més petites, tenen una incidència important en la salut pública, sobretot per la combustió dels vehicles i les fonts industrials, i també pensant que a Catalunya, doncs, tenim àrees més àrides, que això fa que hi hagi una suspensió més important d'aquestes partícules. Estudis recents de la Unió Europea ens demostren que aquestes partícules van directament, doncs, a afectar la salut i fins i tot, doncs, a provocar una mortalitat molt alta pel que fa, doncs, a les malalties cardiovasculars o cardiopulmonars. I de fet un estudi del Centre d'Investigació en Epidemiologia ens diu que aquestes partícules, doncs, són les causants i que en tot cas s'evitaria la mortalitat de moltes persones si es reduís la velocitat dels vehicles en les àrees, doncs, més contaminades, o bé s'evitarien hospitalitzacions per malalties cardiovasculars, o bé s'evitarien, doncs, atacs d'asma, que anualment es produeixen de forma molt reiterada.

És per això que la Generalitat encomana fer un decret que sigui eficaç en aquest sentit per millorar la qualitat atmosfèrica a Catalunya. I evidentment amb un pla, doncs, que planteja setanta-tres mesures de l'any 2007 al 2017, planteja mesures que afecten empreses i particulars, com podrien ser aquesta reducció de la velocitat, però també d'altres que afecten i posa deures

a l'Administració quant a transport públic i mesures energètiques.

De totes aquestes mesures la més popularitzada, que segurament no la més popular, ha estat aquesta de reduir la velocitat als vuitanta quilòmetres hora en alguns àrees més afectades, noranta en altres, i en tot cas el 2009 veure si s'ha reduït aquests nivells de contaminació i la seguretat en el trànsit, per tant es poden flexibilitzar aquestes xifres. En qualsevol cas, és veritat que és una mesura radical, però en tot cas, entenem des d'Esquerra que ha estat contrastada la seva eficàcia, perquè no hem inventat la sopa d'all, sinó que ja s'ha aplicat en altres ciutats europees, com Viena o Munic o Rotterdam, però també als Estats Units, que la velocitat, doncs, està molt més limitada que no aquí. I això, de forma contrastada i clara, ha provocat una reducció de les emissions, un augment de la seguretat vial, i donar més capacitat a les vies o bé reduir els sorolls en aquestes ciutats.

Per tant, entenem que el departament ha avaluat de forma rigorosa i ha contrastat l'eficàcia i viabilitat d'aquesta mesura.

I per tant, doncs, per part d'Esquerra Republicana rebutjaríem aquest punt número 1. I en qualsevol cas, pel que fa als punts 2 i 3, dir que ja de fet el pla preveu millores en el transport públic, construcció d'aparcaments dissuasoris a les ciutats per tal, doncs, que ja no es vagi en vehicles privats als centres, carrils VAO, foment del transport compartit, dels vehicles compartits, o a peu, promoció de l'ús de vehicles nets. I de fet, en aquest sentit, doncs, l'Estat està preparant una reforma de la fiscalitat ambiental per donar, doncs, més cabuda i més importància a aquest tipus de vehicles.

Per tant, doncs, sentint-ho molt, haurem de rebutjar els punts de la moció de Convergència i Unió. I em sap greu, perquè sempre el senyor Espadaler és molt cordial i molt correcte i m'agradaria en algun cas poder aprovar alguna proposta, però en qualsevol cas en aquests dos punts ho rebutjarem, perquè realment pensem que aquest pla, doncs, tindrà eficàcia i realment reduirà els nivells d'emissions.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Popular té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, pel que he sentit en les dues darreres intervencions jo crec que estem en un debat equivocat. A mi em dona la impressió que hi ha bastant de consens entorn del que estem parlant i del que estem debatent. Jo crec que no hi ha un problema que els grups parlamentaris no comparteixin la diagnosi que ha fet el Govern respecte de la contaminació atmosfèrica que hi pot haver o que hi ha a l'àrea metropolitana o als entorns més immediats de Barcelona. No, jo crec que no és aquesta la discussió, com tampoc no està en discussió el fet que s'hagin d'adoptar mesures per tal d'intentar reduir aquests nivells de contaminació. No està aquí el problema, el pro-

blema està en el paquet de mesures i fins i tot, i vostès mateixos ho han recordat, hi han setanta-tres mesures i fins i tot el problema no està en les setanta-tres mesures. Tampoc està en una, com ha defensat el Grup de Convergència i Unió, que sembla que només li preocupa una sola mesura. No, a nosaltres ens preocupen altres mesures, especialment aquelles que fan referència a les activitats econòmiques i que el que fan, en molts casos, és entorpir el desenvolupament d'activitats econòmiques, posar més requeriments, sobretot burocràtics, al desenvolupament de noves activitats econòmiques que... Per cert, el Govern, la setmana següent d'aprovar aquestes mesures, va aprovar un paquet d'altres quaranta-vuit mesures per reduir la càrrega burocràtica a les empreses de Catalunya. És a dir que, si al Govern no actuen en un mateix sentit, doncs, malament anem i crec que tot això tindrà una conseqüència.

Per tant, aquesta és una altra discrepància que manifestem el nostre grup. Jo no sé si al senyor Espadaler ni al Grup de Convergència i Unió aquestes mesures que afecten l'activitat econòmica del país els preocupa també o no els preocupa. Però en qualsevol cas sí que ens preocupa que es pugui alentir el desenvolupament econòmic de Catalunya. En quin grau? Doncs miri, no sabem si aquest alentiment serà de cent vint quilòmetres hora a vuitanta quilòmetres hora. I aquest és l'objecte del debat, aquesta és la mesura que Convergència i Unió va posar sobre la taula en la interpellació d'abans de l'estiu i que avui ens porten en una moció.

Nosaltres, coincidim bastant amb l'anàlisi, força amb l'anàlisi que s'ha fet ja des d'aquest faristol respecte d'aquesta mesura. I jo no crec que sigui un problema que sigui una mesura mediàtica; que ho és, i el Govern ho ha aprofitat: «el Govern té pensat fer», «el Govern aprova no sé què per...», «el Govern aprova», «el Govern diu que si d'aquí a dos anys no sé què, farem no sé què més». És a dir, jo crec que efectivament sí que el Govern ha aprofitat els efectes mediàtics d'aquesta mesura, però també reconeixen que, de totes les mesures del conjunt de setanta-tres mesures que hi ha, la que afecta d'una forma més immediata a un major nombre de persones és precisament aquesta de la reducció de la velocitat o de la limitació de la velocitat.

I nosaltres estem convençuts que aquesta mesura no ataca el problema de veritat. Nosaltres creiem bastant fermament també que els col·lapses que hi ha sovint a la zona de l'àrea metropolitana en els accessos a Barcelona són també una causa important. I que el Govern ho té més fàcil o ho ha tingut més fàcil si imposa obligacions als ciutadans que no pas si s'autoimposa obligacions a ell mateix per tal d'intentar donar una sortida a aquesta problemàtica. Solucions de quin tipus? Doncs dels tipus que proposen en la mateixa moció, i que compartim plenament, és a dir que el Govern adopti els acords necessaris per fer que les infraestructures intentin minimitzar els col·lapses. Però això ha d'anar acompanyat d'una política d'infraestructures de transport públic, per descomptat, i ha d'anar acompanyat d'unes polítiques d'incentiu de l'ús del transport públic. I entendran i comprendran perfectament que en l'actual situació en què vostès tenen les infraestructures de transport a Catalunya els ciutadans no es ve-

gin incentivats, ni molt menys, a agafar el transport públic.

Per tant, des del nostre grup parlamentari anunciem... No hem volgut presentar esmenes a aquesta moció. Insisteixo, crec que ha quedat clar que compartim la preocupació i l'angoixa per aquesta mesura en concret, discrepem respecte de si altres mesures poden tenir conseqüències eficaces o no, i en conseqüència hem volgut no presentar esmenes i donar suport plenament a aquesta moció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Rodríguez. En nom del Grup d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa té la paraula l'illustre senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. Jo començaré la intervenció exactament igual que el senyor Espadaler. Tenim setanta-tres mesures, un paquet de setanta-tres mesures, i no tenim l'honradesa de fer arribar a la ciutadania que és un paquet complex de setanta-tres mesures i intentem fer veure que només n'hi ha dues. Deu mesures de prevenció, complertes; cap objecció. Onze mesures de sensibilització, d'explicar el perquè; cap objecció. Vuit mesures per al port de Barcelona, que afecten el port de Barcelona i que es consensuen amb el port de Barcelona; cap objecció. Tres mesures per a l'aeroport del Prat, exactament el mateix. Trenta-un mesures per a instal·lacions industrials i energètiques de les quals vint-i-set individualitzades amb les empreses i acordades i pactades, i genèriques per a la resta; absolutament cap objecció. Quatre mesures en l'àmbit domèstic; cap objecció. Disset mesures en l'àmbit del transport i la mobilitat. I aquí m'hi vull parar, perquè dintre hi ha el Pla director de la mobilitat de la regió metropolitana de Barcelona i evidentment que aquest inclou les mesures de millora i de foment del transport públic que vostès ens reclamen. Només faltaria, eh? I aquí parlem de la possibilitat dels carrils bus -VAO, i aquí en aquests moments s'està veient quina és la solució tecnològica per poder donar avantatges en els peatges als vehicles d'alta ocupació. I aquí, mentre que vostès van presentar la interpellació i avui es defensa la moció, s'ha aconseguit crear a la Comissió de Transferències el traspàs de Rodalies de Renfe.

Setanta-un de setanta tres. Un periodista despistat podria escriure: «Pràcticament hi ha un acord de la totalitat», però no ho faran, perquè del que es tracta és de fer creure, d'intentar fer creure que aquí només hi ha una mesura, que és la limitació de la velocitat. Molt bé, per què es prenen aquestes mesures? Jo suposo que vostès han tingut l'oportunitat d'estudiar l'informe del Centre de Recerca d'Epidemiologia Ambiental sobre els beneficis per a la salut pública d'una reducció dels nostres nivells de contaminació. I les xifres són espectaculars: 1.200 morts a llarg termini, en el supòsit baix; 180 morts hagudes immediates; 1.900 casos, un 9 per cent d'increment, de bronquitis crònica; 14.700 casos d'atacs d'asma en menors... Volen que continuï? Perquè

aquest és el problema que intentem resoldre, i no cap altre, i és prou seriós.

Per tant, la pregunta immediata és: la reducció de velocitat contribueix a disminuir l'emissió de contaminants? Escolti, és molt simple, n'hi ha prou amb agafar un manual de mecànica, com jo he fet, tinc la referència bibliogràfica, i consultar una corba d'emissió pels vehicles més usats. Un turisme de gasolina, entre 1,4 i 2 litres, òxids de nitrogen a 120, 0,26; a 80, 0,40. Grams per quilòmetre, grams per quilòmetre recorregut, no em parli del temps que està. Per cert, el pitjor lapse de temps en la pitjor de les hipòtesis possibles és que el recorregut només s'incrementa en tres minuts. Amb diesel, en aquest cas, les PM10 tripliquen. El balanç és positiu i això no és una opinió. Això és una cosa com el segon principi de la termodinàmica o la llei de gravetat, és un fet, és un fet que això té un balanç positiu en la contaminació. Amb una avantatge afegida, estem millorant la nostra capacitat de les vies, perquè a menor velocitat aconseguim una major capacitat en les nostres vies, perquè a nosaltres també ens preocupa –també ens preocupa la congestió. Però no ens agradaria que fent creure a la gent que el problema és només de construir més i més, i més carreteres, no transport públic, que en això estem d'acord, estem convençuts que el que estariem fent és un efecte crida i que el que faríem seria traslladar això a altres zones en les quals és molt difícil d'incidir, com la malla urbana.

Miri, quan hi ha controvèrsia, s'ha de mirar que fan al nostre voltant. Segons vostès, nosaltres ens equivoquem. Molt bé, s'equivoquen també personalitats com el catedràtic de salut pública Ildefonso Hernández o com el prestigiós ecòleg Ramon Folch, s'equivoquen les ciutats de Rotterdam, s'equivoquen les ciutats de Tolosa, d'Estrasburg, de Viena, de Berlín, de París, de Frankfurt, de Hannover. Totes aquestes tenen mesures com les nostres, en la majoria de casos més exagerades i en la majoria de casos per zones més grans.

Miri, el pla que ha presentat el Govern dona resposta a un problema de salut important, articula un conjunt coordinat i compensat d'actuacions, dona el protagonisme d'una manera equilibrada a les diferents administracions, agents econòmics i a la ciutadania, i afronta de manera clara i valenta una mesura que exigeix pedagogia, sobretot si davant hi ha demagògia, però que contribueix a la solució.

No hi ha cap motiu per donar suport a la seva moció i evidentment no ho farem.

El president

El senyor Rivera, en nom del Grup Mixt, té la paraula.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Diputats i diputades, nosaltres davant d'aquesta proposta que fa Convergència i Unió hem de dir que punt per punt dels que es proposen en aquesta moció tindran el suport de Ciutadans. I a continuació explicaré el perquè i perquè ens sembla des del nostre punt i des de la nostra visió que això ha de ser d'aquesta manera. És cert que hi ha un pla on hi ha moltes mesures, com deia el senyor Pi, és cert que

hi ha setanta-tres mesures. Nosaltres estem parcialment d'acord amb moltes d'aquestes mesures.

El que passa és que vostès comencen la casa per la teulada. És a dir, vostès, que no han creat ni una sola estació de metro en quatre anys com a tripartit; vostès, que no varen solucionar el transport públic als ciutadans; vostès, que tenen col·lapsades les rodalies de Barcelona; vostès, que no volen construir el quart cinturó, vénen a donar una lliçó als ciutadans, que vagin a vuitanta abans d'entrar a Barcelona.

Escolti'm, no comenci a fer la casa per la teulada. Posi transport públic, faci estacions de metro, construeixi una xarxa perquè els ciutadans es moguin, com a aquestes ciutats europees que ha dit. Clar que a Rotterdam no agafen el cotxe, perquè tenen una infraestructura i tenen un transport públic que no el necessiten, ni a Finlàndia, ni a Suècia. Però és que aquí tenim un transport públic deficitari. I el tripartit, un partit suposadament..., o un grup que hauria de ser progressista i prendre mesures d'aquest tipus, de transport públic, no les està prenent. Per tant, Ciutadans creu que precisament el progrés és creure i crear aquest transport públic, i el tripartit actual i l'anterior no han creat transport públic a Catalunya. Per tant, no som partidaris de criminalitzar el ciutadà que agafa el cotxe al dematí i que, a sobre que li triga una hora i mitja..., i el senyor portaveu del PSC, que també viu com jo al Vallès Oriental, suposo que trigarà la mateixa hora i mitja a venir des de Granollers que trigo jo cap aquí; suposo que molts dels que estem aquí sabem el col·lapse que hi ha per entrar a la ciutat de Barcelona a treballar i a moltes altres ciutats. Per tant, jo penso, sincerament, que la mesura no és criminalitzar el ciutadà que agafa el cotxe, sinó que és donar-li oportunitats perquè al final, algun dia, segurament aquest ciutadà ja no opti per agafar el cotxe.

Miri, progrés és, com li deia, millorar rodalies. Progrés és incrementar les infraestructures dels ferrocarrils catalans. Progrés és incentivar fiscalment motocicletes, vehicles de baix consum. Progrés és vehicles d'alta ocupació, com també hi ha mesures que aplaudim dintre d'aquest pla; no serem nosaltres qui no reconeguim aquestes mesures. Ara, aquesta mesura en concret..., i ja sé que vostè deia que n'hi havien setanta-una que li semblaven bé a tothom, setanta-tres que no. Ja, escolti, mirin, és que n'han posat dues que és que a la majoria de gent al carrer, a les enquestes, no els sembla bé, i a tres grups d'aquesta cambra tampoc. Per tant, no intenti vostè desviar l'atenció en aquest sentit.

Nosaltres el que creiem, que s'ha de fomentar de veritat i creure en aquest transport públic. Compti amb nosaltres, amb aquest grup, i el Govern ho sap, per fomentar el transport públic, per fomentar el baix consum d'emissions. Per tenir menys emissions és important aquest transport públic; si no hi ha transport públic, no podem reduir això.

I després una altra cosa, ja, fins i tot cínica, no?, que ja ho ha comentat molt bé el senyor Espadaler: no deixa de ser cinisme posar cartells de 80 quan la gent està fent cua a tres per hora per entrar a Barcelona amb una hora i mitja. Home, una mica de respecte i de dignitat,

de no exigir a la gent això, quan sabem tots que això no és així.

S'ha comentat des del portaveu del Partit Socialista a Catalunya, com ja fa ver el senyor Maragall a la investidura del senyor Montilla, fent elogis a les rondes de Barcelona, i parlava en aquest cas de moments a les rondes on el trànsit és fluid. A mi m'agradaria saber en quin moment és fluid el trànsit a les rondes de Barcelona, perquè jo, la veritat, els dematins, a les tardes, al migdia i a les nits de vegades, mai..., i els ciutadans que ens estiguin veient es faran creus que aquí es digui que el trànsit a les rondes, gràcies a posar-ho a 80, és reduït. No, miri, a les rondes es va posar a 80 perquè hi havien accidents de trànsit, i tots estem d'acord que ha millorat, perquè era una via estreta, mal construïda i que, per tant, tenia molts accidents i no tenia, en aquest cas, una via per millorar. I jo estic d'acord que es redueixi a la ronda a 80. Ara, amb el que no estic d'acord és que a les autopistes, a les rodalies, a les rondes al voltant de Barcelona, on no són rondes com les que tenim de dos i tres carrils sense cap tipus d'escapatòria, es redueixi.

Per tant, ho torno a dir, incentivem, eduquem la gent, donem-li transport, donem-li oportunitats, instruments perquè no agafin el cotxe, però fins que no tinguem aquestes mesures no podem ser exigents amb la gent, no podem privar la llibertat d'aquesta gent d'agafar el cotxe i, a sobre, trobar-se que algú li posa un cartell de 80 quan està aturat abans d'entrar a Barcelona.

Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta proposta, perquè creiem, a més, que la ciutadania està en aquesta línia; la gent és responsable, la gent quan té transport públic l'agafa. Si vostè té un bitllet de transport integrat, barat, i a més pot agafar diversos transports públics alhora i són puntuals i arriben a l'hora, la gent va a treballar amb transport públic, que és més còmode, més ecològic i més barat. És que no hi ha volta de full. Ara, si no li donem oportunitats, començar la casa per la teulada, com els he dit, jutjant i qualificant la gent que passa de 80 al voltant de Barcelona, aquesta no és la via. S'ha demostrat amb informes que no és la via, i per tant Ciutadans estarà a favor d'aquesta mesura.

Gràcies, senyor president, senyors diputats i diputades.

El president

Doncs, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Posarem, doncs, a votació aquesta Moció sobre els nivells de contaminació atmosfèrica.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 61 vots a favor i 67 vots en contra.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les telecomunicacions (tram. 302-00055/08)

Seguidament tractarem la Moció sobre les telecomunicacions. Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra

Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Maria Freixanet.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tenim un país geogràficament, econòmicament i social, diversos. I això que d'entrada podem entendre que és una riquesa, el que m'agradaria és que, en temes tan bàsics i tan fonamentals com és el tema de les telecomunicacions, poguéssim arribar a una universalització d'aquest servei, a fi i efecte que aquesta diversitat tingués una línia semblant, igualitària per a tothom, i per tant el seu accés a totes les persones, a tota la geografia del país, fos exactament el mateix, perquè això voldria dir que econòmicament, socialment i geogràficament hem fet d'aquestes polítiques unes polítiques d'equitat i d'igualtat. En aquest sentit, i a partir de la interpellació que es va fer en el seu moment, és on va dirigida aquesta moció que dona compliment a una interpellació.

Bàsicament, el punt número 1 esmenta «continuar» perquè realment ja s'està desplegant un procés de cobertura progressiu; fins i tot el mateix conseller anunciava que a finals d'aquest 2007 hi hauria un 97 per cent de la població que tindria aquesta cobertura. Però tots convindran amb mi que, tot i que això és un esforç molt important, hem de tendir que òbviament el 2008, per posar un termini, doncs, exactament puguem arribar al cent per cent de la població i de la geografia de Catalunya. Tan sols aquestes paraules, aquest darrer paràgraf, jo penso que justifica l'esperonament que fem avui al Parlament perquè doni suport a aquesta moció.

El punt número 2, per tant... El punt número 1 no el llegiré; el tenen tots vostès. Ho dic perquè sovint aquesta diversitat que diem ens pot portar que fins i tot, en un mateix poble, doncs, unes persones hi tinguin accés, que unes altres no, que uns vegin bé tots els canals de televisió, altres no els vegin, i per tant hem de ser capaços d'aconseguir aquesta equitat de tota la gent que viu al nostre país, visqui on visqui. I, per tant, jo, que vinc de poble petit i que tenim algunes dificultats en aquest sentit, sempre dic, quan m'ho diuen els meus ciutadans, em diuen: «No, jo no veig tal canal, jo no veig l'altre canal...», jo els dic una cosa, dic: «Jo, no pel meu municipi, sinó per tots els municipis o per tota la gent que s'hi pugui trobar..., farem tots els esforços perquè realment, si a Barcelona es veuen ics canals, doncs, a les nostres contrades i a les contrades que faci falta també es vegin ics canals.» Per tant, d'això se'n diu «igualtat d'oportunitats per a tothom». I aquest bàsicament, seria el resum del punt número 1.

El punt número 2, jo penso que és molt important; diu: «prendre mesures per potenciar la construcció d'infraestructures de suport a les comunicacions electròniques i la reserva de la capacitat de construir-les aprofitant les actuacions en matèria d'infraestructures civils de tota mena». Això ho vam dir-ho també en la interpellació: aprofitem, quan fem determinades obres, per passar la fibra òptica, per posar les antenes que calguin, és a dir, realment, per fer un esforç, no?, per, d'alguna manera, que en el moment que es fan obres importants i no tan importants, tinguem la capacitat de fer-hi arribar aquestes infraestructures.

En aquest sentit, aquesta cambra fa pocs dies que ha aprovat la Llei d'obra pública, que inclou una provisió per completar tots els projectes d'obra amb un estudi o projecte per a la implantació o la millora o ampliació de les canalitzacions relatives als serveis de comunicacions electròniques. I fa pocs dies també, molt pocs, vam aprovar una resolució en el debat de política general que anava en aquest sentit.

El punt número 3, ens podem alegrar i satisfer que bàsicament ha estat assumit en l'acord de govern del 18 de setembre.

I en el punt número 4 jo només... –perquè ho tinguin clar els diputats i diputades d'aquest Parlament–, que bàsicament ens referim al traspàs del registre d'instal·lador de telecomunicació, de la gestió dels múltiples, de la gestió de l'espectre, i també de tot el que fa referència a radioaficionats i altres tasques que desenvolupen les prefectures provincials d'inspecció de telecomunicacions del Ministeri d'Indústria a Catalunya.

En aquest sentit, jo penso que és una moció important. Jo no la vull solemnitzar; senzillament jo crec que és en benefici de l'equilibri territorial de Catalunya, de la igualtat d'oportunitats, i demano a la resta de grups, doncs, el fet que hi puguin donar suport.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

La senyora Montserrat Capdevila, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, pot defensar les esmenes.

La Sra. Capdevila Tatché

Moltes gràcies, honorable president. De fet, no em voldria estendre massa en la rellevància del desplegament de la xarxa de comunicacions electròniques en el nostre territori, a Catalunya, perquè de fet ja s'ha fet a bastament i el meu company predecessor, l'il·lustríssim diputat Freixanet ja ho ha fet, i el nostre grup parlamentari la comparteix. Nogensmenys, també, com ell bé ha dit, ja vam tenir l'ocasió de conèixer que forma part de les intencions del Govern i del conseller; l'honorable conseller Puigcercós també ho va exposar també a bastament en la seva resposta a la interpellació de l'il·lustríssim senyor Freixanet. Però, a més a més, també va formar part, també com hem comentat, de la resolució que en el darrer Ple sobre el debat de política general vam presentar els tres grups que donen suport al Govern i que vam aprovar conseqüentment.

I sobre aquest tema recordo que formulàvem, doncs, per una banda, dintre el marc del Pacte nacional per les infraestructures per donar resposta a les expectatives del país, doncs, fer, abordar les inversions corresponents, entre d'altres, a les matèries de comunicacions, de telecomunicacions, i també, doncs, fer arribar les xarxes d'alta capacitat a tot el territori per a l'ús de les administracions públiques, així com dels operadors i de tots els ciutadans, amb aquesta equitat que abans comentàvem.

Així mateix, amb l'acord sobre la metodologia per donar compliment a la disposició addicional tercera de l'Estatut, que ja s'ha produït, ja inclou el que es dema-

nava o el que es demana en el punt 3. És per això que, conjuntament amb el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, proposem aquesta esmena de supressió.

Tot i així, de tota manera, sí que m'agradaria recordar que, a través de diferents fonts o segons diferents fonts, sobre xarxes de nova generació tenim diferents reptes per endavant en comunicacions electròniques, amb una nova etapa caracteritzada perquè, doncs, aquest ADSL, amb limitacions de banda ampla, malgrat l'enorme aprofitament que se n'ha fet..., i de fet el nostre portaveu, el senyor Iceta, hi feia referència en la seva intervenció, que pel que fa a Catalunya, el nostre país, és el país número 1 d'Europa en la penetració en empreses i el número 6 en ciutadans.

Però, per altra banda, les xarxes de nova generació, que signifiquen també un salt endavant i, per tant, accedir a un molt gran ample de banda, atès que els usuaris ens ho demanen o ho demanen, eh?, i això significarà el salt pel que fa al flux de dades i d'imatges; per tant, és el salt del fil de coure a la fibra òptica. La fibra fins a la llar també implica la substitució de tota la xarxa d'accés.

I, per tant, tenim per endavant bastants problemes que encara s'han d'abordar i que crec que formen part dels processos que estan en curs, com són els referits a la regulació, a la inversió, a l'equilibri territorial, a la cultura sobre les telecomunicacions i sobre quina és la millor tecnologia que cal aplicar a cada moment per arribar a tot el territori.

De fet, per això, el desembre del 2005 el Govern va crear el Consorci per a la Gestió d'Infraestructures, que entre els seus plantejaments justament el que feia és plantejar –i així està–, impulsar la subscripció de convenis amb el món local, la cessió d'infraestructures a aquest organisme i facilitar la implantació de la xarxa a tot el territori. Per tant, d'alguna manera, l'establert en el punt 2... Voldria recordar aquí, de tota manera, també la importància que tot aquest procés es faci de comú acord amb el món local.

En qualsevol cas, i per anar acabant, de fet, fer arribar la banda ampla al 97 per cent del territori és molt important, però també ho és afavorir la competència d'operadors, i compartir infraestructures n'és una via; garantir un mercat de demanda existent, com amb l'al·fabetització digital i la internetització de les empreses, i afavorir el creixement i el mercat d'oferta de continguts, de productes i de serveis digitals al nostre país. Aquesta capacitat de consum ha d'orientar-se en la línia de desplegar les polítiques que facin accelerar aquesta digitalització en el nostre país i l'entrada millor a la societat del coneixement.

Per això el nostre grup donarà suport als punts números 1, 2 i 4 i planteja, juntament amb Iniciativa, la supressió del punt número 3, segons l'argumentació abans comentada.

Moltes gràcies.

El president

El senyor Santi Rodríguez, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em deia, mentre venia al faristol, un diputat d'Esquerra Republicana: «Ara, ara», no? I la veritat, cregui'm, la veritat és que jo no porto un gran bagatge parlamentari; aquesta deu ser la segona legislatura..., vora els quatre anys, no? I la interpellació que va ser anterior a aquesta moció i que ha donat origen a aquesta moció, jo que la vaig estar seguint, em va donar la impressió que era una nova modalitat parlamentària, no?, que era una autointerpellació, és a dir, que hi havia un mateix discurs... –senyor Freixanet, no pateixi, que si em sobra temps ja li'n deixaré–, que era un mateix discurs que l'interpellant i l'interpellat anaven desenvolupant al llarg d'aquella intervenció. (*Remor de veus.*)

Per tant, d'entrada, ens va sorprendre aquella interpellació per la forma. Però també ens va sorprendre i preocupar pel contingut; sincerament, ens va preocupar pel contingut. Mitja hora d'intervenció del conseller responsable de les telecomunicacions a Catalunya..., perdó, quinze minuts, i quinze minuts el diputat del mateix grup interpellant-lo sobre les telecomunicacions a Catalunya, i ni una sola paraula dels plans estratègics de telecomunicacions per a Catalunya, que no són de l'anterior Govern –de Convergència i Unió, em refereixo–; són els que van fer vostès, els que van estar dos anys sense plans estratègics de telecomunicacions, preparant el Pla director d'infraestructures de telecomunicacions i preparant el Pla de serveis i continguts, i ni una sola paraula. I això ens preocupa.

Però sap per què ens preocupa també, a més a més que hem estat esperant dos anys, les telecomunicacions a Catalunya han estat dos anys aturades, esperant aquests plans? Perquè vostès, en l'Acord estratègic per a la competitivitat de l'economia catalana, centren la política de telecomunicacions del Govern en el Pla director d'infraestructures de telecomunicacions i en el Pla de serveis i continguts, i al dia d'avui se'n oblidem. Què significa? No tenen validesa aquests plans estratègics? Els hem de donar per morts, per desapareguts, per finiquitats? Hem de donar també per finiquitat l'acord estratègic, almenys pel que fa referència als punts de polítiques de telecomunicacions?

Si vol ja li responc jo, faig una altra autoresposta: em dona la impressió que sí, perquè els compromisos que es van adquirir, sobretot pressupostaris, en l'acord estratègic en polítiques de telecomunicacions a hores d'ara, a un any d'acabar aquells compromisos –perquè el 2008 és l'últim any d'aquells compromisos, i els ho recordo: 488 milions d'euros en infraestructures de telecomunicacions–, al dia d'avui estan a un escàs 20 per cent. I per tant això no ho podran complir.

Nosaltres hem presentant tres esmenes a la moció que estem debatent. Una primera, una primera que diu que, escolti'm, l'objectiu final de l'ampliació de la cobertura dels serveis de telecomunicacions, en totes les seves modalitats, ha de ser específicament l'abast territorial de Catalunya, el conjunt de Catalunya. I això no ho diem gratuïtament; ho diem perquè sovint tenim la sensació que el Govern està més preocupat perquè es vegi la televisió digital terrestre a València que no pas que

es vegi la televisió digital terrestre a Catalunya, a tot Catalunya. Primera esmena.

Segona esmena. Ens diuen: «Quan es despleguin infraestructures, obra pública, que s'aprofiti per desplegar infraestructures de telecomunicacions.» Nosaltres els demanem: escoltin, no ho centrem només en les infraestructures de la Generalitat. Ja sé que no podem dir als ajuntaments o no podem dir al Govern de l'Estat: «Escolti, quan vostè faci obres, faci això també.» Però jo crec que no està de més que els ho puguem recomanar: «Quan vostès facin obres, despleguin infraestructures de telecomunicacions també, almenys canalització.»

I la tercera esmena –vital, fonamental, i per això afegim un nou punt a la seva moció. Volem que els grups que donen suport al Govern explicitin avui en seu parlamentària la validesa o no del Pla director d'infraestructures de telecomunicacions, la validesa o no del Pla de serveis i continguts i la validesa o no de l'Acord estratègic per a la competitivitat de l'economia catalana. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

També li avanço que els punts números 3 i 4, en els quals demanen que el Govern de...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Rodríguez i Serra

...l'Estat –acabo de seguida– inverteixi a Catalunya o demanen el desplegament de l'Estatut... Per cert, la gestió de l'espectre no està a l'Estatut, i vostè ho ha demanat; no està a l'Estatut. Creiem que per desenvolupar les polítiques de telecomunicacions a Catalunya..., hem de ser nosaltres qui les desenvolupem, i no demanar responsabilitats als altres perquè ens treguin les castanyes del foc. El primer que cal fer és actuar nosaltres.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre senyor Josep Pont.

El Sr. Pont i Sans

Gràcies, senyor president. El passat mes de juliol Esquerra Republicana va presentar una interpellació al plenari sobre aquest tema de les telecomunicacions, i ahir mateix una escola que visitava aquest edifici s'estranyava, com suposo que fan molts ciutadans –i fa poc s'ha dit aquí, i ho porto escrit, i per tant és una felicitat coincidència–, que era un fet molt estrany que els grups que gestionen un apartat, una temàtica de govern tan sovint es facin preguntes a ells mateixos. I vam entrar en un cert debat de quines podrien ser les conseqüències que això passés: des de fer-ho per a major glòria de qui es fa preguntar –una possibilitat–; utilitzar aquesta tribuna com a element mediàtic davant de la ciutadania –és un aprofitament periodístic i de màrqueting–; marcar posició, marcar territori a vegades davant dels teus o davant dels qui governen amb tu, per dir: «Aquest és un tema que el decideixo jo» –una altra possibilitat–,

o, com a mínim, una eina per dir a la ciutadania que estem treballant en aquest tema. El que passa, que sovint aquesta eina és una reacció als índexs que ens fan dir que la ciutadania pensa que això no va per aquí, i per això ho presentem.

Sigui com sigui, aquesta interpellació ens ha portat, en aquest cas, a una moció on es diuen coses que són bones; el que passa, que potser se'n diuen poques o se'n concreten poques, això és el que passa. I hem de reconèixer que és bo que se'n parli. Hem de reconèixer que en aquests moments ha caigut de l'agenda de molts polítics el tema de les telecomunicacions. Avui dia el màrqueting polític o un especialista en el màrqueting polític com és l'Al Gore, que als anys noranta anava amb la bandera de les tecnologies de la comunicació, ha canviat cap a altres coses que li milloren molt la imatge. Ja no ven el tema de dir: «Doncs, sí, amb això les administracions podrem arribar més lluny, les administracions podrem oferir amb menys esforç molts més serveis.» Ara, avui dia, el que ven és una cosa que ell en diu «una dificultat, una acció difícil», en diu exactament «una incòmoda veritat» en un llibre que el va publicar, referint-se a una cosa que ven molt més, que dóna molta més imatge, com són els temes relacionats amb tot el tema del canvi climàtic. Les coses van per aquí.

Però és necessari, per tot el que s'ha dit ja avui, que «apretem» en les tecnologies de la comunicació. I jo em temo que aquí ens passa una mica el mateix —aquí ens passa una mica el mateix. En el recent debat de política general, el mateix president Montilla va fer una passada fugissera sobre el tema; tan fugissera com l'hauria fet un president d'una ONG o d'un club esportiu. Es va referir al gran èxit de l'augment de consultes a la pàgina web de la Generalitat. I va tocar també un tema aquí molt parlat, per gairebé tots els que m'han precedit, referent al percentatge de població que té accés a aquestes tecnologies. Un gran engany, perquè en la universalització d'aquests temes, saben i tots sabem que hi ha un rerefons on molta gent, que representen aquest percentatge per una gran àrea de territori, o no hi tenen accés o tenen mala qualitat en l'accés.

Per tant, deixem el cofoisme del 97 o del 90 que vulguin, perquè aquí tenim un buit tan important com que en aquests moments quaranta ajuntaments —no he trobat dades dels altres— de les demarcacions de Tarragona i Lleida no poden accedir al DOGC en l'únic format digital, la qual cosa pot provocar determinades indefensions legals; ja veurem com es soluciona. Per tant, no fem aquest cofoisme, perquè no sols els ciutadans, sinó molts ajuntaments, molts sectors de la població no tenen o tenen amb mala qualitat aquests serveis.

El nostre grup, genèricament, està d'acord amb les propostes; el que diuen no és dolent. Estimem, però, que tenen un important dèficit en dues coses: en la concreció tant de les accions com del calendari, cosa que ens fa dubtar —i per aquí venia l'inici de les meves paraules— del veritable objectiu de la seva presentació. Som coneixedors de la dificultat d'incardinar un tema tan complex en un estret espai d'una moció, però els qui en sofreixen les insuficiències, que són molts, estan cansats de promeses —que avui se n'han tornat a fer recordar—, d'anuncis i de propostes.

Per aquest motiu, podríem haver-nos-hi abstingut, però votarem a favor de la moció. Volem fer-ho amb un vot de confiança en un tema que és necessari per al país, mentre deixem clar que tampoc estem contents en moltes coses. Ens preocupen, i molt, temes com l'aparent manca de confiança amb el món municipal —fixin-se que dic «amb el món municipal»—, mitjançant Localret, que avui dia passa veritables dificultats financeres i d'altres temes, perquè se l'està ofegant des del Govern; subvencions donades que no arriben. Ens preocupa l'alentiment de resultats de l'Administració oberta de Catalunya. Ens preocupa el canvi de límits que s'ha proposat l'entitat certificadora; ha baixat continguts. Ens preocupa, en aquest cas, la picabaralla que hi ha en el domini de l'ITCat, l'ens d'infraestructures, entre socis del Govern, o el desplegament de la banda ampla, de la banda ampla en competència d'operadors, que ni d'això parlem. Ens preocupen els retards a estendre la banda ampla rural; ja no deu ser problema de Flaix 10, suposo, que va ser tan nefasta. I ens preocupa que hi hagi municipis encara amb els TRAC, o les problemàtiques associades amb les antenes, o la manca de cobertura de mòbils, coses tan senzilles com això. Per tant, deixem els cofoismes.

I respecte de com conduir la solució —i amb això acabo— a tots aquests problemes que per nosaltres eren difícils d'encabir en l'apartat de les esmenes, perquè són molts i importants, esperem trobar també aquest diàleg que hem ofert en el seguit de propostes parlamentàries que ja anunciem que presentarem i que esperem que siguin també degudament valorades per tots vostès.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, prenc la paraula per fer públic el posicionament del nostre grup amb relació a la moció que es presenta, amb aquest objectiu i no cap altre; no ho faig per treure pit, conjuntament amb el representant d'Esquerra Republicana, que presenta la moció, i la representant de l'altre grup que dóna suport al Govern, no, no ho faig amb aquest objectiu, amb aquesta finalitat, ni treure pit, ni compartir cofoisme, ho faig senzillament per això i pels motius que tot seguit li explicaré.

Plantejava el diputat d'ERC en la seva interpellació que la intenció d'aquesta era actualitzar el nostre coneixement sobre l'evolució d'aquesta matèria. I jo crec que la resposta del conseller, sens dubte, així ens ho va permetre. De la mateixa manera els darrers esdeveniments també ens han aclarit alguns dubtes amb relació a aquesta matèria.

Ara arriba la moció, la veritat és que dos mesos i mig després, amb una intenció que jo crec que és similar a la que tenia la interpellació: recordar quins són els deures, esperonar, actualitzar, refrescar l'estat de la qüestió que ens ocupa, precisament per això, perquè pensem

que és un tema fonamental, cabdal, i a mi m'ha donat la impressió que, tant en el plantejament de la moció, com en el posicionament, ja dic, dels grups que donen suport al Govern, si alguna cosa fem, és fugir d'aquest cofoisme.

L'estat de la qüestió, deia, en aquest cas, en un tema molt concret, que és la cobertura dels serveis de comunicació electròniques i la construcció d'infraestructures de suport a aquestes comunicacions. I de la mateixa manera es plantegen també dos aspectes, un d'ells, al qual em referiré, també, que era el desplegament, en quin moment està el desplegament de l'Estatut en allò referit a les comunicacions electròniques.

Partim, com és lògic, d'una coincidència, que em sembla que és compartida per tots els grups de la cambra, que és que les tecnologies de la informació i la comunicació, i la incorporació a la societat del coneixement, utilitzant aquest concepte més ampli, és cabdal, representa un repte fonamental per a una societat com la nostra que pretén ser capdavantera i és, sens dubte, sense cap mena de dubte, un element principal per a l'equilibri territorial, tal com deia el mateix conseller en respondre la interpellació.

De fet, en el primer punt de la moció..., i avanço que el nostre posicionament, com també s'ha dit, és favorable als punts 1, 2 i 4, i amb relació al punt tercer, perquè entenem que ja és una fita aconseguida, en demanem la supressió. Amb relació al punt primer queda clar que s'està fent un desplegament, que s'està desplegant aquest procés de cobertura, amb mesures com la compartició d'infraestructures allà on n'hi han, com la previsió d'emplaçaments allà on no n'hi ha, parlant amb els operadors, etcètera, amb un objectiu clar de superar les dades referides a la cobertura de població per dades referides a cobertura del territori.

A l'inici del projecte, com ara, del projecte d'internet de banda ampla, un 85,2 per cent de la població tenia aquesta cobertura, i l'objectiu, a finals del 2007, és arribar a un 97 per cent de la població, però precisament queda un 3 per cent encara sense aquesta cobertura, la qual cosa ens porta a nosaltres a dir que hem d'anar més enllà i que, a l'hora de fer balanç, a l'hora de veure quins són els objectius aconseguits, hauríem de parlar de percentatges no de cobertura de la població, sinó de cobertura del territori.

Pel que fa a l'apartat segon, de la construcció d'infraestructures de suport a les comunicacions electròniques, em sembla que les explicacions que ha donat el senyor Freixanet, i sobretot els acords que es van prendre en aprovar la Llei d'obra pública o la resolució que també es va aprovar en el debat de política general, són suficients.

I pel que fa al punt quart, nosaltres ens mantenim en la resolució que vam aprovar el darrer dia en el debat de política general, en què donàvem suport al Govern en les negociacions que es duen a terme en el marc de les corresponents ponències tècniques i grups de treball.

I, per últim, dir que tant ens importa aquest tema, i em sembla que no hauria d'haver passat desapercebut, que, tal com va anunciar el conseller de Governació el dia

d'ahir, el nou Pla únic d'obres i serveis preveurà un programa específic per a telecomunicacions adreçat especialment als petits i mitjans municipis.

Res més. Moltes gràcies.

El president

Gràcies. El senyor Domingo, del Grup Mixt, té la paraula.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputados y diputadas, cuando tuvimos ocasión de escuchar la interpelación que se realizó por el ilustre diputado señor Freixanet al *conseller* de Governació tuvimos miedo; pensamos que se estaba produciendo la primera quiebra del tripartito, a la vista de que había una interpelación propia de Esquerra Republicana destinada al *conseller* de Governació que a lo mejor no apoyaban el resto de los grupos.

A la vista de la respuesta del *conseller* y del contenido de la moción y de las manifestaciones que se han realizado por los otros grupos parlamentarios, dio la impresión de que estábamos..., estamos ante una interpelación instrumental preparada no tanto para hablar de las telecomunicaciones, como para hablar de la disposición adicional tercera del Estatuto. Es decir, que esa era la vía para introducir un modelo de presión en el tema de la financiación de las infraestructuras.

En todo caso, ese punto ya ha quedado fuera de capítulo de debate, a la vista de la propuesta de supresión de la disposición adicional tercera, y por eso sí que celebramos que se haya destinado un mayor número de inversiones en infraestructuras..., pero si bien conocida es nuestra postura, que no estamos, en cuanto al fondo, de acuerdo, en cuanto a la filosofía de la disposición adicional tercera.

Por eso daremos apoyo a la propuesta de supresión del punto 3, si ha lugar, pero no por lo que en sí significa, sino sencillamente porque se suprime.

No, así, daremos apoyo al punto cuarto, que hace referencia a la aplicación del desarrollo estatutario, habida cuenta que ya es conocida nuestra tesis en relación con este tema. En cuanto que no se produzca la sentencia del Tribunal Constitucional, nosotros no somos partidarios de que se proceda al desarrollo en esta materia, a parte de que, a nuestro juicio, del contenido literal del punto 4, se extralimita la literalidad del Estatuto en esta materia.

Sí que apoyaremos los puntos 1 y 2 de la moción presentada. Le daremos apoyo porque en la filosofía estamos de acuerdo, es decir, somos partidarios del carácter universal, de la mejora del carácter universal de las telecomunicaciones e igualmente de la potenciación de la construcción de infraestructuras.

Me gustaría entrar a abordar algunos de los aspectos que se plantearon en la interpelación y que han dado lugar a la moción. En lo que hace relación a la telefonía móvil sería interesante que la Generalitat contribuyera a hacer pedagogía para evitar las tentaciones Nimby en

esta materia; es bueno que se reduzca la alarma social debida a la implantación de antenas de telefonía.

Es conocido que las antenas más peligrosas son aquellas que emiten con mayor potencia, así que la disyuntiva está entre muchas antenas pequeñas o pocas emitiendo a gran potencia. Será el momento de abordar ese tema y de discutirlo en el plan al que se han referido, pero es imprescindible que al menos la Generalitat apueste, desde luego, por la transparencia a través de la red de sondas y se vaya en la buena dirección, tal como tuvo ocasión de manifestar el *conseller* en su intervención, y eso a efecto de tranquilizar a la opinión pública.

En lo que hace a la telefonía móvil, nos parece poco ambiciosa la moción en cuanto que se limita solamente a mejorar la cobertura, no habla nada de ampliar la cobertura de los servicios, y sería bueno que también se planteara como filosofía de gobierno la ampliación de la cobertura de los servicios de tercera generación, los 3G, que permiten la integración en el teléfono móvil del acceso a internet y otras prestaciones de valor añadido que van más allá de la comunicación por voz.

El acceso a internet por banda ancha es una prioridad, pero puede hacerse a través de diversas formas. En zonas geográficas donde la penetración del teléfono es muy elevada, el fomento de las tecnologías ADSL parece adecuado y menos costoso que la extensión por cable o fibra óptica.

Para el aprovechamiento del ADSL es fundamental mantener en buen estado las líneas telefónicas, y el deterioro de las mismas afecta a la máxima velocidad alcanzable por ADSL. Hay que decir que, así, por ejemplo, en las líneas del centro de Barcelona el ADSL funciona peor que en zonas de nueva urbanización y reciente cableado.

Únicamente, y ya termino, señalar que en cuanto al despliegue de la fibra óptica sí reclamamos una coordinación en lo que hace referencia a aprovechar las mismas obras...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Domingo Domingo

...de infraestructura –ya estoy terminando, señor presidente. También consideramos conveniente, en materia de TDT, armonizar el calendario entre Cataluña y el resto de España en esta materia.

En definitiva, se dará apoyo a los puntos 1 y 2, exclusivamente, de la moción.

Muchas gracias, señor presidente.

El president

Senyor Freixanet, per posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Ràpidament, per dir que inclourem, tot i que l'esperit ja hi era, l'esmena número 1 del Partit Popular, aquesta addició, tot i que ja en l'ex-

posició de motius s'havia explicat; per tant, en aquest sentit inclòs.

Acceptarem també l'esmena del Grup Socialistes i d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, amb el benentès, doncs, que bé, que hem de felicitar el Govern pel que es va assolir en el seu moment, i, per tant, en aquest sentit en el seu nom també felicitar, òbviament, la tenacitat del conseller de Governació i també del secretari de Telecomunicacions.

Amb relació a algun altre aspecte que s'ha plantejat aquí, jo voldria dir que tot el tema de la gestió de l'espectre radioelèctric de la Generalitat cal tenir present que l'article 140.7, senyor Rodríguez, de l'Estatut d'autonomia no fa referència expressa, com diu vostè, a aquesta qüestió, però la possibilitat del traspàs es podria deduir a partir del joc combinat entre aquest article i l'article 146 de l'Estatut, mitjans de comunicació socials i serveis de contingut audiovisual, i molt especialment de l'article 17 de la Llei 22/2005, del 29 de desembre, que sabem que es troba recorreguda, que diu exactament: «La planificació i la gestió de l'espai radioelèctric són un element instrumental dels serveis de comunicació útil audiovisual que utilitza aquest espai per a la realització dels dits serveis.» Des d'aquesta perspectiva, l'article 111 de la llei atribueix funcions al Govern amb relació a la planificació de l'espectre elèctric i d'inspecció. Per tant, en aquest sentit jo crec que hi hauria...

I, finalment, per acabar, quan es parla de l'acord estratègic o d'altres aspectes, que no li acceptarem, jo només li voldria recordar la resolució, eh?, fruit del debat de política general, en la qual, doncs, també es feia referència a les infraestructures, tant públiques com privades, que s'hagin de tenir en compte en la planificació urbanística.

Suposo que la devien votar, i si no la van votar, ens haurien d'explicar els motius pels quals no la van votar.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Senyor Freixanet..., senyor Freixanet, un segon. Entenc, per tant, que ha acceptat l'esmena número 1 del Grup Socialistes, per tant, el punt 3 decau; que ha acceptat la número 1 del Grup del Partit Popular; que la 2 i la 3 del Grup Popular no les accepten, i, per tant, que hauríem de votar separatament el punt número 4?

El Sr. Freixanet i Mayans

Exacte.

El president

Gràcies.

(Pausa llarga.)

Tenint en compte, doncs, que hi ha la petició aquesta de votar el punt número 4 per separat, començaríem per aquest punt.

Votem el punt número 4 de la Moció sobre les telecomunicacions.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 12 vots en contra.

I votarem seguidament la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 121 vots a favor: unanimitat dels presents.

(El Sr. Rodríguez i Serra demana per parlar.) Senyor Rodríguez?

El Sr. Rodríguez i Serra

President, en aquesta darrera votació se suposa que era amb la incorporació de l'esmena número 1?

El president

Per descomptat.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies.

El president

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de tres de la tarda i tres minuts.